

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน
ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE AND
PERFORMANCE OF FOOD AND BEVERAGE BUSINESS
SECTOR AT REGISTERED IN THE STOCK
EXCHANGE OF THAILAND

สุภัทสรดา ยามะเทวัน
SUPATSARA YAMATAYWAN

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน
ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE AND
PERFORMANCE OF FOOD AND BEVERAGE BUSINESS
SECTOR AT REGISTERED IN THE STOCK
EXCHANGE OF THAILAND

สุภัทสรดา ยามะเทวัน
SUPATSARA YAMATAYWAN

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE AND
PERFORMANCE OF FOOD AND BEVERAGE BUSINESS
SECTOR AT REGISTERED IN THE STOCK
EXCHANGE OF THAILAND

SUPATSARA YAMATAYWAN

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2019
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับ
ผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE
GOVERNANCE AND PERFORMANCE OF FOOD AND
BEVERAGE BUSINESS SECTOR AT REGISTERED
IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

สุภัทสรดา ยามะเทวัน รหัส 62500098

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ดร.เบญจพร โมกขะเวส

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ
(ดร.เบญจพร โมกขะเวส)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นักศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับ ผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและ เครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย
คำสำคัญ	การกำกับดูแลกิจการ / ผลการดำเนินงาน / อัตราส่วนทางการเงิน
นักศึกษา	สุภัทสรดา ยามะเทวัน รหัส 62500098
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ดร.เบญจพร โมกขะเวส
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับ
ผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปี 2559-2561 สถิติที่ใช้ใน
การวิจัย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบ
สมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งในการประชุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทน
ต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็น
ผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ
บริษัท และการควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน
ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และ
อัตรากำไรสุทธิ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ คณบดีคณะบัญชี ดร.เบญจพร โมกขะเวส อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ และ ดร.ชลิต ผลอินทร์หอม ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี ท่านได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยออกมาได้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด ประธานกรรมการค้นคว้าอิสระ และ ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล กรรมการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ รูปแบบแนวทางการแก้ไข และการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ และเป็นแนวทางเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนต่อไปในอนาคต และผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและเป็นกำลังใจที่สำคัญอย่างยิ่ง และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเพื่อน ๆ คณะบัญชี รุ่นที่ 15 ทุกท่าน ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ซึ่งกันและกันเสมอ และความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่า และประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ วงการการศึกษา ตลอดจนบิดามารดา คณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ คำชี้แนะแนวทาง และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้แก่ข้าพเจ้า ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใด ๆ ที่เกิดจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอน้อมรับและต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุภัทสรดา ยามะเทวัน

สิงหาคม 2563

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
นิยามศัพท์.....	9
2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน.....	44
ทฤษฎีตัวแทน.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	83
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	84
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics).....	95
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis).....	97
การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	100
5 สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	
สรุปผลการศึกษา.....	117
อภิปรายผลการศึกษา.....	128
ข้อจำกัดของศึกษา.....	137
ข้อเสนอแนะ.....	137
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา.....	148
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ.....	150
ประวัติผู้ศึกษา.....	160

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	กระบวนการดำเนินธุรกิจกับหลักปฏิบัติ 8 ข้อภายใต้กรอบหลักการกำกับดูแล กิจการที่ดี.....	21
2	สรุปตัววัดด้านการกำกับดูแลกิจการ.....	38
3	สรุปตัววัดด้านผลการดำเนินงาน.....	48
4	สรุปการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
5	แสดงจำนวนบริษัทที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในแต่ละปี.....	83
6	แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปร หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม.....	96
7	แสดงการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร หมวดธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่ม.....	98
8	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์.....	102
9	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรา ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น.....	106
10	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรากำไรสุทธิ...	111
11	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	114

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2540 หรือที่รู้จักในชื่อ วิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง ที่ประเทศไทยต้องประสบปัญหาทางการเงินอย่างรุนแรง และสถานะเศรษฐกิจที่มีความผันผวน เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจหรือ บริษัทหลายแห่งต้องปิดตัวลง ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากกลไกการบริหารงานที่ผิดพลาด เช่น การกู้เงิน อย่างไม่ระมัดระวัง การปกปิดข้อเท็จจริง ขาดการควบคุมภายในที่ดี และขาดจริยธรรมการกำกับดูแลกิจการ ที่ดีมาอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลต้องอาศัยการกู้ยืมเงินจากองค์กรการเงินระหว่างประเทศ ได้แก่ กองทุน การเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) และธนาคารโลก (World Bank) และความช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบเงินกู้ยืมระยะยาวจากต่างประเทศ ดังนั้นหน่วยงานทั้ง ภาครัฐและเอกชน จึงหันมาให้ความสำคัญต่อการกำกับดูแลกิจการและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการปรับปรุงนโยบายการเปิดเผยข้อมูลให้ โปร่งใสมากขึ้น โดยถือตามมาตรฐานการบัญชีของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และแม่บทการบัญชี ซึ่งการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ถือว่าเป็นการปรับปรุงครั้งใหญ่ของ ประเทศไทย และยังได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดทางบัญชี (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ, 2559) ขึ้นมาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เพื่อเป็นทางออกของธุรกิจ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้นำแนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีขึ้นมาจัดทำข้อพึง ปฏิบัติที่ดีสำหรับกรรมการบริษัทจดทะเบียน (Code of Best Practice for Directors of Listed Companies) มาใช้ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหาร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการ ปฏิบัติงานของกรรมการ และเพื่อให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของ กิจการและผู้ถือหุ้นอย่างเต็มที่ โดยดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา มีรูปแบบการบริหารงานเป็นที่ยอมรับ ทั้งเรื่องของกลยุทธ์และการจัดการ เพื่อสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน รวมถึงการลดความเสี่ยงที่เกิดจากการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้บริหาร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2542: ออนไลน์) ต่อมาในปี พ.ศ.2544 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Committee) ประกอบด้วย ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งจัดทำ

เผยแพร่และรายงานการกำกับดูแลกิจการ เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการเปิดเผยการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งเป็นก้าวแรกในการสร้างความตระหนักแก่บริษัทจดทะเบียนในการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาตลาดทุนที่มีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือต่อไป (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2544: ออนไลน์)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รณรงค์และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้กำหนดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อให้แก่บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติขั้นแรก ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ.2549 ได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน โดยเปรียบเทียบกับนโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการและการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลที่ออกโดยธนาคารโลก (World Bank) และในปี พ.ศ.2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ทำการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ซึ่งปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีทั้ง 5 หมวดให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Corporate Governance Scorecard) เป็นส่วนหนึ่งของโครงการกำกับดูแลกิจการของ ASEAN Capital Markets Forum หรือที่เรียกว่า ACMF Corporate Governance Initiatives เป็นการเปิดเผยระดับคุณภาพการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในภูมิภาคอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการกำกับดูแลกิจการในภูมิภาคนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสร้างมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการ และมาตรฐานการปฏิบัติงานดัชนีของตลาดทุนในภูมิภาคอาเซียนให้ทัดเทียมระดับสากล และเป็นที่ยอมรับจากผู้ลงทุนนานาประเทศ อีกทั้งเพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่เข้าร่วมการประเมิน ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และเวียดนาม

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ร่วมมือกับองค์กรในตลาดทุนที่เกี่ยวข้องสำหรับการออกหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ.2560 ทดแทนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ.2555 โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะสนับสนุนคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนให้มีการเสริมสร้างหรือพัฒนา กลไกกำกับดูแลกิจการที่ดีบนหลักการ Apply or Explain อันจะส่งผลให้เกิดการสร้างคุณค่าแก่กิจการอย่างยั่งยืน โดยบริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยผลของการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปรับใช้ตามบริบทของธุรกิจ (Apply) หรืออธิบายเหตุผลของการที่บริษัทไม่สามารถนำหลักการไปปรับใช้หรืออธิบายการมีมาตรการอื่นที่บริษัทนำมาใช้ทดแทน (Explain) ในรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) โดยให้ความหมายของหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ.2560 (Corporate Governance Code for Listed Companies

2017 หรือ CG Code) ว่า “ความสัมพันธ์ในเชิงการกำกับดูแล รวมทั้งกลไกมาตรการที่ใช้กับการตัดสินใจของคนในองค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึง (1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก (2) การกำหนดกลยุทธ์ นโยบาย และพิจารณาอนุมัติแผนงานและงบประมาณ และ (3) การติดตาม ประเมิน และดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน” ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการปฏิบัติและหลักปฏิบัติย่อย โดยมีหลักปฏิบัติมีจำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ และส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติและคำอธิบายในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามหลักปฏิบัติในส่วนที่ 1 ทั้งนี้คณะกรรมการบริษัท ฝ่ายจัดการ และหน่วยงานภายในองค์กร จึงควรมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้องค์กรมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้บริษัทสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทั้งตนเองและสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยต้องมีการวางโครงสร้างและระบบการกำกับดูแลกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผล เพื่อให้ทุกฝ่ายมีแนวปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันตามหลักพื้นฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ปัจจุบันคนในสังคมให้ความใส่ใจต่อการมีสุขภาพดี ความเป็นอยู่ดี และรูปร่างดี โดยมองว่าการบริโภคอาหารที่ไม่ดีอาจก่อให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่าง ๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง และโรคหัวใจ เป็นต้น อีกทั้งมีการมองว่าผู้บริโภคแต่ละช่วงอายุมีความต้องการอาหารที่แตกต่างกันตามวัย การบริโภคอาหารที่ถูกหลักโภชนาการอาจช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกันโรคลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคและโรคแทรกซ้อนของผู้บริโภคได้ ส่งผลให้ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งจากการคาดการณ์อุตสาหกรรมอาหาร มีแนวโน้มจะชะลอตัวลงหรือเติบโตได้เล็กน้อยอยู่ระหว่างร้อยละ -1.5 ถึง 2.00 และอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม มีแนวโน้มเติบโตอยู่ระหว่างร้อยละ 3.5 ถึง 5.5 ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้รับความสนใจจากนักวิชาการและนักวิจัย ซึ่งผลการวิจัยที่ค้นพบมีความแตกต่างกันในหลายประเทศ เช่น จิตอุษา ชันทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ยกเว้นบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน) จำนวน 367 บริษัท โดยพิจารณาจากปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ สัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ การควมรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนการถือหุ้นแบบสถาบัน และสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว แล้วเชื่อมโยงเข้ากับผลการดำเนินงาน พบว่า สัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับผลการดำเนินงานซึ่งวัดจากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ในขณะที่สัดส่วนการถือหุ้นแบบสถาบัน และสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน สำหรับสัดส่วนของกรรมการอิสระและการควมรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหารไม่พบว่ามีสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เบญจพร โมกขะเวส (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของระดับ

คะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อ ผลการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 188 บริษัท โดยวัดผลการดำเนินงานทางการเงินวัดค่าโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ ความเป็นอิสระของประธานกรรมการ ขนาดคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารระดับสูง ไม่มีการควบรวมตำแหน่งมีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดค่าจากผลการดำเนินงานทางการเงินโดยใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่สัดส่วน กรรมการอิสระไม่มีผลต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ Harjito & Santoso (2020) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการและกลยุทธ์ขององค์กรที่มีต่อผลการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงระหว่างปี พ.ศ.2557 – 2561 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการถดถอยเชิงเส้นหลายวิธี กลับพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในขณะที่กลยุทธ์การกระจายความเสี่ยงและ ค่าตอบแทนของกรรมการไม่มีผลการดำเนินงาน

จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของการเติบโตอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากบริษัทให้ความสำคัญต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะช่วยให้การดำเนินงานของบริษัทมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และ ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้น นำไปสู่ความมั่นคงก้าวหน้าของธุรกิจในระยะยาว ส่งผลให้ข้อมูลทางการเงินมีความน่าเชื่อถือและสามารถระดมทุนได้อย่างไม่ติดขัด แต่ทั้งนี้การที่บริษัทมีการกำกับดูแล กิจการที่ดีในด้านขนาดของคณะกรรมการบริษัท ด้านสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ด้านสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก ด้านสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ บริษัท ด้านการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และ ด้านจำนวนครั้งในการประชุม จะทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีตามไปด้วยหรือไม่นั้น ผลการวิจัย ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ยังยืนยันผลไม่ค่อยชัดเจน ดังนั้นจึงเป็นที่มาของ “ความสัมพันธ์ระหว่าง การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เนื่องจากธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม เป็นภาคธุรกิจที่มีการเติบโตอย่าง ต่อเนื่อง และไม่เป็นที่สนใจแก่นักลงทุน หากมีการวิเคราะห์อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อาจทำให้สร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศ ผลที่สุดจึงเป็นที่มาของการศึกษา

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยการศึกษาพิจารณาข้อมูลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จากตัวเลขกำไรทางบัญชี (Accounting-Base Measure) ได้แก่ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability) กล่าวคือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่มีความสำคัญต่อการบริหารธุรกิจ และสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ทำให้ผู้ลงทุนเกิดความเชื่อมั่น และนักลงทุนสามารถใช้ข้อมูลในการเปรียบเทียบผลดำเนินงานที่เกิดขึ้น ข้อมูลของราคาและปริมาณการซื้อขายมาเป็นข้อมูลช่วยให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้ อัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 1 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.5 การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 2 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 2 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.5 การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 3 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 3 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

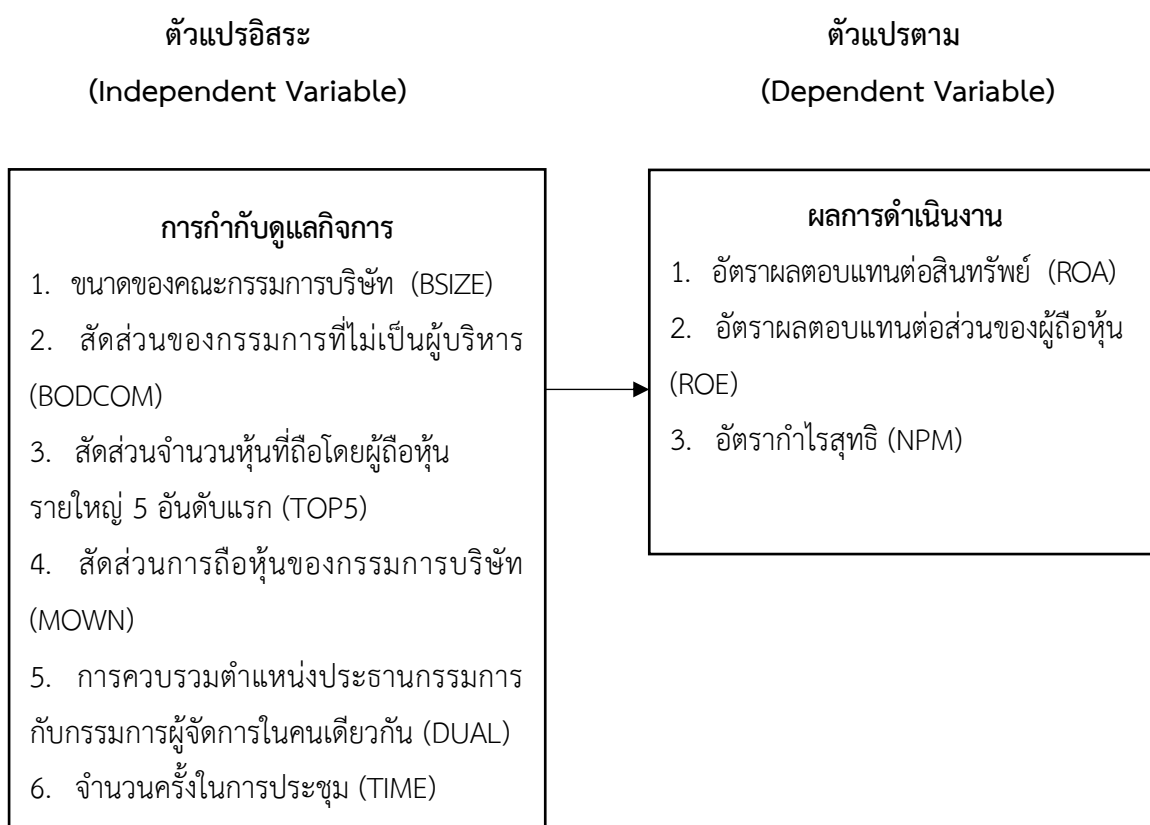
สมมติฐานที่ 3.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.5 การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยซึ่งได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน โดยที่การกำกับดูแลกิจการซึ่งได้จากหลักฐานการมีอยู่จริง ผู้วิจัยได้ทำการพิจารณาตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพิจารณาวัดค่าจากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญ (Sig) คือ 0.05 ส่วนผลการดำเนินงานวัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลที่มีการเปิดเผยโดย SETSMART งบการเงิน ข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี ในระหว่างปี พ.ศ.2559 - 2561 รวมระยะเวลา 3 ปี

3. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นบริษัทในหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

หากการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน จะเป็นสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) กล่าวคือ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารที่ได้รับความไว้วางใจและได้รับอำนาจในการตัดสินใจทางการบริหารงานต่าง ๆ จากเจ้าของ และใช้อำนาจที่มีอยู่ในการบริหารงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าที่จะสร้างมูลค่าให้แก่กิจการ สะท้อนพฤติกรรมของคนและความเป็นไปในองค์กร (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2551) ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการจึงเป็นกลไกหนึ่งที่กิจการจะเลือกเพื่อปรับพฤติกรรมผู้บริหาร และเพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการ (อนัญญา คำพันธุ์, 2559)

2. ประโยชน์จากการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้

2.1 ทราบถึงความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.2 ประโยชน์ต่อนักลงทุน นักวิเคราะห์และผู้ใช้งบการเงินทั่วไป สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจ รวมถึงงานวิจัยนี้ช่วยสนับสนุนให้เห็นว่าจำนวนครั้งในการประชุมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น โดยธุรกิจที่ปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลที่ดีจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส สร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุน

2.3 ประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัท โดยให้ความสำคัญและตระหนักถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ที่ดีในระยะยาว

2.4 ประโยชน์ต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการศึกษาไปใช้พิจารณาเรื่องการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานที่จะนำไปสู่มูลค่าหลักทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้น

3. ประโยชน์ด้านอื่น ๆ เช่น สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการทำวิจัยหรือนำฐานข้อมูลไปใช้ในการขยายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตได้ และนอกจากประโยชน์ข้างต้นที่กล่าวมานี้ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำงานวิจัย สำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาวิจัยและใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และใช้เป็นกรณีศึกษาเพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาวิจัยสำหรับแนวทางดังกล่าวข้างต้นนี้ต่อไปในอนาคต

นิยามศัพท์

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) หมายถึง ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโต และเพิ่มมูลค่ากับผู้ถือหุ้นระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board Size) หมายถึง จำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะกรรมการบริษัท

กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (Proportion Of Non - Executive Directors) หมายถึง กรรมการบริษัทที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์เฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัทและไม่เป็นบุคคลต้องห้ามเป็นกรรมการบริษัทตามกฎหมาย หรือข้อกำหนดของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (The Number Of Shares Hold By The First 5 Major Shareholders) หมายถึง ผู้ถือหุ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในนิติบุคคลใดเกินกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของนิติบุคคลนั้น โดยนับรวมการถือหุ้นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย

การถือหุ้นของกรรมการบริษัท (Proportion Of Shares Hold By Directors) หมายถึง การแต่งตั้งผู้ถือหุ้นเป็นกรรมการบริษัท ต้องพิจารณาอัตราส่วนการถือหุ้นให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท

การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (Merge The Chairman And The Managing Director In The Same Person) หมายถึง ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการควบตำแหน่งและหน้าที่อย่างชัดเจน กล่าวคือ ประธานกรรมการมีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ และกรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนระหว่างประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ) และกรรมการผู้จัดการ (ทำหน้าที่ในการบริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท) ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้สามารถเสริมสร้างให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด

จำนวนครั้งในการประชุม (The Number Of Meetings Attended) หมายถึง จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) หมายถึง ตัวเลขที่วัดฐานะการเงินของบริษัท และเป็นตัวบ่งบอกจุดแข็งหรือจุดอ่อนในการสร้างผลกำไรให้กับธุรกิจ ตลอดทั้งเป็นตัวชี้วัดความสามารถในการบริหารงานของบริษัทว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด โดยใช้วิธีการนำเอาตัวเลขที่มีอยู่ในงบการเงินมาคำนวณออกมาเป็นอัตราส่วน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปีงบการเงินย้อนหลัง หรือเปรียบเทียบกับบริษัทในอุตสาหกรรมเดียวกัน

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Assets: ROA) หมายถึง เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถของกิจการที่จะนำสินทรัพย์ที่มีไปใช้ประโยชน์ในดำเนินการของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) หมายถึง เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นการวัดประสิทธิภาพส่วนของผู้ถือหุ้นว่าให้ผลตอบแทนเท่าไร

อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin: NPM) หมายถึง เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างผลกำไรสุทธิกับยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่บอกถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการ บอกลถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการและความสามารถของผู้บริหารด้วย

หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Business Sector) หมายถึง บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย ที่ประกอบกิจการให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่คนเดินทาง นักท่องเที่ยวหรือประชาชนทั่วไป โดยจัดเตรียมที่นั่งให้ผู้บริโภคได้รับประทานภายในสถานที่ที่ให้บริการ หรืออาจให้บริการบรรจุอาหาร เพื่อให้ผู้บริโภคนำรับประทานที่อื่นได้

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
2. แนวคิดที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงาน
3. ทฤษฎีตัวแทน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้วัดผลการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งมีความสำคัญต่อบริษัทจดทะเบียน หรือบริษัทมหาชนที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อันเนื่องมาจากเป็นบริษัทที่ระดมทุนจากประชาชน หรือบุคคลภายนอกมาใช้เป็นแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ จึงมีผู้ถือหุ้นเป็นเจ้าของร่วมกัน หากแต่ผู้ถือหุ้นนั้นเป็นเจ้าของกิจการและไม่ได้บริหารกิจการเอง ทำให้ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการให้เป็นผู้บริหารกิจการแทน เพื่อให้มั่นใจว่ากิจการได้ดำเนินไปเพื่อประโยชน์ในระยะยาวของผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินธุรกิจทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อันจะนำไปสู่การเติบโตของบริษัทอย่างยั่งยืน

1. ความหมายของการกำกับดูแลกิจการ

ในปัจจุบันการกำกับดูแลกิจการได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายจากสาธารณชน อาทิเช่น ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจ หน่วยงานกำกับดูแล และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งได้รับการยอมรับว่ามีบทบาทและเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายจัดการ คณะกรรมการ เจ้าของ และผู้มีส่วนได้เสียอื่น โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การกำกับ การติดตาม การควบคุม และการดูแล ผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไปทำหน้าที่การบริหารจัดการ เพื่อให้ทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้ประโยชน์อย่าง

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามเป้าหมายอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม (ศิลปพร ศรีจันทเพชร, 2551) นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ดังนี้

เดือนเด่น และระจิตกนก (2544) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เป็นการบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้มีอำนาจบริหารและอำนาจในการตัดสินใจในธุรกิจนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และผลของการกระทำของตนต่อผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัททุกราย ตั้งแต่ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐบาล ลูกค้า ตลอดจนประชาชนทั่วไป ทั้งนี้โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการจะหมายความรวมถึงการควบคุมภายใน การกำกับดูแลของคณะกรรมการ กฎกติกาขององค์กร การควบคุมจากตลาด และระเบียบหรือกฎหมาย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2544: ออนไลน์) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นประกอบ

สังเวียน อินทวิชัย (2548) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง ระบบที่จัดให้มีกระบวนการและโครงสร้างของภาวะผู้นำและการควบคุมของกิจการให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรักษาเงินลงทุนและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาวภายในกรอบการมีจริยธรรมที่ดีโดยรวมประกอบ

ไมตรี เอื้อจิตอนันต์กุล (2549) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง การนำมาซึ่งการกระตุ้นการลงทุนของนักลงทุนสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะ การกำกับดูแลกิจการที่ดียอมทำให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายของกิจการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และในมุมมองของนักลงทุนนั้น นักลงทุนก็คาดหวังว่าจะได้รับการปฏิบัติในฐานะผู้ถือหุ้นด้วยความโปร่งใสยุติธรรม ได้รับข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันเวลา การกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนต่าง ๆ รวมถึงนักลงทุนสถาบันจะใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน

สมคิด บางโม (2549) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เป็นการกำกับ การติดตามการควบคุมให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมายขององค์กร ส่งผลทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามกระบวนการ ดังนั้นการสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กรวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันให้แก่องค์กร
2. เพื่อสร้างกำไร ความมีเสถียรภาพ ความเจริญเติบโต และความผูกพันแก่สังคม
3. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเสาะหาพันธมิตรทางธุรกิจที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีทั้งในและต่างประเทศ
4. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาดทุนของโลก

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2560: ออนไลน์) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง ความสัมพันธ์ในเชิงการกำกับดูแล รวมทั้งกลไกมาตรการที่ใช้กำกับการตัดสินใจของคนในองค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึง (1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก (2) การกำหนด กลยุทธ์ นโยบาย และพิจารณาอนุมัติแผนงานและงบประมาณ และ (3) การติดตาม ประเมิน และดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน

The Cadbury Committee (1992) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เป็นระบบที่ บริษัทใช้ในการดำเนินงาน โดยที่ศูนย์กลางของระบบอยู่ที่คณะกรรมการบริษัท ซึ่งทำหน้าที่ภายใต้ กฎหมาย กฎเกณฑ์ และผู้ถือหุ้นภายใต้การประชุมสามัญ โดยผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบในการแต่งตั้ง คณะกรรมการบริษัท และผู้สอบบัญชี

Keasey (1993) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง การควบคุมดูแลกิจการ โดยให้ ความสำคัญต่อโครงสร้างและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Production) การตัดสินใจ (Decision-Making) การดูแลควบคุม (Control) และหน้าที่อื่น ๆ ภายในองค์กร รวมถึงความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ (Accountability) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่แสดงถึง การควบคุมและการบริหารกิจการในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินงาน เพื่อมั่นใจว่าเป็นที่ พอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

Parkinson (1994) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เป็นกระบวนการแห่งการ กำกับดูแลและการควบคุม ซึ่งอาจเกิดขึ้นเป็นการภายในหรือภายนอกกิจการ เพื่อประกัน ความสัมพันธ์ของผู้บริหารที่มีต่อเจ้าของกิจการว่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เจ้าของกิจการ

Bonna (2012) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับ การเจริญเติบโตและการอยู่รอดของบริษัทสมัยใหม่ นอกเหนือจากการช่วยให้บริษัทลดความขัดแย้ง ของผลประโยชน์และตอบสนองความต้องการทางกฎหมาย การกำกับดูแลกิจการที่ดียังทำให้บริษัท เป็นที่น่าดึงดูดความสนใจของผู้มีผู้บังคับบัญชาและนักลงทุน นอกจากนี้ทำให้บริษัทเป็นหุ้นส่วนพันธมิตร ทางธุรกิจที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้บริษัทได้รับโอกาสในการลงทุนให้สามารถทำกำไรได้

สรุปได้ว่า การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง ระบบที่จัดให้มีกระบวนการและโครงสร้างของ ภาวะผู้นำและการควบคุมกิจการให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรักษาเงินลงทุนและรักษาคุณค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาวภายใน กรอบการมีจริยธรรมที่ดี โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นและสังคม

2. นโยบายการกำกับดูแลกิจการ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จัดทำนโยบายการกำกับดูแลกิจการ โดยนำหลักการ กำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้เป็นแนวทางหลักปฏิบัติ รวมทั้งได้นำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับ บริษัทจดทะเบียนมาปรับใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงานองค์กร

ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียทั้งภาคธุรกิจ ผู้ลงทุน ตลอดจนตลาดทุนและสังคมโดยรวม เพื่อสนับสนุนการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน แบ่งออกเป็น 4 ข้อ ดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563: ออนไลน์)

ข้อที่ 1 บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องตระหนักถึงการกำกับดูแลกิจการในฐานะศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์และการให้บริการธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตลาดทุนและการคุ้มครองผู้ลงทุนเป็นสำคัญ ยึดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี และความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในตลาดทุน ในการดำเนินงานด้วยความซื่อตรง (Integrity) โปร่งใส (Transparency) ยุติธรรม (Fairness) ภายใต้ระบบงานที่น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน

ข้อที่ 2 การคำนึงถึงบทบาทต่อผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกับผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทั้งนี้ควรจัดให้มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยทำให้สามารถสื่อสารข้อมูลสำคัญไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้มีส่วนได้เสียจะได้รับการดูแลอย่างเป็นธรรมทุกฝ่าย

ข้อที่ 3 การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส หมายถึง คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสีย โดยยึดหลักความถูกต้อง ความเหมาะสมของข้อมูลที่เหมาะสมที่ควรเปิดเผย ทันท่วงที และโปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ โดยข้อมูลที่เปิดเผยนั้นประกอบด้วยข้อมูลการดำเนินงาน ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงิน ให้มีการเปิดเผยผ่านรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

ข้อที่ 4 บทบาทและความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินงานและการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด และประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้น ดังนั้นคณะกรรมการบริษัทจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ

โครงสร้างองค์กรที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ควรประกอบด้วยคณะกรรมการที่ถือเป็นตัวแทนในการรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น มีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ เพื่อกำกับดูแลกิจการให้เป็นไป

ตามกฎหมายตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับ และมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น อีกทั้งคณะกรรมการยังมีหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ นโยบาย เป้าหมาย และภารกิจของบริษัท รวมถึงติดตามดูแลฝ่ายจัดการให้นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและดูแลผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการบริษัทถือว่ามีความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการควรแต่งตั้งคณะกรรมการชดเชยขึ้นมาทำหน้าที่แทนบางส่วนงานตามความจำเป็น โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดการกำกับดูแลกิจการ ดังนี้

1. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท หมายถึง จำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะกรรมการบริษัท ซึ่งวัดจากจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมดในแต่ละปีจากโครงสร้างองค์กร โดยพิจารณาว่าคณะกรรมการบริษัทต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมีภาวะการเป็นผู้ผู้นำ วิสัยทัศน์ มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ รวมถึงต้องเป็นตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และจะต้องมีจำนวน 5-12 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ประเภท และความซับซ้อนของธุรกิจ ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย จากผลการศึกษาของ Herdjiono & Sari (2016) พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน และในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ความเป็นเจ้าของสถาบัน และความเป็นเจ้าของผู้บริหารนั้น ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพทางการเงิน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Aktan, Turen, Tvaronavičienė & Alsadeh (2018) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่สัดส่วนของกรรมการอิสระ และจำนวนครั้งในการประชุม มีผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ในทำนองเดียวกับผลการศึกษาของ จินตนา ไกรทอง (2561) พบว่า การกำกับดูแลกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างด้านขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและกรรมการมีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ผลการศึกษาของ Azhar & Ahmed (2018) กลับพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท องค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท และองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน

2. สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร หมายถึง กรรมการบริษัทที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์เฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัทและไม่เป็นบุคคลต้องห้ามเป็นกรรมการบริษัทตามกฎหมาย หรือข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งวัดจากสัดส่วนระหว่างกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมดจากโครงสร้างองค์กร โดยแยกบทบาทของ

ประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารแยกออกจากกัน เพื่อถ่วงดุลอำนาจตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด โดยพิจารณาว่าต้องเป็นกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือพนักงานประจำของบริษัทไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการที่มีอำนาจลงนามผู้ผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งสามารถให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ และสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายจัดการได้อย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) พบว่า สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หากบริษัทมีจำนวนกรรมการอิสระในโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทในสัดส่วนที่สูงจะทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กรรมการอิสระในสัดส่วนที่สูงจนเกินไป ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับคณะกรรมการบริหารแล้วนั้น อาจจะช่วยในการตัดสินใจในเรื่องการลงทุนหรือในเรื่องต่าง ๆ อันจะเพิ่มมูลค่าในบริษัทได้ ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ ธัญญา ฉัตรธรรมเย็น (2558) พบว่า สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร และจำนวนครั้งการประชุมต่อปีมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองตลาดที่วัดด้วย Tobin's Q สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Aktan, Turen, Tvaronavičienė & Alsadeh (2018) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่สัดส่วนของกรรมการอิสระ และจำนวนครั้งในการประชุม มีผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ในขณะทีผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) กลับพบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

3. สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก หมายถึง ผู้ถือหุ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในนิติบุคคลใดเกินกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของนิติบุคคลนั้น โดยนับรวมการถือหุ้นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งวัดจากจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกจากโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าบริษัทมีการกระจุกตัวสูงมากน้อยเพียงใด สามารถดูจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก จะต้องรวมกันแล้วจะถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด ซึ่งวัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกรวมกัน (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560) ในลักษณะนี้มีงานวิจัย

ในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการบริษัทกับนโยบายการจ่ายเงินปันผล จากผลการศึกษาของ ปราณชลี สมภพโกศาเศรษฐ์ (2559) พบว่า โครงสร้างผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับนโยบายการจ่ายเงินปันผล โดยสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก และสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราเงินปันผลตอบแทน ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราเงินปันผลตอบแทน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิภาดา ภาโนมัย และนงนิตย์ จันทร์จรัส (2560) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก การควรวรมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน มีความสัมพันธ์กับตัววัดผลการปฏิบัติงานทางการตลาด (Tobin's Q) ในขณะที่ผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) กลับพบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และ สัดส่วนของกรรมการอิสระไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

4. สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท หมายถึง การแต่งตั้งผู้ถือหุ้นเป็นกรรมการบริษัท ต้องพิจารณาอัตราส่วนการถือหุ้นให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้น ที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท ซึ่งวัดจากจำนวนหุ้นที่ถือโดยกรรมการของบริษัทจากโครงสร้างองค์กรต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าอัตราส่วนการถือหุ้น จะต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ในลักษณะนี้มีการวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษาในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ ณธกร กัญญาพงษ์ (2559) พบว่า ปัจจัยด้านสัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และด้านอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทางเดียวกับผลการศึกษาของ อธิรญา จันทร์กุล (2561) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนไทยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ และสัดส่วนการถือหุ้นของภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น ในขณะที่ผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) กลับพบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระ ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

5. การควรวรมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน หมายถึง การที่ประธานกรรมการกับผู้จัดการใหญ่อยู่ในตำแหน่งเดียวกัน หรือประธานกรรมการมี

บทบาทของตำแหน่งอื่นใดในคณะกรรมการที่มีอำนาจในการบริหารงานการตัดสินใจ และควบคุมดูแล การตัดสินใจในการบริหารงานของบริษัทอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน ดังนั้นประธานกรรมการและ กรรมการผู้จัดการควรมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกัน คณะกรรมการต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการให้ชัดเจน และเพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด ซึ่งควรแยกบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการออกจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ซึ่งวัดจากการควบหรือการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียว โดยพิจารณาว่าประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการควรแบ่งบทบาทและหน้าที่อย่างชัดเจน กล่าวคือ ประธานกรรมการ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ และ กรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งการ แบ่งแยกบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนระหว่างประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบ การทำงานของฝ่ายจัดการ) และกรรมการผู้จัดการ (ทำหน้าที่ในการบริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์ และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท) ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อให้ สามารถเสริมสร้างให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจ โดยไม่จำกัด (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560) ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าการกำกับ ดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา จากผลการศึกษาของ Azeez (2015) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน ของบริษัท ซึ่งชี้ให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีขนาดเล็ก จะช่วยให้ผลการดำเนินงานของ องค์กรมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น นอกจากนี้การแยกตำแหน่งของกรรมการผู้จัดการและประธาน กรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กร สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ เอกภาพ เอกวิกรัย (2561) พบว่า การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดและประธาน คณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัท สัดส่วนของกรรมการ อิสระมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามต่อผลการดำเนินงานของบริษัท และขนาดของ คณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัท แสดงว่า ถ้าบริษัทมี การควบตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดและประธานคณะกรรมการ มีสัดส่วนของกรรมการอิสระต่ำ มีขนาด ของคณะกรรมการใหญ่ และมีการเปลี่ยนผู้บริหารน้อยครั้ง จะส่งผลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดี ในทางเดียวกับผลการศึกษาของ นคร วีรรัตน์ (2559) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบ รวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการในคนเดียวมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับของ สินทรัพย์หมุนเวียนที่มีสภาพคล่องสูง สามารถอธิบายได้ว่า ขนาดของคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่จะ กำหนดสัดส่วนหลักทรัพย์ที่สามารถมาเปลี่ยน เพื่อนำมาใช้ได้เร็วยามเกิดวิกฤตการณ์อยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้การบริหารงานไม่ต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการควบตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการ ผู้จัดการในคนเดียวก็อาจสะท้อนถึงความขัดแย้งหรือการวางงบประมาณที่ไม่เหมาะสม

ในขณะที่ผลการศึกษาของ วลี พิมแพร (2562) กลับพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารผู้หญิง และค่าเฉลี่ยอายุของคณะกรรมการบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกเมื่อวัดผลการดำเนินงานด้วย ตัวชี้วัดทางการตลาด ในขณะที่สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารต่างชาติ สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารอิสระ การควมรวมตำแหน่งระหว่างประธานฝ่ายบริหารและประธานกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของกิจการ เมื่อวัดผลการดำเนินงานของกิจการ โดยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของเจ้าของ และตัวชี้วัดทางการตลาด

6. จำนวนครั้งในการประชุม หมายถึง หมายถึง จำนวนครั้งของการประชุม คณะกรรมการ ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และ ลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท เพื่อให้คณะกรรมการสามารถกำกับควบคุมและดูแลการ ปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการได้อย่างต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์ แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่า ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) พบว่า จำนวนครั้งในการ ประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หากบริษัทมี จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบมากจะทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัท เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yilmaz (2018) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ จำนวนครั้งในการประชุม มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการ ดำเนินงาน ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ มนทกาล พงษ์เกษม (2562) พบว่า ปัจจัยการ กำกับดูแลกิจการของบริษัทด้านจำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการมีผลกระทบต่อผลการ ดำเนินงานที่ถ่วงด้วยกำไรสุทธิ (P/L) และส่วนของผู้ถือหุ้น (OE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะ จะสะท้อนการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีคุณภาพระหว่างฝ่ายบริหารและกรรมการจนทำให้เกิด ผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น ในขณะที่ผลการศึกษาของ เสาวลักษณ์ พิงญาติ (2560) กลับพบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการไม่พบความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งการประชุม อาจสื่อได้ว่าบริษัทกำลังมีปัญหาและกำลังหาทางออกในการแก้ปัญหา หรือกำลังริเริ่มโครงการใหม่

4. หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ.2560

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2560 ถูกพัฒนาขึ้นเป็น แนวทางในการกำกับดูแลกิจการให้กับคณะกรรมการบริษัทในฐานะผู้นาองค์กร โดยหลักการกำกับ ดูแลกิจการถูกนำไปบูรณาการในกระบวนการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นภายใต้ของหลักการกำกับดูแล กิจการที่ดี คณะกรรมการควรมีบทบาทหน้าที่ครอบคลุมตั้งแต่ (1) การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของ กิจการที่เป็นไปเพื่อสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน (2) การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายด้วย

การมีคณะกรรมการที่เอื้อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดูแล และพัฒนาผู้บริหาร (ฝ่ายจัดการ) และพนักงานในองค์กรให้มีความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบธุรกิจอย่างรับผิดชอบ และ (3) การติดตามและเปิดเผยข้อมูล โดยดูแลให้มีระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม การรักษาความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ถือหุ้นและการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์)

ตารางที่ 1 แสดงกระบวนการดำเนินธุรกิจกับหลักปฏิบัติ 8 ข้อภายใต้กรอบหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

กระบวนการดำเนินธุรกิจ	หลักปฏิบัติ 8 ข้อ
1. กำหนดวัตถุประสงค์	หลักปฏิบัติที่ 1 ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในฐานะผู้นำองค์กรที่สร้างคุณค่าให้แก่กิจการอย่างยั่งยืน
	หลักปฏิบัติที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการที่เป็นไปเพื่อความยั่งยืน
2. ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	หลักปฏิบัติที่ 3 เสริมสร้างคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพ
	หลักปฏิบัติที่ 4 สรรหาและพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและการบริหารบุคลากร
	หลักปฏิบัติที่ 5 ส่งเสริมนวัตกรรมและประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
3. ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการและการเปิดเผยข้อมูล	หลักปฏิบัติที่ 6 ดูแลให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เหมาะสม
	หลักปฏิบัติที่ 7 รักษาความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล
	หลักปฏิบัติที่ 8 สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น

ที่มา : กุลยา จันทะเดช (2561). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี พ.ศ.2560. วารสารวิชาชีพบัญชี, 14(41), 73-93.

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ.2560 ประกอบไปด้วยเนื้อหาสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการปฏิบัติและหลักปฏิบัติย่อย โดยมีหลักปฏิบัติมีจำนวน

ทั้งสิ้น 8 ข้อ และส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติและคำอธิบายในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามหลักปฏิบัติใน ส่วนที่ 1 ดังต่อไปนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์)

หลักปฏิบัติที่ 1 ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการในฐานะผู้นำองค์กรที่สร้างคุณค่าให้แก่กิจการอย่างยั่งยืน (Establish Clear Leadership Role And Responsibilities Of The Board) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 1 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติที่ 1.1 คณะกรรมการควรเข้าใจบทบาท และตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อ ในฐานะผู้ที่ต้องกำกับดูแลให้องค์กรมีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งครอบคลุมถึง (ก) การกำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมาย (ข) การกำหนด กลยุทธ์ นโยบายการดำเนินงาน ตลอดจนการจัดสรร ทรัพยากรสำคัญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และ (ค) การติดตาม ประเมินผล และดูแล การรายงาน ผลการดำเนินงาน

หลักปฏิบัติย่อย 1.2 ในการสร้างคุณค่าให้แก่กิจการอย่างยั่งยืน คณะกรรมการ ควรกำกับดูแลกิจการให้นำไปสู่ผลอย่างน้อย 4 ประการ คือ (1) สามารถแข่งขันได้และมี ผลประกอบการที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว (2) ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรมเคารพ สิทธิและมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย (3) เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาหรือ ลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม และ (4) สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 1.2 ดังนี้

(1.2.1) ในการกำหนดความสำเร็จของการดำเนินการคณะกรรมการ ควรคำนึงถึง จริยธรรม ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ นอกเหนือจากผลประกอบการทางการเงิน

(1.2.2) คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการสร้างและขับเคลื่อนวัฒนธรรมองค์กร ที่ยึดมั่นในจริยธรรม โดยควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างในฐานะผู้นำในการกำกับดูแลกิจการ

(1.2.3) คณะกรรมการควรจัดให้มีนโยบายสำหรับกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน ที่แสดงถึงหลักการและแนวทางในการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น นโยบายบรรษัทภิบาล และจรรยาบรรณธุรกิจ

(1.2.4) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการสื่อสาร เพื่อให้กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานทุกคนเข้าใจ และมีกลไกที่เอื้อให้มีการปฏิบัติจริงตามนโยบาย ติดตามผลการปฏิบัติและ ทบทวนนโยบายและการปฏิบัติเป็นประจำ

หลักปฏิบัติย่อย 1.3 คณะกรรมการมีหน้าที่ดูแลให้กรรมการทุกคนและผู้บริหารปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวังและซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร และดูแลให้การดำเนินงานเป็นไป ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 1.3 ดังนี้

(1.3.1) การพิจารณาว่ากรรมการและผู้บริหารได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ รั้งและซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่นั้น อย่างน้อยต้องพิจารณาตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535

(1.3.2) คณะกรรมการต้องดูแลให้บริษัทมีระบบหรือกลไกเพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่าการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และข้อบังคับมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตลอดจนนโยบายที่ได้กำหนดไว้และมีกระบวนการอนุมัติการดำเนินงานที่สำคัญเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด

หลักปฏิบัติย่อย 1.4 คณะกรรมการควรเข้าใจขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และกำหนดขอบเขตการมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบให้กรรมการผู้จัดการใหญ่และฝ่ายจัดการอย่างชัดเจน ตลอดจนติดตามดูแลผลการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 1.4 ดังนี้

(1.4.1) คณะกรรมการควรจัดทำกฎบัตรหรือนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และควรมีการทบทวนกฎบัตรเป็นประจำอย่างน้อยปีละครั้ง

(1.4.2) คณะกรรมการควรเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน และมอบหมายอำนาจในการจัดการให้แก่ฝ่ายจัดการโดยมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร และควรติดตามผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการและฝ่ายจัดการ ควรแบ่งออกเป็น (ก) เรื่องที่คณะกรรมการควรดูแลให้มีการดำเนินการ (ข) เรื่องที่คณะกรรมการควรดำเนินการร่วมกับฝ่ายจัดการ และ (ค) เรื่องที่คณะกรรมการไม่ควรดำเนินการ

หลักปฏิบัติที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการที่เป็นไปเพื่อความยั่งยืน (Define Objectives That Promote Sustainable Value Creation) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 2 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 2.1 คณะกรรมการควรกำหนดหรือดูแลให้วัตถุประสงค์หลักของกิจการเป็นไปเพื่อความยั่งยืน โดยเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับการสร้างคุณค่าให้แก่กิจการ ลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสีย และสังคมโดยรวม

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 2.1 ดังนี้

(2.1.1) คณะกรรมการควรรับผิดชอบดูแลให้กิจการมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสามารถใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดรูปแบบธุรกิจ (Business Model) และสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

(2.1.2) ในการบรรลุวัตถุประสงค์หลัก คณะกรรมการควรกำหนดรูปแบบธุรกิจที่สามารถสร้างคุณค่าให้แก่กิจการ ผู้มีส่วนได้เสีย และสังคม โดยพิจารณาถึง (ก) สภาพแวดล้อม

รวมทั้งการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ที่เหมาะสม (ข) ความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้เสีย และ (ค) ความพร้อมความชำนาญ ความสามารถในการแข่งขันของกิจการ

(2.1.3) ค่านิยมขององค์กรควรสะท้อนคุณลักษณะของการกำกับดูแลกิจการที่ดี เช่น ความรับผิดชอบในผลการกระทำ (Accountability) ความเที่ยงธรรม (Integrity) ความโปร่งใส (Transparency)

(2.1.4) คณะกรรมการควรส่งเสริมการสื่อสารและเสริมสร้างให้วัตถุประสงค์หลักขององค์กรสะท้อนอยู่ในการตัดสินใจ และการดำเนินงานของบุคลากรในทุกระดับจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

หลักปฏิบัติย่อย 2.2 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์ตลอดจนกลยุทธ์ในระยะเวลายานกลาง และหรือประจำปีของกิจการสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์หลักของกิจการ โดยมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ที่เหมาะสม ปลอดภัย

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 2.2 ดังนี้

(2.2.1) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการจัดทำกลยุทธ์และแผนงานประจำสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของกิจการ

(2.2.2) ในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานประจำปี คณะกรรมการควรดูแลให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัจจัยและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องตลอดสายห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) รวมถึงมีกลไกที่ทำให้เข้าใจความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ระบุวิธีการและช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้เสียกับกิจการ ระบุประเด็นและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย

(2.2.3) ในการกำหนดกลยุทธ์ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

(2.2.4) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการจัดสรรทรัพยากรและควบคุมการดำเนินงานที่เหมาะสมและติดตามการดำเนินการตามกลยุทธ์และแผนงานประจำปี โดยอาจจัดให้มีผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลและติดตามผลการดำเนินงาน

หลักปฏิบัติที่ 3 เสริมสร้างคณะกรรมการที่มีประสิทธิผล (Strengthen Board Effectiveness) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 3 จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 3.1 คณะกรรมการควรรับผิดชอบในการกำหนดและทบทวนโครงสร้างคณะกรรมการ ทั้งในเรื่องขนาด องค์ประกอบ สัดส่วนกรรมการที่เป็นอิสระที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการนำพาองค์กรสู่วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.1 ดังนี้

(3.1.1) คณะกรรมการควรดูแลให้มืองค์ประกอบของกรรมการที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ทั้งในด้านทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถ ตลอดจนเพศและอายุที่จำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร

(3.1.2) คณะกรรมการควรพิจารณาจำนวนกรรมการที่เหมาะสมที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่ควรมากกว่า 12 คน

(3.1.3) คณะกรรมการควรมีสัดส่วนระหว่างกรรมการที่เป็นผู้บริหารและไม่เป็นผู้บริหาร โดยส่วนใหญ่ควรเป็นกรรมการที่ไม่ผู้บริหารที่สามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของฝ่ายจัดการได้อย่างอิสระ และคณะกรรมการควรมีจำนวนและคุณสมบัติของกรรมการอิสระตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

หลักปฏิบัติย่อย 3.2 คณะกรรมการควรเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นประธานกรรมการ และดูแลให้มั่นใจว่าองค์ประกอบและการดำเนินงานของคณะกรรมการเอื้อต่อการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจอย่างมีอิสระ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.2 ดังนี้

(3.2.1) ประธานกรรมการควรเป็นกรรมการอิสระ

(3.2.2) ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกัน และควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้บุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่ควรเป็นคนละบุคคล

(3.2.3) ประธานกรรมการมีบทบาทเป็นผู้นำของคณะกรรมการโดยมีหน้าที่ (ก) กำกับ ติดตาม และดูแลให้มั่นใจว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กร (ข) ดูแลให้มั่นใจว่ากรรมการทุกคนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่มีจริยธรรม (ค) จัดสรรเวลาอย่างพอเพียงที่ฝ่ายจัดการจะเสนอเรื่องที่กรรมการจะอภิปรายประเด็นสำคัญกันอย่างรอบคอบ

(3.2.4) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่เป็นบุคคลคนเดียว หรือประธานกรรมการมิได้เป็นกรรมการอิสระ คณะกรรมการควรส่งเสริมให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจระหว่างคณะกรรมการและฝ่ายจัดการ เช่น คณะกรรมการ ประกอบด้วย กรรมการอิสระมากกว่ากึ่งหนึ่ง กรรมการอิสระหนึ่งรายควรร่วมพิจารณากำหนดวาระการประชุมคณะกรรมการ

(3.2.5) คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายให้กรรมการอิสระมีการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องไม่เกิน 9 ปี นับจากวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการอิสระครั้งแรก

(3.2.6) คณะกรรมการควรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการชุดย่อย เพื่อพิจารณาเรื่องสำคัญในรายละเอียดอย่างรอบคอบ

หลักปฏิบัติย่อย 3.3 คณะกรรมการควรดูแลให้การสรรหาและคัดเลือกกรรมการ มีกระบวนการที่โปร่งใสและชัดเจน เพื่อให้ได้คณะกรรมการที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับองค์ประกอบที่กำหนดไว้

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.3 ดังนี้

(3.3.1) คณะกรรมการควรจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่และประธานควรเป็นกรรมการอิสระ

(3.3.2) คณะกรรมการสรรหาควรจัดให้มีการประชุม เพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคล เพื่อให้ได้กรรมการที่มีคุณสมบัติที่จะทำให้คณะกรรมการมีองค์ประกอบความรู้ความชำนาญที่เหมาะสม

(3.3.3) คณะกรรมการสรรหาควรทบทวนหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการ เพื่อเสนอแนะต่อคณะกรรมการก่อนที่จะมีการสรรหากรรมการที่ครบวาระ

หลักปฏิบัติย่อย 3.4 ในการเสนอค่าตอบแทนกรรมการให้ผู้ถือหุ้นอนุมัติคณะกรรมการ ควรพิจารณาให้โครงสร้างและอัตราค่าตอบแทนมีความเหมาะสมกับความรับผิดชอบและจูงใจให้คณะกรรมการนำพองค์กรให้ดำเนินงานตามเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.4 ดังนี้

(3.4.1) คณะกรรมการควรจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่และประธานควรเป็นกรรมการอิสระ เพื่อทำหน้าที่พิจารณานโยบายและหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าตอบแทน

(3.4.2) ค่าตอบแทนของกรรมการควรสอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายระยะยาวของบริษัท ประสิทธิภาพ ภาระหน้าที่ บทบาทและความรับผิดชอบ รวมถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกรรมการแต่ละราย

(3.4.3) ผู้ถือหุ้นต้องเป็นผู้อนุมัติโครงสร้างและอัตราค่าตอบแทนกรรมการ ทั้งรูปแบบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

หลักปฏิบัติย่อย 3.5 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้กรรมการทุกคนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และจัดสรรเวลาอย่างพอเพียง

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.5 ดังนี้

(3.5.1) คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่ามีกลไกสนับสนุนให้กรรมการเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน

(3.5.2) คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำรงตำแหน่งในบริษัทอื่นของกรรมการ โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพการทำงานของกรรมการที่ดำรงตำแหน่งหลายบริษัท และควร

กำหนดจำนวนบริษัทจดทะเบียนที่กรรมการแต่ละคนจะไปดำรงตำแหน่งให้เหมาะสม แต่รวมแล้วไม่ควรเกิน 5 บริษัท

(3.5.3) กรรมการแต่ละรายควรเข้าประชุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนการประชุมคณะกรรมการทั้งหมดที่จัดให้มีขึ้นในรอบปี

หลักปฏิบัติย่อย 3.6 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกรอบและกลไกในการกำกับดูแลนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนอย่างมีนัยสำคัญในระดับที่เหมาะสมกับกิจการแต่ละแห่ง รวมทั้งบริษัทย่อยและกิจการอื่นที่บริษัทไปลงทุนมีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.6 ดังนี้

(3.6.1) คณะกรรมการควรพิจารณากำหนดนโยบายการกำกับดูแลบริษัทย่อย ซึ่งรวมถึง (ก) การแต่งตั้งบุคคลไปเป็นกรรมการ ผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยโดยให้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร (ข) ขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลที่เป็นตัวแทนของบริษัทตามข้อ (ก) และให้ตัวแทนของบริษัทดูแลให้การปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของบริษัทย่อย (ค) ระบบการควบคุมภายในของบริษัทย่อยที่เหมาะสมและรัดกุมเพียงพอ และการทำรายการต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และ (ง) การเปิดเผยข้อมูลฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน การทำรายการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน การได้มา หรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน การเพิ่มทุนลดทุน การเลิกบริษัทย่อย

(3.6.2) ในการเข้าร่วมลงทุนในกิจการอื่นอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงระหว่างร้อยละ 20 แต่ไม่เกินร้อยละ 50 คณะกรรมการควรดูแลให้มีการจัดทำ Shareholders' Agreement เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจในการบริหารจัดการ

หลักปฏิบัติย่อย 3.7 คณะกรรมการควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปีของคณะกรรมการคณะกรรมการชุดย่อยและกรรมการรายบุคคล โดยผลประเมินควรถูกนำไปใช้สำหรับการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.7 ดังนี้

(3.7.1) คณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย ควรประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละครั้ง

(3.7.2) การประเมินผลการปฏิบัติงาน ควรประเมินทั้งแบบคณะและรายบุคคล โดยอย่างน้อยต้องเป็นวิธีประเมินด้วยตนเอง (Self-Evaluation)

(3.7.3) คณะกรรมการอาจพิจารณาจัดให้มีที่ปรึกษาภายนอกมาช่วยในการกำหนดแนวทางและเสนอแนะประเด็นในการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอย่างน้อยทุก ๆ 3 ปี และเปิดเผยการดำเนินการดังกล่าวไว้ในรายงานประจำปี

หลักปฏิบัติย่อย 3.8 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสนับสนุนให้กรรมการทุกคนได้รับการเสริมสร้างทักษะและความรู้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่กรรมการอย่างสม่ำเสมอ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.8 ดังนี้

(3.8.1) คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่าบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการใหม่ จะได้รับการแนะนำและมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งรวมถึงความเข้าใจในวัตถุประสงค์หลัก ค่านิยมองค์กร ตลอดจนลักษณะธุรกิจและแนวทางการดำเนินธุรกิจ

(3.8.2) คณะกรรมการควรดูแลให้กรรมการได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้ที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง และควรเปิดเผยข้อมูลการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ในรายงานประจำปี

หลักปฏิบัติย่อย 3.9 คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นและมีเลขานุการบริษัทที่มีความรู้ ประสบการณ์ที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 3.9 ดังนี้

(3.9.1) คณะกรรมการควรจัดให้มีกำหนดการประชุมและวาระการประชุม คณะกรรมการเป็นการล่วงหน้า เพื่อให้กรรมการสามารถจัดเวลาและเข้าร่วมประชุมได้

(3.9.2) จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะการดำเนินธุรกิจ แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี

(3.9.3) เอกสารประกอบการประชุมควรส่งให้แก่กรรมการเป็นการล่วงหน้า อย่างน้อย 5 วันทำการก่อนวันประชุม

(3.9.4) คณะกรรมการควรสนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการใหญ่/เชิญผู้บริหารระดับสูง เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ เพื่อให้สารสนเทศรายละเอียดเพิ่มเติมในฐานะที่เกี่ยวกับปัญหาโดยตรง

(3.9.5) คณะกรรมการควรกำหนดคุณสมบัติและประสบการณ์ของเลขานุการบริษัทที่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับด้านกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่คณะกรรมการต้องทราบ

หลักปฏิบัติที่ 4 สรรหาและพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและการบริหารบุคลากร (Ensure Effective CEO And People Management) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 4 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 4.1 คณะกรรมการควรดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการสรรหาและพัฒนา กรรมการผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูงให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมาย

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 4.1 ดังนี้

(4.1.1) คณะกรรมการควรมอบหมายให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่

(4.1.2) คณะกรรมการควรติดตามให้กรรมการผู้จัดการใหญ่ดูแลให้มีผู้บริหารระดับสูงที่เหมาะสม

(4.1.3) คณะกรรมการควรส่งเสริมและสนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูงได้รับการอบรมและพัฒนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

หลักปฏิบัติย่อย 4.2 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการกำหนดโครงสร้าง ค่าตอบแทนและการประเมินผลที่เหมาะสม

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 4.2 ดังนี้

(4.2.1) คณะกรรมการควรกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนที่เป็นเครื่องจูงใจให้ กรรมการผู้จัดการใหญ่ ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรอื่นทุกระดับปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หลักขององค์กรและสอดคล้องกับผลประโยชน์ของกิจการในระยะยาว ซึ่งรวมถึงการ พิจารณาความเหมาะสมของสัดส่วนค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือน ผลการดำเนินงานระยะสั้นและ ระยะยาว การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนควรคำนึงถึงระดับการจ่ายของ อุตสาหกรรม

(4.2.2) คณะกรรมการที่ไม่รวมกรรมการที่เป็นผู้บริหารควรมีบทบาทเกี่ยวกับ ค่าตอบแทน และการประเมินผลงานของกรรมการผู้จัดการใหญ่

(4.2.3) คณะกรรมการควรเห็นชอบหลักเกณฑ์และปัจจัยในการประเมิน ผลงาน ตลอดจนอนุมัติโครงสร้างค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูง

หลักปฏิบัติย่อย 4.3 คณะกรรมการควรเข้าใจโครงสร้างและความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้น ที่อาจมีผลกระทบต่อการบริหารและการดำเนินงานของกิจการ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 4.3 ดังนี้

(4.3.1) คณะกรรมการควรเข้าใจโครงสร้างและความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจอยู่ ในรูปแบบของข้อตกลงภายในกิจการครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่

(4.3.2) คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลตามข้อตกลงต่าง ๆ ที่มี ผลกระทบต่อการควบคุมกิจการ

หลักปฏิบัติย่อย 4.4 คณะกรรมการควรติดตามดูแลการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และแรงจูงใจที่เหมาะสม

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 4.4 ดังนี้

(4.4.1) คณะกรรมการควรดูแลให้มีการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กร พนักงานในทุกระดับมีความรู้ ความสามารถแรงจูงใจที่เหมาะสม และได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

(4.4.2) คณะกรรมการควรดูแลให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกลไกอื่นเพื่อดูแลให้พนักงานมีการออมอย่างเพียงพอ สำหรับรองรับการเกษียณ

หลักปฏิบัติที่ 5 ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบ (Nurture Innovation And Responsible Business) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 5 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 5.1 คณะกรรมการควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าแก่ธุรกิจควบคู่ไปกับการสร้างคุณประโยชน์ต่อลูกค้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 5.1 ดังนี้

(5.1.1) คณะกรรมการควรให้ความสำคัญกับการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและดูแลให้ฝ่ายจัดการนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการทบทวนกลยุทธ์ การวางแผนพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน และการติดตามผลการดำเนินงาน

(5.1.2) คณะกรรมการควรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กิจการตามสภาพปัจจัยแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งอาจครอบคลุมการกำหนดรูปแบบธุรกิจ วิธีคิด มุมมองในการออกแบบและพัฒนาสินค้าและบริการ การวิจัย การปรับปรุงกระบวนการผลิต และกระบวนการทำงาน รวมทั้งการร่วมมือกับคู่ค้า

หลักปฏิบัติย่อย 5.2 คณะกรรมการควรติดตามดูแลให้ฝ่ายจัดการประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และสะท้อนอยู่ในแผนดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าทุกฝ่ายขององค์กรได้ดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักและแผนกลยุทธ์ของกิจการ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 5.2 ได้แก่

คณะกรรมการควรดูแลให้มีกลไกที่ทำให้มั่นใจว่ากิจการประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อเป็นแนวทางให้ทุกส่วนในองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลักที่เป็นไปเพื่อความยั่งยืน โดยอาจจัดทำนโยบายหรือแนวปฏิบัติครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบต่อพนักงานลูกจ้าง ลูกค้า คู่ค้า ชุมชน และสิ่งแวดล้อมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน

หลักปฏิบัติย่อย 5.3 คณะกรรมการควรติดตามดูแลให้ฝ่ายจัดการจัดสรรและจัดการทรัพยากรให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงผลกระทบและการพัฒนาทรัพยากรตลอดสายของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลักของกิจการได้อย่างยั่งยืน

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 5.3 ดังนี้

(5.3.1) คณะกรรมการควรตระหนักถึง (ก) ความจำเป็นของทรัพยากรที่ต้องใช้และผลกระทบของการใช้ทรัพยากรแต่ละประเภท (ข) รูปแบบธุรกิจที่ต่างกันทำให้เกิดผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการเลือกรูปแบบธุรกิจจึงควรคำนึงถึงผลกระทบและความคุ้มค่าที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากร

(5.3.2) คณะกรรมการควรดูแลให้ฝ่ายจัดการมีการทบทวนและดูแลการใช้ทรัพยากรให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอกอยู่เสมอ

หลักปฏิบัติย่อย 5.4 คณะกรรมการควรจัดให้มีกรอบการกำกับดูแล และการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่สอดคล้องกับความต้องการของกิจการ รวมทั้งดูแลให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและพัฒนาการดำเนินงาน การบริหารความเสี่ยง เพื่อให้กิจการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลักของกิจการ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 5.4 ดังนี้

(5.4.1) คณะกรรมการควรจัดให้มีนโยบายในเรื่องการจัดสรรและการบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งครอบคลุมการจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจและการกำหนดแนวทาง เพื่อรองรับในกรณีที่ไม่สามารถจัดสรรทรัพยากรได้เพียงพอตามที่กำหนด

(5.4.2) คณะกรรมการควรดูแลให้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรครอบคลุมถึงการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(5.4.3) คณะกรรมการควรจัดให้มีนโยบายและมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ

หลักปฏิบัติที่ 6 ดูแลให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เหมาะสม (Strengthen Effective Risk Management And Internal Control) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 6 จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 6.1 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มั่นใจว่าบริษัทมีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 6.1 ดังนี้

(6.1.1) คณะกรรมการควรเข้าใจความสำคัญของกิจการ อนุมัติความเสี่ยงที่ยอมรับได้และควรพิจารณาอนุมัตินโยบายการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของกิจการ

(6.1.2) คณะกรรมการสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการบริหาร ความเสี่ยงหรือคณะกรรมการตรวจสอบกลับกรองความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงหรือนโยบายบริหารความเสี่ยงก่อนเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(6.1.3) คณะกรรมการมีหน้าที่ดูแลให้กิจการประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและระดับสากล

หลักปฏิบัติย่อย 6.2 คณะกรรมการต้องจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและอิสระ

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 6.2 ดังนี้

(6.2.1) คณะกรรมการต้องจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วย กรรมการอย่างน้อย 3 คน ซึ่งทุกรายต้องเป็นกรรมการอิสระและมีคุณสมบัติและหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(6.2.2) คณะกรรมการควรกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยทำหน้าที่ 1) สอบทานให้กิจการมีการรายงานทางการเงินอย่างถูกต้องและครบถ้วน 2) สอบทานให้กิจการมีระบบการควบคุมภายในและระบบการตรวจสอบภายในที่เหมาะสมและมีประสิทธิผล 3) สอบทานให้กิจการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง 4) พิจารณาความเป็นอิสระของหน่วยงานตรวจสอบภายใน 5) พิจารณา คัดเลือก เสนอบุคคลซึ่งมีความเป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สอบบัญชีและพิจารณาเสนอคำตอบแทนของบุคคลดังกล่าว รวมทั้งประชุมกับผู้สอบบัญชีโดยไม่มีฝ่ายจัดการเข้าร่วมประชุมด้วยอย่างน้อยปีละครั้ง 6) พิจารณารายการที่เกี่ยวข้องกันหรือรายการที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รายการดังกล่าวมีความสมเหตุสมผลและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อกิจการ และ 7) สอบทานความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงและแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการคอร์รัปชันของกิจการตามโครงการแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนไทยในการต่อต้านทุจริต

(6.2.3) คณะกรรมการควรดูแลให้กิจการมีกลไกที่จะทำให้คณะกรรมการตรวจสอบสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(6.2.4) คณะกรรมการควรจัดให้มีบุคคลหรือหน่วยงานตรวจสอบภายในที่มีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนาและสอบทานประสิทธิภาพของระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

(6.2.5) คณะกรรมการตรวจสอบต้องให้ความเห็นถึงความเพียงพอของระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในและเปิดเผยไว้ในรายงานประจำปี

หลักปฏิบัติย่อย 6.3 คณะกรรมการควรติดตามดูแลและจัดการความขัดแย้งของผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างกิจการกับฝ่ายจัดการ คณะกรรมการหรือผู้ถือหุ้นรวมถึงการป้องกันการใช้ประโยชน์อันมิควรในสินทรัพย์ข้อมูลและโอกาสของกิจการและการทำธุรกรรมกับผู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจการในลักษณะที่ไม่สมควร

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 6.3 ดังนี้

(6.3.1) คณะกรรมการควรติดตามดูแลให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล รวมถึงการกำหนดนโยบายและวิธีในการรักษาความลับ การรักษาความน่าเชื่อถือและความพร้อมใช้ของข้อมูล

(6.3.2) คณะกรรมการควรมีข้อกำหนดให้กรรมการรายงานการมีส่วนได้เสียอย่างน้อยก่อนการพิจารณาวาระการประชุมคณะกรรมการ และบันทึกไว้ในรายงานการประชุมคณะกรรมการ

หลักปฏิบัติย่อย 6.4 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการจัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการต่อต้านคอร์ปชั่นที่ชัดเจน และสื่อสารในทุกระดับขององค์กรและต่อคนนอกเพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติได้จริง

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 6.4 คือ

คณะกรรมการควรจัดให้มีโครงการหรือแนวทางในการต่อต้านการทุจริต การคอร์ปชั่นที่ชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมและปลูกฝังให้พนักงานทุกคนปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

หลักปฏิบัติย่อย 6.5 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้กิจการมีกลไกในการรับเรื่องร้องเรียนและการดำเนินการกรณีมีการชี้เบาะแส

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 6.5 ดังนี้

(6.5.1) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกลไกและกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนของผู้มีส่วนได้เสีย

(6.5.2) คณะกรรมการควรดูแลให้มีนโยบายและแนวทางที่ชัดเจนในกรณีที่มีการชี้เบาะแส อีกทั้งมีมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสมแก่ผู้แจ้งเบาะแสที่แจ้งด้วยเจตนาสุจริต

หลักปฏิบัติที่ 7 รักษาความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล (Ensure Disclosure And Financial Integrity) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 7 จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 7.1 คณะกรรมการมีความรับผิดชอบในการดูแลให้ระบบการจัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ถูกต้อง เพียงพอ ทันเวลา เป็นไปตามกฎเกณฑ์มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.1 ดังนี้

(7.1.1) คณะกรรมการควรดูแลให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและเปิดเผยข้อมูล มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบและมีจำนวนที่เพียงพอ

(7.1.2) ในการให้ความเห็นชอบการเปิดเผยข้อมูล คณะกรรมการควรคำนึงถึงปัจจัย เช่น ผลการประเมินความเพียงพอของระบบควบคุมภายในความเห็นของผู้สอบบัญชีและคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นต้น

(7.1.3) คณะกรรมการควรดูแลให้การเปิดเผยข้อมูลในส่วนของการเงิน รายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) สามารถสะท้อนฐานะการเงินและผลการดำเนินงานอย่างเพียงพอ และคณะกรรมการควรสนับสนุนให้บริษัทจัดทำคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ (Management Discussion And Analysis: MD&A) เพื่อประกอบการเปิดเผยงบการเงินทุกไตรมาส

หลักปฏิบัติย่อย 7.2 คณะกรรมการควรติดตามดูแลความเพียงพอของสภาพคล่องทางการเงินและความสามารถในการชำระหนี้

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.2 ดังนี้

(7.2.1) คณะกรรมการควรดูแลให้ฝ่ายจัดการมีการติดตามและประเมินฐานะการเงินของกิจการ และมีการรายงานต่อคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ

(7.2.2) ในการอนุมัติการทำรายการใด ๆ หรือการเสนอความเห็นให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอนุมัติ คณะกรรมการควรมั่นใจว่าการทำรายการดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความต่อเนื่องในการดำเนินกิจการ สภาพคล่องทางการเงิน หรือความสามารถในการชำระหนี้

หลักปฏิบัติย่อย 7.3 ในภาวะที่กิจการประสบปัญหาทางการเงินหรือมีแนวโน้มจะประสบปัญหา คณะกรรมการควรมั่นใจได้ว่ากิจการมีแผนในการแก้ปัญหาหรือมีกลไกอื่นที่สามารถแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ภายใต้การคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.3 ดังนี้

(7.3.1) ในกรณีที่กิจการมีแนวโน้มมีปัญหาทางการเงิน คณะกรรมการควรติดตามอย่างใกล้ชิด และดูแลให้กิจการประกอบธุรกิจด้วยความระมัดระวัง

(7.3.2) คณะกรรมการควรดูแลให้กิจการกำหนดแผนการแก้ไขปัญหาทางการเงิน โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้เสีย

หลักปฏิบัติย่อย 7.4 คณะกรรมการควรพิจารณาจัดทำรายงานความยั่งยืนตามความเหมาะสม

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.4 ได้แก่

คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องที่สำคัญและสะท้อนการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างคุณค่าแก่กิจการอย่างยั่งยืน เช่น การเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติตามกฎหมาย จรรยาบรรณ นโยบายการต่อต้านคอร์รัปชัน การปฏิบัติต่อพนักงานและผู้มีส่วนได้เสีย

หลักปฏิบัติย่อย 7.5 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงานนักกลยุทธ์สัมพันธ์ที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารกับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียให้เป็นไปอย่างเหมาะสม เท่าเทียมกัน และทันเวลา

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.5 ได้แก่

คณะกรรมการควรจัดให้มีนโยบายการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่าการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลต่อบุคคลภายนอกเป็นไปอย่างเหมาะสม ทันเวลา ใช้ช่องทางที่เหมาะสม ปกป้องข้อมูลลับ และข้อมูลที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ อีกทั้งมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้ข้อมูลกับบุคคลภายนอก

หลักปฏิบัติย่อย 7.6 คณะกรรมการควรส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 7.6 ได้แก่

คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ผ่านช่องทางอื่นที่นอกเหนือจากช่องทางของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่น ผ่านทางเว็บไซต์ของกิจการ

หลักปฏิบัติที่ 8 สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น (Ensure Engagement And Communication With Shareholders) หลักปฏิบัติย่อยภายใต้หลักปฏิบัติที่ 8 จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

หลักปฏิบัติย่อย 8.1 คณะกรรมการควรดูแลให้มั่นใจว่าผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญของบริษัท

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 8.1 ดังนี้

(8.1.1) คณะกรรมการควรดูแลให้เรื่องสำคัญผ่านการพิจารณา หรืออนุมัติของผู้ถือหุ้น

(8.1.2) คณะกรรมการควรสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ถือหุ้น เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยเสนอเพิ่มวาระการประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุม และเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการ

(8.1.3) คณะกรรมการควรดูแลให้มีการส่งหนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้น พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกิจการอย่างน้อย 28 วันก่อนวันประชุม

หลักปฏิบัติย่อย 8.2 คณะกรรมการควรดูแลให้การดำเนินการในวันประชุมผู้ถือหุ้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และเอื้อให้ผู้ถือหุ้นสามารถใช้สิทธิของตน

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 8.2 ดังนี้

(8.2.1) คณะกรรมการควรกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม โดยคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าร่วมประชุมของผู้ถือหุ้น และควรดูแลไม่ให้เกิดการจำกัดโอกาสการเข้าประชุมหรือสร้างภาระให้แก่ผู้ถือหุ้น

(8.2.2) คณะกรรมการควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชุมผู้ถือหุ้น ทั้งการลงทะเบียน การนับคะแนน และการแสดงผล

(8.2.3) กรรมการทุกคนและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรเข้าร่วมการประชุม เพื่อผู้ถือหุ้นสามารถซักถามในประเด็นต่าง ๆ

(8.2.4) ก่อนการเริ่มประชุมผู้ถือหุ้น ควรทราบจำนวนและสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมด้วยตนเองและของผู้ถือหุ้นที่มอบฉันทะ วิธีการประชุมการลงคะแนน และการนับคะแนนเสียง

หลักปฏิบัติย่อย 8.3 คณะกรรมการควรดูแลให้การเปิดเผยมติที่ประชุม และการจัดทำรายงานการประชุมผู้ถือหุ้นเป็นไปอย่างถูกต้องและครบถ้วน

แนวปฏิบัติสำหรับหลักปฏิบัติย่อย 8.3 ดังนี้

(8.3.1) คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยมติที่ประชุมพร้อมผลการลงคะแนนเสียงภายในวันทำการถัดไปผ่านระบบข่าวของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบนเว็บไซต์ของกิจการ

(8.3.2) คณะกรรมการควรดูแลให้การจัดส่งสำเนารายงานการประชุมผู้ถือหุ้นให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ภายใน 14 วันนับจากวันประชุม

(8.3.3) คณะกรรมการควรดูแลให้มีรายงานการประชุมผู้ถือหุ้นได้บันทึกข้อมูลต่าง ๆ เช่น รายชื่อกรรมการ ผู้บริหารที่เข้าประชุม สัดส่วนกรรมการที่เข้าร่วมประชุม วิธีการลงคะแนนเสียง และประเด็นคำถามหรือคำตอบในที่ประชุม เป็นต้น

นอกเหนือจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งคณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการ เพื่อมุ่งไปสู่ผล (Governance Outcome) ดังต่อไปนี้

1. สามารถแข่งขันได้และมีผลประกอบการที่ดี โดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว (Competitiveness And Performance With Long-term Perspective)

2. ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิ และมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย (Ethical And Responsible Business)
3. เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาหรือลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม (Good Corporate Citizenship)
4. สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง (Corporate Resilience)

ตารางที่ 2 สรุปตัววัดด้านการกำกับดูแลกิจการ

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	สัดส่วนการถือครองหุ้นของ คณะกรรมการบริหาร	การควรวรมตำแหน่งของประธานกรรมการ และประธานบริหาร	จำนวนครั้งในการประชุม	ขนาดของบริษัท	โครงสร้างเงินทุน	คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการ จากผลสำรวจการกำกับดูแลกิจการ	สัดส่วนของการถือหุ้นที่ถือ โดยนักลงทุนสถาบัน	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร	สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น	การควรวรมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับ ประธานกรรมการในคนเดียวกัน
1.	ธัญญา ฉัตรรัมย์เย็น (2558)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					
2.	จิภัตสร บุญรอด (2558)								✓	✓			
3.	ณัฏกร กัญญาพงษ์ (2559)	✓		✓							✓	✓	✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้น รายใหญ่ 5 อันดับแรก	สัดส่วนการถือครองหุ้นของ คณะกรรมการบริหาร	การควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธาน กรรมการในคนเดียวกัน	สัดส่วนกรรมการสตรีในคณะกรรมการบริหาร	ความล่าช้าที่เหมาะสมของสัดส่วนกรรมการ สตรีในคณะกรรมการบริหาร	สัดส่วนของการถือหุ้นแบบสถาบัน	สัดส่วนของการถือหุ้นแบบครอบครัว	การแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่
4.	วิภาดา และณรงค์นิตย์ (2560)	✓	✓	✓	✓	✓						
5.	จิตอุษา ชั้นทอง (2560)		✓			✓	✓	✓	✓			
6.	ทิพย์ธัญญา หรินานนท์ (2560)	✓	✓		✓						✓	✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการที่ดี	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	อายุของกิจการ	ขนาดของบริษัท	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้น รายใหญ่	สัดส่วนการถือครองหุ้นของ คณะกรรมการบริหาร	การควบคุมตำแหน่งผู้จัดกรใหญ่กับ ประธานกรรมการในคนเดียวกัน	การเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ ส่งผลกระทบต่อความเป็นมาของบริษัทจดทะเบียน ทะเบียนในในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
7.	ธินัท และเคียงขวัญ (2561)	✓	✓	✓	✓						
8.	จินตนา ไกรทอง (2561)					✓	✓	✓	✓	✓	
9.	ดารารัตน์ โพธิ์ประจักษ์ (2562)										✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	สัดส่วนการถือครองหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อย	การควมรวมตำแหน่งของประธานกรรมการ และประธานบริหาร	สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก	จำนวนครั้งในการประชุม	ขนาดของบริษัท	การแยกแหว่บุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธาน กรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร	อายุของบริษัท	อัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ	ความเป็นเจ้าของสถาบัน	ความเป็นเจ้าของกิจการของผู้บริหาร
10.	มนทกาล พงษ์เกษม (2562)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓							
11.	Azeez (2015)	✓						✓	✓	✓	✓	✓			
12.	Herdjiono & Sari (2016)	✓											✓	✓	✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่อนิตยสาร/วารสาร	ชื่อวารสาร	ชื่อวารสาร โดยผู้เขียน	การยอมรับตำแหน่งของบรรณาธิการ และบรรณาธิการ	ชื่อวารสารโดยผู้เขียน 3 อันดับแรก	อายุของวารสาร	ชื่อวารสาร	ชื่อวารสาร โดยผู้เขียน	ประสิทธิภาพของวารสาร	ชื่อวารสาร	จำนวนครั้งในการประชุม	ชื่อวารสาร
15.	Amina, Allam & Qasim (2017)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					
16.	Rathna & Kawshala (2017)	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓		
17.	Yilmaz (2018)	✓	✓									✓	✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	ความเป็นเจ้าของสถาบัน	สภาพคล่องทางการเงิน	หนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาว	ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	การควบคุมดูแลของหน่วยงานบริหาร กรรมการและประธานบริหาร	จำนวนครั้งในการประชุม	ขนาดของบริษัท	องค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท	องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบ
18.	Ahmed, Talreja & Kashif (2018)	✓	✓	✓	✓	✓						
19.	Aktan, Turen, Tvaronavičiene & Alsadeh (2018)	✓					✓	✓	✓	✓		
20.	Azhar & Ahmed (2018)										✓	✓

แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

1. ความหมายของผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน (Performance) เป็นกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อผลักดันให้ผลการดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมาย ด้วยการเชื่อมโยงเป้าหมายผลการดำเนินงานเข้าด้วยกัน ซึ่งแต่ละองค์กรอาจจะแตกต่างกันไปตามเงื่อนไขและบริบท เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารและผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ดังนี้

กัลยาณี สนธิสุวรรณ (2542, หน้า 35) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง ระดับของผลงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานการปฏิบัติงานได้กำหนดไว้

วัชระ เลิศพงษ์พันธ์ (2543, หน้า 11) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับการประเมินค่าจากความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย

พิจิตรา ไข่ออกปัญญา (2551, หน้า 37) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการทำงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพประสิทธิภาพของบุคคลในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

Yoder & Staubohar (1982, pp.156) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลของพฤติกรรมหรือการประเมินพฤติกรรม ผลที่ได้นี้อาจจะอยู่ในรูปของเชิงปริมาณ

Miller & Friesen (1982, pp.1-25) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการตัดสินใจในกิจกรรมทางธุรกิจ เพื่อให้องค์กรมีศักยภาพทางการแข่งขันจะประกอบด้วย (1) การเอาใจใส่ในการเจรจาด้วยความเต็มใจ (2) การควบคุมสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการด้านนวัตกรรม

Chung & Pruitt (1994, pp.70-74) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง การวัดผลการดำเนินงานทางการเงิน ประกอบด้วย สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน และมูลค่าของสินทรัพย์ขององค์กร

Chun & Pereira (2008, pp.188-205) กล่าวถึง ผลการดำเนินงาน หมายถึง การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสำเร็จจากผลิตภัณฑ์ ทรัพยากร ความเป็นสากลขององค์กร ฐานะทางการเงิน การเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยี การเรียนรู้ทางการตลาด การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด

สรุปได้ว่า ผลการดำเนินงาน หมายถึง การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ไม่เกี่ยวกับเงิน ได้แก่ การวัดแบบดุลยภาพ ความพึงพอใจของลูกค้า การวัดเชิงคุณภาพ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับเงิน ได้แก่ การแบ่งปันผลกำไร การควบคุมกำไร

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงงบประมาณ สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน ราคามูลค่าของสินทรัพย์ขององค์กร และอัตราเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น

2. ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators: KPI) เป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารโครงการหรือบริหารองค์การในทุกระดับ ทั้งองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐ การบริหารงานที่ขาดตัวชี้วัดหรือมีตัวชี้วัดที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ผู้บริหารไม่ทราบข้อเท็จจริงหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความล้มเหลวของการดำเนินงานได้ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ดังนี้

เมธี ครองแก้ว (2540) กล่าวถึง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หมายถึง เป็นเครื่องมือบอกทิศทางว่าการพัฒนาหรือการดำเนินกิจกรรมที่เป็นนโยบายสาธารณะของรัฐในแต่ละเรื่องได้ไปถึงจุดใด บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายแค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องของการดูสัมฤทธิ์ผลของงานหรือระบุผลสำเร็จของงาน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2546) กล่าวถึง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หมายถึง เป็นดัชนีชี้วัดหรือหน่วยวัดความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดขึ้น โดยเป็นหน่วยวัดที่ควรมีผลเป็นตัวเลขที่นับได้จริงและต้องสื่อถึงเป้าหมายในการปฏิบัติงานสำคัญ ทั้งนี้เพื่อสร้างความชัดเจนในการกำหนด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ

สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ (2550) กล่าวถึง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หมายถึง เครื่องมือหรือสิ่งที่บ่งบอกถึงความก้าวหน้า ความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของกิจกรรมหรือกระบวนการดำเนินงาน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในด้านต่าง ๆ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

Johnstone (1981) กล่าวถึง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หมายถึง ตัวแปรหรือตัวประกอบ (Factor) ที่ใช้วัดเพื่อให้ได้คุณค่าหรือคุณลักษณะ ซึ่งบ่งบอกสถานภาพของลักษณะหรือผลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ในปัจจุบันองค์กรหลายแห่งส่วนใหญ่ นำเครื่องมือ KPI หรือที่เรียกว่า ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างกว้างขวาง โดยจะแสดงให้เห็นผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายว่าตรงตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ อาจวัดค่าจากตัวเลขที่นับได้จริงซึ่งในทางธุรกิจเรียกว่า “อัตราความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)” มีดังต่อไปนี้

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return On Asset: ROA) สามารถคำนวณได้จาก

$$ROA = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทว่าอยู่ในระดับใด มีทิศทางแนวโน้มอย่างไร เป็นการคิดคำนวณ

เปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณ มีค่าสูง มากเท่าไร แสดงว่าบริษัทนั้นได้รับผลตอบแทนมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะทำให้ความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น หากค่าที่ได้จากการคำนวณ มีค่าน้อยหรือค่าลดลงหลายปี แสดงว่าบริษัทนั้นบริหารงานและสินทรัพย์ ของกิจการได้ไม่ดี ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าผลกระทบของระดับคะแนน การกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561) พบว่า ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการมี ผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบผลกระทบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นและอัตรากำไรสุทธิ

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) สามารถคำนวณได้จาก

$$ROE = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงระดับ ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งวัดความสามารถในการทำกำไรของ เงินทุนของผู้ถือหุ้น เป็นการคิดคำนวณระหว่าง กำไรสุทธิ กับ ส่วนผู้ถือหุ้น ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณ มีค่าสูง แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง หากค่าที่ได้จากการ คำนวณ มีค่าน้อย แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่น้อย ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าผลการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการผ่านการจัด การกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น (2561) พบว่า ผลการดำเนินงาน ด้านอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการและการจัดการกำไร ในขณะเดียวกันการจัดการกำไรส่งผลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ

3. อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin: NPM) สามารถคำนวณได้จาก

$$NPM = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{ยอดขาย}}$$

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงความสามารถใน การทำกำไรสุทธิ เป็นการวัดระดับความสามารถในการทำกำไรสุทธิในช่วงเวลานั้น เป็นการคิดคำนวณ ระหว่าง กำไรสุทธิ กับ ยอดขาย ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่บอกถึงความสามารถการทำกำไรสุทธิของกิจการ ภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายและภาษีทั้งหมดแล้ว ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณ มีค่าสูง แสดงว่าบริษัทมี

ความสามารถในการทำกำไรที่สูงหลังหักภาษีและมีประสิทธิภาพในการจัดการที่ดี หากค่าที่ได้จากการคำนวณ มีค่าน้อย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่น้อยหลังหักภาษีและอาจมีปัญหาจากการดำเนินงาน เช่น ภาวะการณแข่งขันที่สูง ภัยธรรมชาติ และผลกระทบจากเศรษฐกิจ เป็นต้น ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าบรรษัทภิบาลกับผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผลการศึกษาของ รัชฎาทิพย์ อุปลัมภ์ประชา (2558) พบว่า หลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการหรือตามภารกิจขององค์กรจำเป็นจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดให้ชัดเจน เพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องและผลที่ได้จากการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันต่อเหตุการณ์ หรือใช้ผลการประเมินที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

ตารางที่ 3 สรุปตัววัดด้านผลการดำเนินงาน

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	อัตราส่วนมูลค่าหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	อัตรากำไรสุทธิ	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์	อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	อัตราเงินปันผลตอบแทน	หลักนิติธรรม	หลักคุณธรรม	หลักความโปร่งใส	หลักการมีส่วนร่วม	หลักความรับผิดชอบต่อ	หลักความคุ้มค่า	อัตราส่วนราคาต่อกำไร	อัตราส่วนจ่ายเงินปันผล
1.	สินี ภาคย์อุฬาร (2558)	✓	✓	✓	✓	✓	✓								
2.	รัชฎาทิพย์ อุปถัมภ์ประชา (2558)							✓	✓	✓	✓	✓	✓		
3.	อนัญญา คำพันธ์ุ (2559)	✓	✓	✓	✓	✓								✓	✓

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	อัตราผลตอบแทนทรัพย์สิน	อัตราผลตอบแทนหุ้น	อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไร	กำไรจากการดำเนินงาน ก่อนหักต้นทุน ทางการเงิน ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และ ค่าใช้จ่ายตัดบัญชี	คุณภาพกำไร	ระดับคะแนนการบัญชี	อัตราผลตอบแทนต่อทุน
4.	ดารานาด พรหมอินทร์ (2560)	✓	✓	✓	✓	✓		
5.	เบญจวรรณ ศุภภัทรพร (2561)						✓	
6.	พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2561)		✓					✓

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	การกระจุกตัวของการถือหุ้น 5 อันดับแรก	สัดส่วนการถือหุ้นของคณะกรรมการ บริหารบริษัท	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนไทย	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติ	สัดส่วนการถือหุ้นของภาครัฐ	ขนาดของบริษัท	อายุการดำเนินการ	อัตราส่วนความเป็นเจ้าของ	อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น	อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์	อัตราส่วนการเติบโตของยอดขาย	สัดส่วนของคณะกรรมการการบริหารผู้หญิง	ค่าเฉลี่ยอายุของคณะกรรมการบริหาร	สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารต่างชาติ	สัดส่วนของคณะกรรมการบริหารอิสระ	ประธานฝ่ายบริหารและประธาน คณะกรรมการเป็นบุคคลคนเดียวกัน	ขนาดของคณะกรรมการบริษัท
7.	อชิรญา จันทร์กุล (2561)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓										
8.	เพ็ญญา พิศนอก (2561)								✓	✓	✓	✓						
9.	วัลลี พิมพ์พร (2562)						✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓

ทฤษฎีตัวแทน

แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการกำกับดูแลกิจการ เนื่องจากมนุษย์ทุกคนย่อมมีแรงผลักดันที่จะทำทุกอย่าง เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวทั้งสิ้น จากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูลข่าวสารระหว่างตัวการ-ตัวแทน กล่าวคือ การที่คนกลุ่มหนึ่งไม่มีความรู้ ความสามารถเท่ากับคนอื่นอีกกลุ่มหนึ่งอย่างเพียงพอที่จะตัดสินใจในการดำเนินงานอย่างถูกต้อง เพราะ ตัวแทนจะมีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าตัวการ ซึ่งเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งของตัวแทน สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทนของ Jensen & Meckling (1976) กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นตัวแทนเกิดขึ้นระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายผู้มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) และผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent) ภายใต้สัญญาคำว่า ตัวแทน กล่าวคือ คณะกรรมการของบริษัททำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัทและรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกนั้นเป็นของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของตัวแทนที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นทฤษฎีตัวแทนจึงกล่าวว่า เจ้าของกิจการคนเดียวไม่สามารถที่จะบริหารงานได้เพียงลำพังต้องมีบุคคลเข้ามาช่วยบริหารงานแทนเจ้าของกิจการ จำเป็นต้องมีบุคคลภายนอกเข้ามาบริหารจัดการแทน คือ ตัวแทน (Agent) ถึงแม้ว่าผู้บริหารเป็นตัวแทนของการตัดสินใจลงทุน เพื่อให้ได้ผลประโยชน์สูงสุด (ศิลาพร ศรีจันเพชร, 2551) จากเงินลงทุนในวิธีที่เกี่ยวข้องของผู้ถือหุ้น ซึ่งหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของเจ้าของกิจการกับผู้บริหารไม่สอดคล้องกัน จะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งกันจะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน (Agency Problem) จากผลการศึกษาของ John & Senbet (1998) แบ่งตามความขัดแย้งที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทนที่เกิดขึ้นในภาคเอกชน (Managerial Agency) คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เท่าเทียมกันของผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทน โดยที่ผู้จัดการจะบริหารงานเพื่อผลประโยชน์ของตนเองมากกว่า โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ซึ่งตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจได้ว่าตัวแทนหรือคณะกรรมการที่เลือกเข้ามามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ พยายามสูงสุดในการทำงานหรือไม่ เช่น ฝ่ายจัดการนำเงินของบริษัทมาใช้จ่ายเพื่อสร้างตึกอาคารที่ทำงานหรูหราเกินความจำเป็น หรือนำเงินมาลงทุนที่ไม่เหมาะสม เป็นโครงการที่เสี่ยงเกินไป อาจเนื่องจากผู้จัดการต้องการที่จะสร้างผลกำไรมาก ๆ เพื่อผลตอบแทนและชื่อเสียงของตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่เจ้าของบริษัทจะได้รับ

2. ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและเจ้าหนี้ (Debt Agency) คือ เมื่อบริษัทมีการเลิกกิจการ ผู้ถือหุ้นก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ ในขณะที่ผู้ถือหุ้น

สามัญจะได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดหลังจากจ่ายภาระหนี้สินให้แก่เจ้าหนี้ตามสัญญา ดังนั้นฝ่ายจัดการจึงพยายามบริหารงานหรือนำเงินไปลงทุนในกิจการที่มีความเสี่ยงสูง เพราะการลงทุนที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ถ้าประสบความสำเร็จแล้วผู้ถือหุ้นก็จะได้รับกำไรเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จหรือประสบกับขาดทุนจะทำให้มูลค่าของทรัพย์สินที่ค้ำประกันกับเจ้าหนี้ที่นั่นลดลง รวมถึงลดมูลค่าของหนี้สินที่ค้างชำระแก่เจ้าหนี้อีกด้วย ซึ่งเป็นการผลักภาระความเสี่ยงทั้งหมดให้แก่เจ้าหนี้

3. ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (Social Agency) คือ การที่ภาคเอกชนเป็นตัวแทนระดับองค์กรหรือบริษัท และภาครัฐบาล เป็นตัวแทนของสังคมหรือบุคคลส่วนใหญ่ จากการศึกษาที่ภาคเอกชนจะลงทุนในกิจการใดต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กรที่ตนได้รับ โดยมีได้คำนึงถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นกับส่วนรวมได้ โดยที่ภาครัฐจะเข้าไปดูแลไม่ให้องค์กรของภาคเอกชนกระทำการใด ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลส่วนใหญ่ในสังคมได้ จึงทำให้เกิดความขัดแย้งของคนเพียงกลุ่มหนึ่งกับคนส่วนมากในสังคม จากผลการศึกษาของ ศรัณย์พร รักษาพงษ์ และชุตินา นาคประสิทธิ์ (2561) พบว่า ทฤษฎีตัวแทน อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น โดยคณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ ซึ่งประกอบไปด้วย 2 กลไกที่จำเป็น คือ ผลการปฏิบัติงาน (Performance) และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Accountability) ซึ่งจะช่วยให้ทฤษฎีตัวแทนมีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น สร้างกลไกในการสอดส่องดูแล และการสร้างกลไกการรักษาสัญญา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ พิมศิริ และคณะ (2562) พบว่า แนวคิดบรรษัทภิบาลและทฤษฎีตัวแทนสนับสนุนการอธิบายกลไกการกำกับดูแลกิจการที่สะท้อนพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของฝ่ายบริหารและส่งผลต่อมูลค่าของกิจการ ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนที่สามารถใช้ปัจจัยจากการศึกษาครั้งนี้มาช่วยในการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของฝ่ายบริหารและตัดสินใจลงทุนได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีตัวแทน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ตัวการ (Principal) ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง คือ ตัวแทน (Agent) ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงานแทน โดย ตัวแทน จะได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ หากตัวแทนบริหารงานได้ดี เพิ่มความสามารถอย่างเต็มที่ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ควรเป็นของผู้ถือหุ้นมาเอาประโยชน์เข้าตนเองหรือพวกพ้อง จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้เกิดขึ้นกับกิจการ และถ้าหากบริหารงานไม่เต็มความสามารถเอาผลประโยชน์ของกิจการมาเป็นของตนหรือพวกพ้อง จะนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งผลประโยชน์มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธัญญา ฉัตรร่มเย็น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 ยกเว้นอุตสาหกรรมการเงินในปี พ.ศ.2555 – 2557 โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการและประธานบริหารในคนเดียว และจำนวนครั้งการประชุม ต่อปี ตัวแปรตาม คือ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของบริษัทแบ่งออกเป็น 2 มุมมอง ได้แก่ ผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองบัญชีวัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) และผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองตลาดวัดด้วย Tobin's Q และตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของบริษัท และโครงสร้างเงินทุน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณด้วยวิธีการนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ไม่มีตัวแปรการกำกับดูแลกิจการตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองบัญชีวัดด้วย ROA ในทางกลับกันตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร และจำนวนครั้งการประชุมต่อปี มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองตลาดที่วัดด้วย Tobin's Q

จิภัสสร บุญรอด (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนสถาบันและผลตอบแทนจากนักลงทุนสถาบันที่ส่งผลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่าง พ.ศ.2556 – 2557 ซึ่งมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการจากผลสำรวจการกำกับดูแลกิจการ และสัดส่วนของการถือหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบัน ตัวแปรตาม คือ มูลค่าทางตลาด (Tobin's Q Ratio) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า กิจการที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะสามารถดึงดูดให้นักลงทุนสถาบันตัดสินใจลงทุนในกิจการมากขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ และการมีนักลงทุนสถาบันเข้ามาลงทุนในสัดส่วนที่มากขึ้นจะส่งผลตอบแทนให้กิจการดังกล่าวมีมูลค่ากิจการเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ณธกร กัญญาพงษ์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้อมูลทุติยภูมิ ของบริษัทที่

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินประกอบด้วย ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต จำนวน 59 บริษัท โดยใช้ข้อมูลปี 2557 ที่อยู่ในการคำนวณดัชนี SETSMART: SET Marketing Analysis and Reporting Tool โดยทำการศึกษาจากข้อมูลงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริหารของบริษัท การควบคุมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณด้วยวิธีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสหสัมพันธ์เชิงซ้อน (Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) กับผลดำเนินงานของกิจการซึ่งตัวแปรตามประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาบัญชี (MB) ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยด้านสัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และด้านอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัท ด้านสัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ (3) ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัท ด้านสัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น ส่งผลต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาบัญชี

วิภาดา ภาโนมัย และนงคินิตย์ จันทรจรัส (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการด้านโครงสร้างของคณะกรรมการบริหารกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม การศึกษาค้นคว้านี้จัดเก็บข้อมูลจากงบการเงินและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี 56-1 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มระหว่างปี พ.ศ.2552 - 2556 จำนวนทั้งสิ้น 25 บริษัท สถิติที่ใช้ศึกษาใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ หาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัท ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ขนาดคณะกรรมการของบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่อิสระ สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริหาร และการควบคุมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน โดยคาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดโดยมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจศาสตร์ (EVA) และตัววัดผลการปฏิบัติงานทางการตลาด (Tobin's Q) ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัววัดผลการปฏิบัติงานทางการตลาด (Tobin's Q) ได้แก่ ขนาดของ

คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก การควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน

จิตอุษา ชันทอง (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ยกเว้นบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน) ระหว่าง ปี พ.ศ.2556 - 2558 จำนวน 367 บริษัท สถิติที่ใช้ศึกษาใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย สัดส่วนกรรมการสตรีในคณะกรรมการบริหาร ความล่าช้าที่เหมาะสมของสัดส่วนกรรมการสตรีในคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระการควมรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนการถือหุ้นแบบสถาบัน สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว และตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนกรรมการสตรีในคณะกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดจากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่ความล่าช้าที่เหมาะสมของสัดส่วนกรรมการสตรีในคณะกรรมการบริหาร สัดส่วนการถือหุ้นแบบสถาบัน และสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน สำหรับสัดส่วนของกรรมการอิสระ และการควมรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหาร ไม่พบว่ามีสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในการศึกษาครั้งนี้

ทิพย์ธัญญา ทรินานนท์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 เลือกเฉพาะบริษัทที่มีข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครบถ้วน จำนวนทั้งสิ้น 87 บริษัท ทำการเก็บข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2554 - 2558 ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการใช้ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบความสัมพันธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% วัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่อยู่ภายใต้ดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary accruals) ตามแบบจำลองการพัฒนาทฤษฎี ตัวแปรอิสระที่ศึกษา ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนกรรมการอิสระ การแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และสัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและคณะกรรมการ ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของกิจการ การเติบโตของกิจการ และความเสี่ยงทางการเงิน ส่วนตัวแปรตาม คือ การจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic Value Added หรือ EVA) ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ใช้แทนการกำกับดูแลกิจการโดยบทบาทคณะกรรมการและโครงสร้างผู้ถือหุ้น พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อจัดการกำไร ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยังพบว่าการเติบโตของบริษัทที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลจากการศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์พบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ และ

สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทมีอิทธิพลต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ไม่พบว่าตัวแปรควบคุมมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

อินทัต โกศลวิตร และเคียงขวัญ อักษรวงศ์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและมูลค่าตลาดของกิจการ: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ตัวแปรอิสระที่ใช้คือมูลค่าตลาด ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน อายุของบริษัท และยอดขายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ในปี พ.ศ.2559 – 2560 จำนวน 830 กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression) ผลการศึกษาพบว่า (1) ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการมีผลเชิงบวกต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียน และตัวแปรอิสระอื่น ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน อายุของบริษัท และยอดขาย มีผลต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียนส่งผลให้แบบจำลองสามารถอธิบายมูลค่าตลาดของบริษัทได้ร้อยละ 61.0 (2) ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการไม่มีผลต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียน

จินตนา ไกรทอง (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2557 - 2561 โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี (56-1) และข้อมูลจากงบการเงิน ใช้การสุ่มตัวอย่างจำนวน 230 บริษัท ข้อมูลถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบความสัมพันธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและกรรมการ และการควบคุมตำแหน่งของกรรมการผู้จัดการและประธานกรรมการในส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการศึกษาพบว่า การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ข่าวสารนวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ข่าวสารนวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การกำกับดูแลกิจการด้านสัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารและกรรมการ มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และขนาดของบริษัทมีผลกระทบต่ออัตรา

ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี สามารถทำให้องค์กรมีความได้เปรียบในการแข่งขัน การพัฒนาอย่างยั่งยืนทำให้นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศมีความมั่นใจและเชื่อมั่นต่อการลงทุนในธุรกิจ

ดาร์ราร์ตัน โปธิ์ประจักษ์ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 446 บริษัท โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปีแบบ 56-1 งบการเงินประจำปี และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ.2553 – 2556 โดยตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น (P/E Ratio) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลและส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น (ROE) ด้วยสมการพยากรณ์ $ROE = -1.9507 + 23.778 (CGPC)$ และกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลและส่งผลต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ด้วยสมการพยากรณ์ $EPS = 5.633 + 87.24 (CGHE)$ และ $EPS = 0.397 + 0.891 (CGID)$

มนทกาล พงษ์เกษม (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ การควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการคนเดียวกัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อย และจำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการ และตัวแปรตาม คือ กำไรสุทธิ (P/L) ส่วนของผู้ถือหุ้น (OE) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อีกทั้งตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของบริษัท ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ประกอบด้วย ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต จำนวน 56 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ.2559 - 2560 คิดเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 112 บริษัท โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดด้วยกำไรสุทธิ (P/L) ส่วนของผู้ถือหุ้น (OE) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วน

ของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัทด้านจำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่วัดด้วยกำไรสุทธิ (P/L) และส่วนของผู้ถือหุ้น (OE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Azeez (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การแยกแหว่งบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร และตัวแปรตาม คือ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อีกทั้งตัวแปรควบคุม ได้แก่ อายุของบริษัท ขนาดของบริษัท และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา จำนวน 100 บริษัท ระหว่างปี 2010-2012 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งชี้ให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีขนาดเล็ก จะช่วยให้ผลการดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น นอกจากนี้การแยกตำแหน่งของกรรมการผู้จัดการและประธานกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กร

Herdjiono & Sari (2016) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ความเป็นเจ้าของสถาบัน และความเป็นเจ้าของกิจการของผู้บริหาร และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย จำนวน 156 บริษัท ระหว่างปี 2011-2014 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน และในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ความเป็นเจ้าของสถาบัน และความเป็นเจ้าของผู้บริหารนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงาน

Mursalim, Mallisa & Kusuma (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องโครงสร้างเงินทุนและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ความสามารถในการทำกำไร ขนาดของบริษัท โอกาสในการเติบโตของบริษัท ความผันผวนของบริษัท ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และการกำกับดูแลกิจการ และตัวแปรตาม คือ โครงสร้างเงินทุน (LEV) และผลการดำเนินงาน (EVA) โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย จำนวน 94 บริษัท มาเลเซีย จำนวน 153 บริษัท

และประเทศไทย จำนวน 74 บริษัท ระหว่างปี 2008-2012 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการทำกำไร ขนาดของบริษัท และความผันผวนของบริษัทมีความสัมพันธ์และสอดคล้องในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเงินทุน และการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเงินทุน นอกจากนี้โครงสร้างเงินทุนยังมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานขององค์กรอีกด้วย

Hussain & Hadi (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องกลไกการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย ซึ่งตัวแปรอิสระประกอบด้วย องค์กรประกอบของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และความหลากหลายทางเพศ และตัวแปรตามคือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) โดยประชากรที่ศึกษาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาเลเซีย จำนวน 124 บริษัท ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis) ผลการศึกษาพบว่า องค์กรประกอบของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน

Amina, Allam & Qasim (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 3 อันดับแรก สัดส่วนของกรรมการอิสระ การควบคุมตำแหน่งของกรรมการผู้จัดการและประธานกรรมการ และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่าทางตลาด (Tobin's Q Ratio) อีกทั้งตัวแปรควบคุม ได้แก่ อายุของบริษัท และขนาดของบริษัท โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย จำนวน 171 บริษัท ระหว่างปี 2012-2014 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

Rathna & Kawshala (2017) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลและการจัดการรายได้ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของ

คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนผู้บริหารที่เป็นผู้หญิง ประสิทธิภาพของคณะกรรมการบริษัท และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (ROE) อีกทั้งตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของบริษัท อัตราการเติบโต และอายุของบริษัท โดยประชากรที่ศึกษา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินหมวดประกันภัยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา จำนวน 56 บริษัท ระหว่างปี 2012-2015 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า (1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ และสัดส่วนผู้บริหารที่เป็นผู้หญิงไม่มีนัยสำคัญที่เป็นความสัมพันธ์กับการวัดระดับประสิทธิภาพ และ (2) ประสิทธิภาพของคณะกรรมการบริหารมีนัยสำคัญเชิงบวกที่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าทางบัญชีของผู้ถือหุ้น (ROE)

Yilmaz (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไอมาน ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ จำนวนครั้งในการประชุม และความเป็นเจ้าของสถาบัน และตัวแปรตาม คือ มูลค่าทางตลาด (Tobin's Q Ratio) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และกำไรจากการดำเนินงาน (EBIT) โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไอมาน จำนวน 61 บริษัท ระหว่างปี 2013-2016 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ จำนวนครั้งในการประชุมมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน ในขณะที่ความเป็นเจ้าของสถาบันมีผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงาน

Ahmed, Talreja & Kashif (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างเงินทุนที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สภาพคล่องทางการเงิน หนี้สินระยะสั้นและหนี้สินระยะยาว คณะกรรมการตรวจสอบ และ ตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน ระหว่างปี 2006-2016 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนลดาต้า (Panel Data Analysis) ผลการศึกษาพบว่า (1) ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวก และคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสามารถในการทำกำไร และ (2) หนี้ระยะสั้นและระยะยาวนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

Aktan, Turen, Tvaronavičienė & Alsadeh (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องการทำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บาห์เรน ซึ่งตัวแปรอิสระประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ การควบคุมตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดกับประธานกรรมการในคนเดียว จำนวนครั้งในการประชุม และขนาดของบริษัท และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และผลตอบแทน (SPR) โดยประชากรที่ศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บาห์เรน จำนวน 15 บริษัท ระหว่างปี 2011-2016 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีผลกระทบเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่สัดส่วนของกรรมการอิสระ และจำนวนครั้งในการประชุมมีผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)

Azhar & Ahmed (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทและผลกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน ซึ่งตัวแปรอิสระประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท องค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัท และองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบ และตัวแปรตาม คือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตรากำไรสุทธิ (NPM) โดยประชากรที่ศึกษา คือ ข้อมูลจากกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ 10 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน ระหว่างปี 2012-2016 ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท องค์ประกอบของคณะกรรมการ และองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 4 สรุปการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
1.	2558	ธัญญา ฉัตรรัมย์	ความสัมพันธ์ ระหว่างการ กำกับดูแล กิจการกับ ผลการ ดำเนินงาน ของบริษัท จดทะเบียนใน ตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ในกลุ่ม SET100	- ขนาดของ คณะกรรมการ - สัดส่วนของ คณะกรรมการอิสระ - สัดส่วนการถือ ครองหุ้นของคณะ กรรมการบริหาร - การรวบรวม ตำแหน่งของ ประธานกรรมการ และประธานบริหาร - จำนวนครั้งในการ ประชุม ตัวแปรควบคุม - ขนาดของบริษัท - โครงสร้างเงินทุน	- อัตราส่วน ผลตอบแทน สินทรัพย์รวม - มูลค่า ทางตลาด (Tobin's Q Ratio)	บริษัท จดทะเบียน อยู่ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ยกเว้น อุตสาหกรรม การเงิน (ปี พ.ศ. 2555-2557)	- การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์ สัน (Pearson Correlation Coefficient) - การวิเคราะห์ความ ถดถอยเชิงพหุคูณ ด้วยวิธีการนำตัว แปรเข้าทั้งหมด (Enter Multiple Regression Analysis)	ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ไม่มีตัวแปรการกำกับดูแลกิจการตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองบัญชีที่วัดด้วย ROA ในทางกลับกันตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร และจำนวนครั้งการประชุมต่อปีมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองตลาดที่วัดด้วย Tobin's Q

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
2.	2558	จิรัชสร บุญรอด	การกำกับดูแล กิจการที่ส่งผล ต่อการตัดสินใจ ของนักลงทุน สถาบันและ ผลตอบแทน จากนักลงทุน สถาบันที่ส่งผล ต่อมูลค่ากิจการ ของบริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	- คะแนนการ ประเมินการกำกับ ดูแลกิจการจาก ผลสำรวจ การกำกับดูแล กิจการ - สัดส่วนของ การถือหุ้นที่ถือโดย นักลงทุนสถาบัน	- มูลค่า ทางตลาด (Tobin's Q Ratio)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย จำนวน 680 บริษัท (ปี พ.ศ. 2556-2557)	- การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis)	กิจการที่มีการกำกับดูแล กิจการที่ดีจะสามารถ ดึงดูดให้นักลงทุนสถาบัน ตัดสินใจลงทุนในกิจการ มากขึ้นได้อย่างมี นัยสำคัญ และการมีนัก ลงทุนสถาบันเข้ามา ลงทุนในสัดส่วนที่มากขึ้น จะส่งผลตอบแทนให้ กิจการดังกล่าว มีมูลค่า กิจการเพิ่มมากขึ้นตาม ไปด้วย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
3.	2559	ณธกร กัญญาพงษ์	ปัจจัยการกำกับ ดูแลกิจการของ บริษัทที่ส่งผล ต่อผลการ ดำเนินงาน : กรณีศึกษา กลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน ที่จดทะเบียนใน ตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	- ขนาดของ คณะกรรมการ - สัดส่วนของ กรรมการที่ไม่เป็น ผู้บริหาร - สัดส่วนของจำนวน ผู้ถือหุ้น - สัดส่วนการถือหุ้น ของกรรมการบริหาร ของบริษัท - การควบรวม ตำแหน่งผู้จัดการ ใหญ่กับประธาน กรรมการใน คนเดียวกัน	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วน ของเจ้าของ (ROE) - อัตราส่วน ราคาตลาด ต่อราคาบัญชี (MB)	ข้อมูลทุติยภูมิ ของบริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ เฉพาะกลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน ประกอบด้วย ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจเงินทุน และ หลักทรัพย์ ประกันภัย และประกัน ชีวิต จำนวน 59 บริษัท (ปี พ.ศ.2557)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เชิงซ้อน (Correlation) - การวิเคราะห์ สมการถดถอย แบบพหุคูณด้วย วิธีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)	- ปัจจัยด้านสัดส่วนของ จำนวนผู้ถือหุ้นมี ความสัมพันธ์กับผลการ ดำเนินงานด้านอัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และด้านอัตราส่วนราคา ตลาดต่อราคาบัญชีอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 - ปัจจัยการกำกับดูแล กิจการของบริษัท ด้าน สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น ส่งผลต่ออัตราส่วนราคา ตลาดต่อราคาบัญชี

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
4.	2560	วิภาดา ภาโนมัย และ นงคณิตย์ จันทร์จรัส	ความสัมพันธ์ ระหว่างการ กำกับดูแล กิจการด้าน โครงสร้างของ คณะกรรมการ บริหารกับ ผลการ ดำเนินงาน ของบริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย ในกลุ่มธุรกิจ อาหารและ เครื่องดื่ม	- ขนาดของ คณะกรรมการ - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - สัดส่วนของจำนวน ผู้ถือหุ้นที่ถือโดย ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก - สัดส่วนการถือหุ้น ของกรรมการบริหาร ของบริษัท - การรวบรวม ตำแหน่งผู้จัดการ ใหญ่กับประธาน กรรมการใน คนเดียวกัน	- ตัวชี้วัดผล การปฏิบัติงาน ทางการตลาด (Tobin's Q)	บริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ในกลุ่ม ธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่ม จำนวน 25 บริษัท (ปี พ.ศ. 2552-2556)	- การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) - การวิเคราะห์ สมการถดถอย (Multiple Regression Analysis)	ตัวแปรอิสระที่มี ความสัมพันธ์กับตัววัดผล การปฏิบัติงานทาง การตลาด (Tobin's Q) ได้แก่ ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือ โดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก การควบ รวมตำแหน่งผู้จัดการ ใหญ่กับประธาน กรรมการในคนเดียวกัน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
5.	2560	จิตอุษา ชั้นทอง	การกำกับดูแล กิจการและ ผลการ ดำเนินงาน ของบริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	- สัดส่วนกรรมการ สตรีในคณะ กรรมการบริหาร - ความล่าช้าที่ เหมาะสมของสัดส่วน กรรมการสตรีในคณะ กรรมการบริหาร - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - การรวบรวม ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหาร - สัดส่วนการถือหุ้น แบบสถาบัน - สัดส่วนการถือหุ้น แบบครอบครัว	- อัตรา ผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA)	บริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย (ยกเว้น บริษัทกลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน) จำนวน 367 บริษัท (ปี พ.ศ. 2556-2558)	- การวิเคราะห์ สมการถดถอยเชิง พหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	สัดส่วนกรรมการสตรีใน คณะกรรมการบริหารมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรง ข้ามกับผลการดำเนินงาน ซึ่ง วัดจากผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่ ความล่าช้าที่เหมาะสมของ สัดส่วนกรรมการสตรีใน คณะกรรมการบริหาร สัดส่วนการถือหุ้นแบบ สถาบันและสัดส่วนการถือ หุ้นแบบครอบครัวมี ความสัมพันธ์กับผลการ ดำเนินงานในทิศทาง เดียวกันสำหรับสัดส่วนของ กรรมการอิสระและการรวบรวม ตำแหน่งคณะกรรมการ บริหาร ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์กับผลการ ดำเนินงาน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
6.	2560	ทิพย์ธัญญา หรินานนท์	อิทธิพลของ การกำกับดูแล กิจการที่มีต่อ การจัดการกำไร และมูลค่า เพิ่มเชิง เศรษฐศาสตร์: กรณีศึกษา บริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย กลุ่ม SET 100	- ขนาดของ คณะกรรมการ - สัดส่วนของ คณะกรรมการอิสระ - การแยกระหว่าง บุคคลที่ดำรง ตำแหน่งประธาน กรรมการกับ ประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร - สัดส่วนการถือหุ้น ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ - สัดส่วนการถือหุ้น ของผู้บริหารและ กรรมการ	- มูลค่า เพิ่มเชิง เศรษฐศาสตร์ (EVA) - การจัดการ กำไร	บริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 เลือกเฉพาะ บริษัทที่มี ข้อมูลที่ใช้ใน การศึกษา ครบถ้วน จำนวน 87 บริษัท (ปี พ.ศ. 2554-2558)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ความถดถอย เชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ผลกระทบต่อการจัดการ กำไร ได้แก่ ขนาดของ คณะกรรมการ สัดส่วน การถือหุ้นของผู้ถือหุ้น รายใหญ่ของบริษัทมี อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95% และ สัดส่วนคณะกรรมการ อิสระกับสัดส่วนการถือ หุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ของบริษัทมีอิทธิพลต่อ มูลค่าเพิ่มเชิง เศรษฐศาสตร์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
7.	2561	ชินทัต และ เคียงขวัญ	การศึกษา ความสัมพันธ์ ระหว่างการ กำกับดูแล กิจการและ มูลค่าตลาด ของกิจการ : กรณีศึกษา ของบริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย และตลาด หลักทรัพย์ เอ็มเอไอ	- ผลการสำรวจ การกำกับดูแล กิจการที่ดี - อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น - อายุของกิจการ - ขนาดของบริษัท	- มูลค่าตาม ราคาตลาด (Market Value)	บริษัทที่ จดทะเบียนอยู่ ในตลาด หลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยและตลาด หลักทรัพย์ เอ็มเอไอ ที่ไม่อยู่ใน หมวดธุรกิจ การเงิน (ระดับ คะแนนการ กำกับดูแล กิจการ) จำนวน 830 บริษัท (ปี พ.ศ.2559- 2560)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ความถดถอย เชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	(1) ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการมีผลเชิงบวกต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียน และตัวแปรอิสระอื่น ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน อายุของบริษัทและยอดขายมีผลต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียน ส่งผลให้แบบจำลองสามารถอธิบายมูลค่าตลาดของบริษัทได้ร้อยละ 61.0 (2) ในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการไม่มีผลต่อมูลค่าตลาดของบริษัทจดทะเบียน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
8.	2561	จินตนา ไกรทอง	ผลกระทบของ การกำกับดูแล กิจการที่มีต่อผล การดำเนินงาน ของกลุ่ม อุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - สัดส่วนของ คณะกรรมการอิสระ - สัดส่วนการถือหุ้น ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ - สัดส่วนการถือหุ้น ของผู้บริหารและ กรรมการ - การควบรวม ตำแหน่งของ กรรมการผู้จัดการ และประธาน กรรมการ	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น (ROE)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย ของกลุ่ม อุตสาหกรรม อสังหาริม ทรัพย์และ ก่อสร้าง จำนวน 65 บริษัท (ปี พ.ศ. 2557-2561)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ความถดถอย เชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	การกำกับดูแลกิจการ ของกลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้างด้านขนาดของ คณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนการถือหุ้น ของ ผู้ บริ ห า ร และ กรรมการ มีผลกระทบ ต่ออัตราผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA) และ อัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
9.	2562	ดรรรัตน์ โพธิ์ประจักษ์	อิทธิพลของ การเปิดเผย ข้อมูลการกำกับ ดูแลกิจการที่ดี ที่มีต่อผลการ ดำเนินงาน ของบริษัท จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	การเปิดเผยข้อมูล การกำกับดูแล กิจการที่ดี ที่ส่งผลต่อผลการ ดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	- อัตรา ผลตอบแทน แก่ผู้ถือหุ้น (ROE) - อัตราส่วน กำไรสุทธิต่อ หุ้น (P/E Ratio) - อัตราส่วน ราคาตลาดต่อ กำไรสุทธิต่อ หุ้น (EPS)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย จำนวน 446 บริษัท (ปี พ.ศ. 2553-2556)	- การวิเคราะห์ สมการถดถอยเชิง พหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง มีการเปิดเผย ข้อมูลการกำกับดูแล กิจการที่ดีมีอิทธิพลและ ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทน แก่ผู้ถือหุ้น (ROE) ด้วย สมการพยากรณ์ $ROE = -1.9507 + 23.778$ (CGPC) และ กลุ่ม อุตสาหกรรมเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร และ ส่งผลต่ออัตราส่วนกำไร สุทธิต่อหุ้น (EPS) ด้วย สมการพยากรณ์ $EPS = 5.633 + 87.24$ (CGHE) และ $EPS = 0.397 + 0.891$ (CGID)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
10.	2562	มนทกมล พงษ์เกษม	ปัจจัยการกำกับ ดูแลกิจการที่ดี ที่ส่งผลกระทบต่อผล การดำเนินงาน : กรณีศึกษา กลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงินที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - การรวบรวม ตำแหน่งผู้จัดการใหญ่ กับประธานกรรมการ คนเดียวกัน - สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก - สัดส่วนการถือหุ้น ของผู้ถือหุ้นรายย่อย - จำนวนครั้ง การประชุมของ คณะกรรมการ ตัวแปรควบคุม <ul style="list-style-type: none"> - ขนาดของบริษัท 	<ul style="list-style-type: none"> - กำไรสุทธิ (P/L) - ส่วนของ ผู้ถือหุ้น (OE) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของ ผู้ถือหุ้น (ROE) 	บริษัทที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย เฉพาะกลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน ประกอบด้วย ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจเงินทุน และหลักทรัพย์ ประกันภัยและ ประกันชีวิต จำนวน 56 บริษัท (ปี พ.ศ.2559- 2560)	<ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) 	ปัจจัยการกำกับดูแล กิจการของบริษัทด้าน จำนวนครั้งการประชุม ของคณะกรรมการมี ผลกระทบต่อผลการ ดำเนินงานที่ถูกวัดด้วย กำไรสุทธิ (P/L) และส่วน ของผู้ถือหุ้น (OE) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 เพราะ จะ สะท้อนการแลกเปลี่ยน ข้อมูล ที่มี คุณ ภา พ ระหว่างฝ่ายบริหารและ กรรมการจนทำให้เกิด ผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
11.	2015	Azeez	การกำกับดูแล กิจการกับผล การดำเนินงาน ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ศรี ลังกา	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - การแยกแยะ บุคคลที่ดำรง ตำแหน่งประธาน กรรมการกับประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร - สัดส่วนของ กรรมการที่ไม่เป็น ผู้บริหาร <p>ตัวแปรควบคุม</p> <ul style="list-style-type: none"> - อายุของบริษัท - ขนาดของบริษัท - อัตราส่วนหนี้สิน ต่อสินทรัพย์รวม 	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราส่วน ราคาตลาดต่อ กำไรสุทธิต่อ หุ้น (EPS) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น (ROE) 	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ศรีลังกา จำนวน 100 บริษัท (ปี 2010- 2012)	<ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) 	ขนาดของคณะกรรมการ บริษัทมีความสัมพันธ์ใน เชิงลบกับการ ดำเนินงานของบริษัท ซึ่งชี้ให้เห็นว่าขนาดของ คณะกรรมการบริษัทที่มี ขนาดเล็ก จะช่วยให้ผล การดำเนินงานขององค์กร มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น นอกจากนี้การแยก ตำแหน่งของกรรมการ ผู้จัดการและประธาน กรรมการมีความสัมพันธ์ เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ต่อผลการดำเนินงานของ องค์กร

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
12.	2016	Herdjiono & Sari	ผลกระทบ ของการกำกับ ดูแลกิจการ ที่มีต่อผลการ ดำเนินงาน ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ อินโดนีเซีย	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - ขนาดของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ - ความเป็นเจ้าของ สถาบัน - ความเป็นเจ้าของ กิจการของผู้บริหาร	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ อินโดนีเซีย จำนวน 156บริษัท (ปี 2011- 2014)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ขนาดของคณะกรรมการ บริษัท มีผลกระทบเชิง บวกต่อผลการดำเนินงาน และในขณะที่ขนาดของ คณะกรรมการตรวจสอบ ความเป็นเจ้าของสถาบัน และ ความเป็นเจ้าของ ผู้บริหารนั้น ไม่มี ความสัมพันธ์ต่อ ผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
13.	2017	Mursalim, Mallisa & Kusuma	โครงสร้าง เงินทุนและ ผลการ ดำเนินงาน ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และ ประเทศไทย	- ความสามารถ ในการทำกำไร - ขนาดของบริษัท - โอกาสในการ เติบโตของบริษัท - ความผันผวนของ บริษัท - ผลสัมฤทธิ์รวม ภายในประเทศ - อัตราเงินเฟ้อ - การกำกับดูแล กิจการ	- โครงสร้าง เงินทุน (LEV) - ผลการ ดำเนินงาน (EVA)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ อินโดนีเซีย จำนวน 94 บริษัท มาเลเซีย จำนวน 153 บริษัท และประเทศ ไทย จำนวน 74 บริษัท (ปี 2008- 2012)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ความสามารถในการทำ กำไร ขนาดของบริษัท และความผันผวนของ บริษัทมีความสัมพันธ์ และสอดคล้องในเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของ โครงสร้างเงินทุน และ การกำกับดูแลกิจการมี อิทธิพลต่อการ เปลี่ยนแปลงของ โครงสร้างเงินทุน นอกจากนี้ โครงสร้าง เงินทุนยังมีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญกับผล การดำเนินงานของ องค์กรอีกด้วย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
14.	2017	Hussain & Hadi	กลไก การกำกับ ดูแลกิจการและ ผลการ ดำเนินงานของ กลุ่ม อุตสาหกรรม ก่อสร้าง ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ มาเลเซีย	- องค์ประกอบของ คณะกรรมการ บริษัท - ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - คณะกรรมการ กำหนดค่าตอบแทน - คณะกรรมการ บริหารความเสี่ยง - ความหลากหลาย ทางเพศ	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA)	กลุ่ม อุตสาหกรรม ก่อสร้างที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ มาเลเซีย จำนวน 124 บริษัท	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) - การวิเคราะห์การ ถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis)	องค์ประกอบของ คณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการ บริษัท และคณะกรรมการ บริหารความเสี่ยง มี ผลกระทบอย่างมี นัยสำคัญต่อผลการ ดำเนินงาน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
15.	2017	Amina, Allam & Qasim	การกำกับ ดูแลกิจการ และผลการ ดำเนินงาน ของกลุ่ม อุตสาหกรรม ก่อสร้าง ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ซาอุดีอาระเบีย	- ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท - สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ ถือโดยผู้ถือหุ้นราย ใหญ่ที่สุด - สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ ถือโดยผู้ถือหุ้นราย ใหญ่ 3 อันดับแรก - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - การรวบรวม ตำแหน่งของ กรรมการผู้จัดการ และประธาน กรรมการ ตัวแปรควบคุม - อายุของบริษัท - ขนาดของบริษัท	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของ ผู้ถือหุ้น (ROE) - มูลค่าทาง ตลาด (Tobin's Q Ratio)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ซาอุดี- อาระเบีย จำนวน 171 บริษัท (ปี 2012- 2014)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือ โดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และ สั ต ส ่ ว น ข อ ง กรรมการอิสระ ไม่พบ ความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ ในขณะที่ขนาด ของคณะกรรมการ การบริษัทมีผลต่อการ ดำเนินงานอย่างมี นัยสำคัญ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
16.	2017	Rathna & Kawshala	ความสัมพันธ์ ระหว่าง บรรษัทภิบาล และการจัด การรายได้ ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ศรีลังกา	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - สัดส่วนของ คณะกรรมการอิสระ - สัดส่วนผู้บริหารที่เป็น ผู้หญิง - ประสิทธิภาพ ของคณะกรรมการ บริหาร ตัวแปรควบคุม - ขนาดของบริษัท - อัตราการเติบโต - อายุของบริษัท	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น (ROE)	กลุ่ม อุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน หมวด ประกันภัยที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ศรีลังกา จำนวน 56 บริษัท (ปี 2012- 2015)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	1. ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของ คณะกรรมการอิสระ และ สัดส่วนผู้บริหารที่เป็น ผู้หญิงไม่มีนัยสำคัญที่เป็น ความสัมพันธ์กับการวัด ระดับประสิทธิภาพ 2. ประสิทธิภาพของคณะ กรรมการบริหารมี นัยสำคัญเชิงบวกที่มี ความสัมพันธ์กับมูลค่า ทางบัญชีของผู้ถือหุ้น (ROE)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
17.	2018	Yilmaz	การกำกับ ดูแลกิจการและ ผลการ ดำเนินงาน ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ โอมาน	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - จำนวนครั้งในการ ประชุม - ความเป็นเจ้าของ สถาบัน	- มูลค่าทาง ตลาด (Tobin's Q Ratio) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรากำไร สุทธิ (NPM) - กำไรจาก การดำเนินงาน (EBIT)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ โอมาน จำนวน 61 บริษัท (ปี 2013- 2016)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ขนาดของคณะกรรมการ บริษัท สัดส่วนของ กรรมการอิสระ จำนวน ครั้งในการประชุม มีผล เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ต่อผลการดำเนินงาน ในขณะที่ ความเป็น เจ้าของสถาบันมีผลเชิง ลบต่อผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
18.	2018	Ahmed, Talreja, & Kashif	ผลกระทบของ การกำกับดูแล กิจการและ โครงสร้าง เงินทุนที่มีต่อ ผลการ ดำเนินงานของ บริษัท ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ปากีสถาน	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - สภาพคล่องทาง การเงิน - หนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาว - คณะกรรมการ ตรวจสอบ	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ปากีสถาน (ปี 2006- 2016)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ ข้อมูลแบบพหุแนล ตาต้า (Panel Data Analysis)	1. ขนาดของ คณะกรรมการมี ความสัมพันธ์เชิงบวก และคณะกรรมการ ตรวจสอบมีความสัมพันธ์ เชิงลบกับความสามารถ ในการทำกำไร 2. หนี้ระยะสั้นและระยะ ยาวนั้นไม่มีความสัมพันธ์ กับผลการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
19.	2018	Aktan, Turen, Tvaronavič iene, & Alsadeh	การกำกับดูแล กิจการและ ผลการ ดำเนินงานของ บริษัท ที่จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ บอร์เน	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - สัดส่วนของ กรรมการอิสระ - การรวบรวม ตำแหน่งผู้บริหาร สูงสุดกับประธาน กรรมการใน คนเดียวกัน - จำนวนครั้งในการ ประชุม - ขนาดของบริษัท	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรา ผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ ถือหุ้น (ROE) - ผลตอบแทน (SPR)	บริษัทที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ บอร์เน จำนวน 15 บริษัท (ปี 2011- 2016)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pairwise Correlation) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ขนาดของคณะกรรมการ บริษัทมีผลกระทบเชิง บวกและมีนัยสำคัญต่อ อัตราผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA) ในขณะที่ สัดส่วนของกรรมการ อิสระ และจำนวนครั้งใน การประชุม มีผลกระทบ เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อ อัตราผลตอบแทนต่อ ผู้ถือหุ้น (ROE)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	ปี	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ชื่องานวิจัย	ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)	กลุ่มตัวอย่าง	วิธีการ /เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ผลการศึกษา
20.	2018	Azhar & Ahmed	ความสัมพันธ์ ระหว่าง ขนาดของ บริษัทและ ผลกำไร ของกลุ่ม อุตสาหกรรม สิ่งทอที่ จดทะเบียน ในตลาด หลักทรัพย์ ปากีสถาน	- ขนาดของ คณะกรรมการ บริษัท - องค์ประกอบของ คณะกรรมการ บริษัท - องค์ประกอบของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ	- อัตรา ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) - อัตรากำไร สุทธิ (NPM)	ข้อมูล จากกลุ่ม อุตสาหกรรม สิ่งทอ 10 อันดับแรก ในตลาด หลักทรัพย์ ปากีสถาน (ปี 2012- 2016)	- การวิเคราะห์สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) - การวิเคราะห์ สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pairwise Correlation) - การวิเคราะห์ ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)	ขนาดของคณะกรรมการ บริษัท องค์ประกอบของ คณ ะ ก ร ร ม แ ล ะ อ ง ค์ ป ร ะ ก อ บ ข อ ง คณ ะ ก ร ร ม ก อ ม ร อ ง คณ ะ ก ร ร ม ก อ ม ร อ ง ไม่พบความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญต่อผลการ ดำเนินงาน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบข้อมูลของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน

ทั้งนี้ สำหรับการศึกษารื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE GOVERNANCE AND PERFORMANCE OF FOOD AND BEVERAGE BUSINESS SECTOR AT REGISTERED IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND) เป็นการศึกษาวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม ซึ่งได้จากการศึกษาหลักฐานการมีอยู่จริง ที่มีต่อผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งวัดค่าผลการดำเนินงาน โดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีการวิจัยโดยเรียงตามลำดับและแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีการจดทะเบียนและทำการสำรวจการกำกับดูแลกิจการในระหว่างปี พ.ศ.2559 - พ.ศ.2561 โดยมีจำนวน 555 บริษัท (สมาคมส่งเสริมสถาบันการบริหารบริษัท, 2561: ออนไลน์)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้ช่วยให้ผู้บริหารนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัท และนอกจากเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการ กระบวนการกำกับดูแล การติดตามและการตรวจสอบให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างโปร่งใส และลดความเสี่ยงในการดำเนินงานแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่บริษัท สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน ส่งผลให้บริษัทมีราคาหุ้นและมูลค่าของกิจการการรวมทั้งผลการดำเนินงานโดยภาพรวมที่ดีกว่าบริษัทที่มีระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยกว่า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาผ่านตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น (ซึ่งไม่รวมถึงบริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูผลการดำเนินงาน บริษัทที่อยู่ในกลุ่ม MAI industry หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทที่ไม่แจ้งว่าประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูลและบริษัทที่ไม่มีความสมบูรณ์ของข้อมูลหรือบริษัทที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในระหว่างปี) โดยกลุ่มตัวอย่างจะจำกัดเฉพาะหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มติดต่อกันระหว่างปี พ.ศ.2559 - 2561 จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนบริษัทที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในแต่ละปี

บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล			
	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2559	รวม 3 ปี
หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	40	40	40	120
รวมทั้งสิ้น	40	40	40	120

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1

1. กำหนดปัญหาที่จะดำเนินการวิจัย คือ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัย และในการเลือกปัญหาในการวิจัย จะต้องพิจารณาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถของผู้วิจัย แหล่งความรู้ที่จะเป็นส่วนเสริมให้งานวิจัยสำเร็จ ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่างการรวบรวมข้อมูล รวมทั้งเงินทุน เวลาที่จะทำให้งานวิจัยสำเร็จ

2. กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เป็นการกำหนดข้อความที่เป็นปัญหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ชัดเจน

3. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน

4. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และตั้งสมมติฐานการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ คือ การแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนั้น โดยมีที่มาจากการทบทวนเอกสารวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนเป็นแผนภาพเชื่อมโยงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัย จากนั้นกำหนดสมมติฐาน โดยการเขียนข้อความที่เป็นข้อคาดการณ์เกี่ยวกับความแตกต่างที่อาจเป็นไปได้ระหว่างตัวแปร และให้คำนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยทุกตัวเป็นการให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนั้น

5. กำหนดแบบการวิจัย คือ การกำหนดแบบการวิจัยของผู้วิจัย ซึ่งแบบการวิจัยแบ่งออกเป็น (1) แบบการวิจัยที่มีการทดลอง (2) แบบการวิจัยเชิงสำรวจ (3) แบบการวิจัยเชิงพัฒนา และ (4) แบบการวิจัยเชิงประเมิน

6. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวนทั้งหมดของกลุ่มบุคคล สัตว์ สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย

ส่วนที่ 2

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็นหลายชนิด แต่ละชนิดจะเหมาะกับข้อมูลแต่ลักษณะ ผู้ทำวิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเครื่องมือแต่ละชนิดทั้งลักษณะเครื่องมือ วิธีการสร้างและข้อดีข้อเสีย เพื่อให้สามารถใช้ได้เหมาะสมกับการวิจัยของตน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะต้องทราบว่าในการทำการวิจัยนั้นสามารถจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้งหมด หรือสุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการสุ่มตัวอย่างนั้นก็ต้องทราบว่าต้องสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใด เพื่อให้ได้กลุ่มประชากรข้อมูลที่ผู้วิจัยอาจจะนำมาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) หรือข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source)

3. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล คือ จำแนกข้อมูลออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อจัดข้อมูลให้เป็นระบบหมวดหมู่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน จากนั้นนำค่าสถิติที่ได้นำมาสรุปในลักษณะของรูปแบบข้อมูลให้ตรงตามลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา

4. เขียนรายงานผลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจัดทำวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อสืบค้นและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน

ตัวแปรและการวัดค่าที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่

1. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ใช้วัดจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมดในแต่ละปีจากโครงสร้างองค์กร โดยพิจารณาว่าคณะกรรมการบริษัทต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีภาวะการณเป็นผู้นำ วิสัยทัศน์ มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ รวมถึงต้องเป็นตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และจะต้องมีจำนวน 5-12 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร BSIZE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (จินตนา ไกรทอง, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย BSIZE

วัดค่าโดย

= จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมดในแต่ละปี

2. สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) ใช้วัดสัดส่วนระหว่างกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมดจากโครงสร้างองค์กร โดยแยกบทบาทของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารแยกออกจากกัน เพื่อถ่วงดุลอำนาจตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด โดยพิจารณาว่าต้องเป็นกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร หรือพนักงานประจำของบริษัทไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการที่มีอำนาจลงนามผู้ผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งสามารถให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ และสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายจัดการได้อย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร BODCOM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของคณะกรรมการและคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประเทศไทย (ธัญพร จำเริญดารารัตน์, 2558)

แทนค่าตัวแปรด้วย BODCOM

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{จำนวนกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารในคณะกรรมการ}}{\text{จำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมด}}$$

3. สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) ใช้วัดจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก จากโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าบริษัทมีการกระจุกตัวสูงมากน้อยเพียงใด สามารถดูจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก จะต้องรวมกันแล้วจะถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด ซึ่งวัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกรวมกัน (ทิพย์ธัญญา หริณานนท์, 2560) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร TOP5 ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าโครงสร้างคณะกรรมการบริหารกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (วิภาดา ภาโนมัย และนงคินี จันทร์จรัส, 2560)

แทนค่าตัวแปรด้วย TOP5

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด}}$$

4. สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) ใช้วัดจำนวนหุ้นที่ถือโดยกรรมการของบริษัทจากโครงสร้างองค์กรต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าอัตราส่วนการถือหุ้น จะต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร MOWN ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560)

แทนค่าตัวแปรด้วย MOWN

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{จำนวนหุ้นที่ถือโดยกรรมการของบริษัท}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด}}$$

5. การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ใช้วัดการควบหรือการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียว โดยพิจารณาว่าประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ ควรแบ่งบทบาทและหน้าที่อย่างชัดเจน กล่าวคือ ประธานกรรมการ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ และกรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนระหว่างประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ) และกรรมการผู้จัดการ (ทำหน้าที่ในการบริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท) ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้สามารถเสริมสร้างให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร DUAL ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าการกำกับดูแลกิจการกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนประเทศไทยในบริษัทจดทะเบียนของประเทศไทย (ธนาภิญญา อุตตฤทธิ, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย DUAL

วัดค่าโดย

1. บริษัทที่มีการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน กำหนดค่าเท่ากับ 0
2. บริษัทที่มีการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน กำหนดค่าเท่ากับ 1

6. จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ใช้วัดจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการต่อปี โดยพิจารณาว่าควรจัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการบริษัท และจำนวนครั้งในการประชุมให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะของธุรกิจ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถกำกับควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการได้อย่างต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์ แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร TIME ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ภูษณิศลา ส่งเจริญ, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย TIME

วัดค่าโดย

$$= \text{จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการของบริษัทต่อปี}$$

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ใช้วัดประสิทธิภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น กล่าวคือ ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและความสามารถในการทำกำไร ซึ่งมีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธุรกิจพาณิชย์ (นวพร นาสมยนต์ และนนงนัทส แก้วพลอย, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย ROA

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ใช้วัดความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนอย่างน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมากหมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับดัชนีราคาหลักทรัพย์และเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ (นิพิฐพนธ์ ฤกษ์เยี่ยมขจร, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย ROE

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

3. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NPM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (ปริยานุช ลิมดำเนิน, 2561)

แทนค่าตัวแปรด้วย NPM

วัดค่าโดย

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100 \text{ (ร้อยละ)}}{\text{ยอดขาย}}$$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ จากงบการเงินแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบันทึกไว้ใน Microsoft Office Excel เพื่อให้สามารถนำตัวแปรตามที่กำหนดไว้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรม SPSS (Statistical Package For The Social Science) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการวิจัยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ทั้งในส่วนของตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยมุ่งเน้นวัดความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน โดยที่:

ตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม โดยทำการสำรวจหลักฐานการมีอยู่จริงซึ่งได้จากการค้นคว้าจากฐานข้อมูลที่มีการเปิดเผยข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และ

รายงานประจำปี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ในระหว่างปี พ.ศ.2559 - 2561

1. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) ใช้วัดจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมดในแต่ละปีจากโครงสร้างองค์กร โดยพิจารณาว่าคณะกรรมการบริษัทต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีภาวะการณเป็นผู้นำ วิสัยทัศน์ มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ ความเป็นอิสระในการตัดสินใจ รวมถึงต้องเป็นตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และจะต้องมีจำนวน 5-12 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร BSIZE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (จินตนา ไกรทอง, 2561)

2. สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) ใช้วัดสัดส่วนระหว่างกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมดจากโครงสร้างองค์กร โดยแยกบทบาทของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารแยกออกจากกัน เพื่อถ่วงดุลอำนาจตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด โดยพิจารณาว่าต้องเป็นกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร หรือพนักงานประจำของบริษัทไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการที่มีอำนาจลงนามผู้ผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งสามารถให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ และสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายจัดการได้อย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร BODCOM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของคณะกรรมการและคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประเทศไทย (ธัญพร จำเริญดาราวิชิต, 2558)

3. สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) ใช้วัดจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก จากโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าบริษัทมีการกระจุกตัวสูงมากน้อยเพียงใด สามารถดูจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ถือหุ้นสูงสุด 5 อันดับแรก จะต้องรวมกันแล้วจะถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด ซึ่งวัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกรวมกัน (ทิพย์ธัญญา หริณานนท์, 2560) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร TOP5 ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าโครงสร้างคณะกรรมการบริหารกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (วิภาดา ภาโนมัย และนงคินี จันทรจักรัส, 2560)

4. สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) ใช้วัดจำนวนหุ้นที่ถือโดยกรรมการของบริษัทจากโครงสร้างองค์กรต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด โดยพิจารณาว่าอัตราส่วนการถือหุ้น จะต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร MOWN ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการจัดการกำไร และมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์: กรณีสึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560)

5. การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ใช้วัดการควบหรือการแยกตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียว โดยพิจารณาว่าประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ ควรแบ่งบทบาทและหน้าที่อย่างชัดเจน กล่าวคือ ประธานกรรมการ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ และกรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนระหว่างประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ) และกรรมการผู้จัดการ (ทำหน้าที่ในการบริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท) ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อให้สามารถเสริมสร้างให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจ โดยไม่จำกัด (ทิพย์ธัญญา หรินานนท์, 2560) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร DUAL ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าการกำกับดูแลกิจการกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนประเทศไทยในบริษัทจดทะเบียนของประเทศไทย (ธนาภิญญา อัตตฤทธิ, 2561)

6. จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ใช้วัดจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการต่อปี โดยพิจารณาว่าควรจัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการบริษัท และจำนวนครั้งในการประชุมให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะของธุรกิจ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถกำกับควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการได้อย่างต่อเนื่อง และทันต่อเหตุการณ์ แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร TIME ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ภูษณิศาส์ ส่งเจริญ, 2561)

ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดค่าจากผลการดำเนินงานโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการประเมินผล และสามารถสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับการวัดผลการดำเนินงานหรือความสำเร็จในการบริหารธุรกิจนั้นมีหลายรูปแบบ ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ หรือแม้กระทั่งการผสมผสานข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของบริษัทที่แท้จริงและเป็นฐานข้อมูลที่จะช่วยให้ฝ่ายบริหารใช้ในการตัดสินใจลงทุน ประเมินการดำเนินงานผลตอบแทน โอกาสของการเติบโตของบริษัทในอนาคตได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งตัววัดผลการดำเนินงาน (Performance Measures) ที่ดีนั้น นอกจากจะเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจแล้วยังเป็นเครื่องมือที่สามารถสะท้อนมูลค่าของกิจการได้อีกด้วย โดยตัววัดผลการดำเนินงานของบริษัทที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวผลการดำเนินงานที่ได้รับการยอมรับจากนักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสำหรับใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัทซึ่งจะประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ 2) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และ 3) อัตรากำไรสุทธิ

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ใช้วัดประสิทธิภาพในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ โดยพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น กล่าวคือ ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROA ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและความสามารถในการทำกำไร ซึ่งมีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหมวดธุรกิจพาณิชย์ (นวพร นาสมยนต์ และนงนภัส แก้วพลอย, 2561)

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ใช้วัดความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนอย่างน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมากหมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร ROE ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับดัชนีราคาหลักทรัพย์และเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ (นิพัทธ์พนธ์ ฤกษ์เอี่ยมขจร, 2561)

3. อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไร โดยพิจารณาหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ ทั้งนี้ สำหรับการวัดค่าตัวแปร NPM ในลักษณะนี้มีงานวิจัยในอดีตได้นำมาใช้วัดค่าความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (ปริยานุช ลี้มดำเนิน, 2561)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจะนำข้อมูลที่ได้รวบรวมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม และวิเคราะห์โดยการวัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ มาทำการลงรหัสและประมวลผลข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือมีนัยสำคัญทางสถิติ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง โดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ ดังนี้:

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม ใช้พิจารณากับผลการดำเนินงานของบริษัทซึ่งวัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม ใช้พิจารณาโดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ไว้ถ้าหากมีค่ามากกว่า 0.80 (Field, 2000) แสดงว่าจะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Multicollinearity)

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุมกับผลการดำเนินงาน ซึ่งวัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตรากำไรสุทธิ โดยแสดงเป็นตัวแบบสมการ Regression เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้:

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

โดยที่

$BFSIZE_{it}$	แทน	ขนาดของคณะกรรมการของบริษัท i ในปี t
$BODCOM_{it}$	แทน	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารของบริษัท i ในปี t
$TOP5_{it}$	แทน	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกของบริษัท i ในปี t
$MOWN_{it}$	แทน	สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการของบริษัท i ในปี t
$DUAL_{it}$	แทน	การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันของบริษัทของบริษัท i ในปี t
$TIME_{it}$	แทน	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการต่อปีของบริษัท i ในปี t
ROA_{it}	แทน	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของบริษัท i ในปี t
ROE_{it}	แทน	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท i ในปี t
NPM_{it}	แทน	อัตรากำไรสุทธิของบริษัท i ในปี t

ค่าทางสถิติ

β_0	แทน	ค่าคงที่
β_{1-6}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ 1 ถึง 6
ε	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน สำหรับบริษัท i

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการนำตัวแปรต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 - 2561 รวมระยะเวลา 3 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)
3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลแต่ละตัวแปร ได้แก่ ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมทั่วไปของข้อมูล และลักษณะการแจกแจงค่าทางสถิติเบื้องต้นจากหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 40 บริษัท จำนวน 120 ข้อมูล มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปร หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

ตัวแปร	หน่วย (N)	ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยง มาตรฐาน (Std. Deviation)
ขนาดของ คณะกรรมการบริษัท (BSIZE)	คน	8.00	21.00	11.22	2.89
สัดส่วนของกรรมการที่ ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM)	ร้อยละ	0.00	2.67	0.59	0.73
สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือ โดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5)	ร้อยละ	0.05	1.46	0.68	0.24
สัดส่วนการถือหุ้นของ กรรมการบริษัท (MOWN)	ร้อยละ	0.00	0.78	0.13	0.17
การควบรวมตำแหน่ง ประธานกรรมการกับ กรรมการผู้จัดการ ในคนเดียวกัน (DUAL)	ร้อยละ	0.00	1.00	0.30	0.46
จำนวนครั้งในการ ประชุม (TIME)	ครั้ง	4.00	14.00	6.90	2.55
อัตราผลตอบแทนต่อ สินทรัพย์ (ROA)	ร้อยละ	-6.30	25.45	7.58	6.69
อัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	ร้อยละ	-23.92	86.71	12.65	13.00
อัตรากำไรสุทธิ (NPM)	ร้อยละ	-5.68	39.38	7.99	8.00

จากตารางที่ 6 สามารถอธิบายสรุปได้ ดังนี้

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 8 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 21 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 11.22 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 2.89

สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 2.67 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.59 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 0.73

สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.05 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 1.46 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 0.24

สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.78 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.13 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 0.17

การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.30 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 0.46

จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 4 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 14 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 6.90 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 2.55

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -6.30 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 25.45 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.58 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 6.69

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -23.92 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 86.71 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 12.65 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 13

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -5.68 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 39.98 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.99 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละ 8

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

เบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระมากกว่า 2 ตัว ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูง อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระ สามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

เมื่อ r แทนค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$r < 0.20$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรน้อย
$0.21 < r \leq 0.40$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างน้อย
$0.41 < r \leq 0.60$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปานกลาง
$0.61 < r \leq 0.80$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างมาก
$r > 0.80$	ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาก

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

(N=120)

ตัวแปรอิสระ		BSIZE	BODCOM	TOP5	MOWN	DUAL	TIME
BSIZE	Pearson Correlation	1					
BODCOM	Pearson Correlation	-.013	1				
TOP5	Pearson Correlation	-.228*	.187*	1			
MOWN	Pearson Correlation	-.246**	.118	.288**	1		
DUAL	Pearson Correlation	.020	-.144	.000	.235**	1	
TIME	Pearson Correlation	.117	-.218*	-.055	.009	-.039	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่า Sig. (2-tailed) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่าจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วยขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.288 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) กับ การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.055 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) กับ การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.235 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.039 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย

ไม่มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูง นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง -0.246 – 0.288 ซึ่งน้อยกว่า 0.80 จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการถดถอยได้

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลในงบการเงินที่มีผลต่อผลการดำเนินงาน โดยมีแบบจำลองการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

$$ROA_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

$$ROE_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

3. อัตรากำไรสุทธิ

$$NPM_{it} = \beta_0 + \beta_1 BSIZE_{it} + \beta_2 BODCOM_{it} + \beta_3 TOP5_{it} + \beta_4 MOWN_{it} + \beta_5 DUAL_{it} + \beta_6 TIME_{it} + \varepsilon$$

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

การวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การครบรอบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 1 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.5 การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

Variable	Coefficients			T	Sig.	Coefficients	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	-.275	3.622		-.076	.940		
BSIZE	.229	.216	.099	1.060	.291	.889	1.125
BODCOM	.124	.866	.013	.143	.886	.879	1.138
TOP5	-1.450	2.642	-.052	-.549	.584	.865	1.156
MOWN	6.687	3.779	.174	1.770	.080	.808	1.238
DUAL	-.039	1.353	-.003	-.029	.977	.899	1.113
TIME	.769	.241	.292	3.184	.002	.927	1.079

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.354$ (35.40%) $R^2 = 0.125$ (12.50%) ค่า Adjusted R Square = .078 (7.80%) ค่า Durbin-Watson = 1.754

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่ามีค่า VIF น้อยกว่า 10 (Bowerman, O'Connell, Orris, & Murphree, 2010) กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.079 - 1.238 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.754 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอย ตารางที่ 8

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังที่แสดงในตารางที่ 8 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้น

รายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 35.40 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (adjusted R square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 7.80 แสดงว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับ การเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม ซึ่งหมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) จะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 35.40 และมีอำนาจการตัดสินใจ (R square) มีค่าเท่ากับ 0.125 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 12.50

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) กับผลการดำเนินงาน ดังที่แสดงในตารางที่ 8

จากสมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .229 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .099 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.060 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .291 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.291 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.1

สมมติฐานที่ 1.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .124 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .013 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .143 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .886 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.886 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.2

สมมติฐานที่ 1.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -1.450 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.052 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -.549 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .584 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.584 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.3

สมมติฐานที่ 1.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 6.687 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .174 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.770 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .080 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.080 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.4

สมมติฐานที่ 1.5 การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.039 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.003 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -.029 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .977 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.977 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.5

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนครั้งในการประชุมกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .769 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .292 และ

ค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.184 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.002 < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.1 สมมติฐานที่ 1.2 สมมติฐานที่ 1.3 สมมติฐานที่ 1.4 สมมติฐานที่ 1.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตามจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ เนื่องจากค่าคงที่ เท่ากับ -.275 มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -.076 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .940 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงไม่สามารถนำค่าคงที่เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้ และจากผลลัพธ์ที่แสดงข้างต้นนี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) ที่มีต่อผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนี้

$$ROA_{it} = 0.002 TIME_{it}$$

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับ

กรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 2 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทน ต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมี ความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรา ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.5 การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคน เดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 2.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อ ผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อ ผู้ถือหุ้น

Variable	Coefficients			T	Sig.	Coefficients	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	-7.448	6.868		-1.084	.280		
BSIZE	.404	.410	.090	.984	.327	.889	1.125
BODCOM	-.614	1.643	-.034	-.374	.709	.879	1.138
TOP5	2.931	5.009	.054	.585	.560	.865	1.156
MOWN	.093	7.166	.001	.013	.990	.808	1.238
DUAL	2.204	2.565	.078	.859	.392	.899	1.113
TIME	1.923	.458	.376	4.201	.000	.927	1.079

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.409 (40.90%) R² = 0.167 (16.70%) ค่า Adjusted R Square = .123 (12.30%) ค่า Durbin-Watson = 1.819

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่ามีค่า VIF น้อยกว่า 10 (Bowerman, O'Connell, Orris, & Murphree, 2010) กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.079 - 1.238 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.819 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอยตารางที่ 9

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังที่แสดงในตารางที่ 9 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งการประชุม (TIME) กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 40.90 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (adjusted R square) มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.30 แสดงว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นนำมาลงทุนให้ผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหน หากมีค่ายิ่งมากหมายความว่า กิจการใช้เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นไปสร้างกำไรได้มาก ซึ่งหมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) จะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นคิดเป็นร้อยละ 40.90 และมีอำนาจการตัดสินใจ (R square) มีค่าเท่ากับ .167 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คิดเป็นร้อยละ 16.70

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) กับผลการดำเนินงาน ดังที่แสดงในตารางที่ 9

จากสมมติฐานที่ 2 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .404 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .090 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .984 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .327 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.327 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.1

สมมติฐานที่ 2.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.614 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.034 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -.374 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .709 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.709 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.2

สมมติฐานที่ 2.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 2.931 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .054 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .585 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .560 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.560 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.3

สมมติฐานที่ 2.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized

Coefficients) เท่ากับ .093 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .001 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .013 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .990 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.990 < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่นับสนุนสมมติฐานที่ 2.4

สมมติฐานที่ 2.5 การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 2.204 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .078 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .859 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .392 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.392 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่นับสนุนสมมติฐานที่ 2.5

สมมติฐานที่ 2.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 1.923 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .376 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.201 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.000 < 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2.1 สมมติฐานที่ 2.2 สมมติฐานที่ 2.3 สมมติฐานที่ 2.4 สมมติฐานที่ 2.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดีตามจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กับอัตรา

ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ เนื่องจากค่าคงที่ เท่ากับ -7.448 มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.084 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ $.280$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงไม่สามารถนำค่าคงที่เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้ และจากผลลัพธ์ที่แสดงข้างต้นนี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) ที่มีต่อผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนี้

$$ROE_{it} = 0.000 TIME_{it}$$

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

การวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 3 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยสมมติฐานที่ 3 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.5 การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

สมมติฐานที่ 3.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรากำไรสุทธิ

Variable	Coefficients			T	Sig.	Coefficients	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	-2.706	4.255		-.636	.526		
BSIZE	.073	.254	.026	.286	.775	.889	1.125
BODCOM	-.545	1.018	-.050	-.535	.594	.879	1.138
TOP5	2.964	3.103	.089	.955	.342	.865	1.156
MOWN	3.109	4.439	.068	.700	.485	.808	1.238
DUAL	3.010	1.589	.174	1.894	.061	.899	1.113
TIME	.994	.284	.316	3.506	.001	.927	1.079

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.394$ (39.40%) $R^2 = 0.155$ (15.50%) ค่า Adjusted R Square = .110 (11.00%) ค่า Durbin-Watson = 1.813

จากการวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่ามีค่า VIF น้อยกว่า 10 (Bowerman, O'Connell, Orris, & Murphree, 2010) กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 1.079 - 1.238 นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.813 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้นจึงนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการการถดถอย ตารางที่ 10

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรากำไรสุทธิ ดังที่แสดงในตารางที่ 10 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับ

กรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 39.40 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (adjusted R square) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 15.50 แสดงว่า อัตรากำไรสุทธิจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการทำกำไรโดยพิจารณาจากหักต้นทุนค่าใช้จ่ายและภาษีเงินได้ ซึ่งหมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) จะสามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตรากำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 39.40 และมีอำนาจการตัดสินใจ (R square) มีค่าเท่ากับ .155 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดของตัวแบบนี้ สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ คิดเป็นร้อยละ 15.50

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) กับผลการดำเนินงาน ดังที่แสดงในตารางที่ 10

จากสมมติฐานที่ 3 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 3.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ .073 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ .026 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .286 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ .775 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.775 > 0.05) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มี ความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.1

สมมติฐานที่ 3.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -.545 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -.050

และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.535 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.594 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.594 > 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.2

สมมติฐานที่ 3.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 2.964 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.089 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.955 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.342 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.342 > 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.3

สมมติฐานที่ 3.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 3.109 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.068 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.700 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.485 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.485 > 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.4

สมมติฐานที่ 3.5 การควรวรมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 3.010 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.174 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.894 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.061 > 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จะไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.5

สมมติฐานที่ 3.6 จำนวนครั้งในการประชุมกับอัตรากำไรสุทธิ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.994 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.316 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.506 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t (P-value ของ t) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = $0.001 < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระนี้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลลัพธ์นี้สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3.1 สมมติฐานที่ 3.2 สมมติฐานที่ 3.3 สมมติฐานที่ 3.4 สมมติฐานที่ 3.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ เนื่องจากค่าคงที่ เท่ากับ -2.706 มีค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -.636 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ t เท่ากับ .526 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงไม่สามารถนำค่าคงที่เข้าสมการถดถอยคะแนนปกติได้ และจากผลลัพธ์ที่แสดงข้างต้นนี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ (ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม) ที่มีต่อผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตรากำไรสุทธิ ดังนี้

$$NPM_{it} = 0.001 TIME_{it}$$

ตารางที่ 11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1	การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
สมมติฐานที่ 1.1	ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.2	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.3	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
สมมติฐานที่ 1.4	สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.5	การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.6	จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
สมมติฐานที่ 2.1	ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.2	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.3	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.4	สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.5	การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.6	จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น	สนับสนุนสมมติฐาน

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 3 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย		
สมมติฐานที่ 3.1	ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3.2	สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3.3	สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3.4	สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3.5	การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	ไม่สนับสนุนสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3.6	จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ	สนับสนุนสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากงบการเงินแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี จากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 - 2561 รวมระยะเวลา 3 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อจำกัดของการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย โดยได้สรุปสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาตามตารางที่ 6 พบว่า จำนวนตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีจำนวนรวม 9 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ตัวแปร ได้แก่

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 8 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 21 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการบริษัท ร้อยละ 11.21 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีคณะกรรมการบริษัทที่มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างเพียงพอ และเป็นตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งมีจำนวน 5-12 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ประเภท และความซับซ้อนของธุรกิจ

สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 2.67 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารร้อยละ 0.59 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีการวัดจากสัดส่วนระหว่างกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารต่อจำนวนกรรมการในคณะกรรมการทั้งหมดจากโครงสร้างองค์กร โดยแยกบทบาทของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารแยกออกจากกัน เพื่อถ่วงดุลอำนาจตามหลักทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งพิจารณาว่าต้องเป็นกรรมการจากภายนอกที่ไม่ได้มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร หรือพนักงานประจำของบริษัทไม่ได้เป็นกรรมการบริหารหรือกรรมการที่มีอำนาจลงนามผู้ผูกพันบริษัท และเป็นอิสระจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายจัดการได้อย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร

สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.05 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 1.46 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกร้อยละ 0.68 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีการวัดจากจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกจากโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทต่อจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายทั้งหมด ซึ่งจะต้องรวมกันแล้วจะถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด และมีโครงสร้างการถือหุ้นเป็นแบบกระจุกตัว

สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.78 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทร้อยละ 0.13 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่พิจารณาว่าอัตราส่วนการถือหุ้น จะต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ซึ่งกำหนดให้ไม่เกินร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562: ออนไลน์) และจะต้องมีอย่างน้อย 1 คนของจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด

การควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 0 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 1 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการควรรวมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันร้อยละ 0.30 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่พิจารณาว่า ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการควรมีบทบาทและหน้าที่อย่างชัดเจน กล่าวคือ ประธานกรรมการ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ และกรรมการผู้จัดการ มีหน้าที่บริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท ซึ่งการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่

ที่ชัดเจนระหว่างประธานกรรมการ (ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายจัดการ) และกรรมการผู้จัดการ (ทำหน้าที่ในการบริหารงานให้เป็นไปกลยุทธ์และบรรลุตามเป้าหมายของบริษัท) เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งมีอำนาจโดยไม่จำกัด

จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 4 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 14 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งในการประชุมร้อยละ 6.90 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่พิจารณาว่าจำนวนครั้งในการประชุม ต้องจัดให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะของธุรกิจ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถกำกับควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการได้อย่างต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์ อย่างน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี

ตัวแปรตาม มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ตัวแปร ดังนี้

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -6.30 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 25.45 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ร้อยละ 7.58 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถหรือประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไรได้อย่างคุ้มค่า ยิ่งผลลัพธ์ที่ได้ยิ่งมีค่ามากเท่าไร ยิ่งแสดงว่า กิจการสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค่าเท่านั้น หมายความว่า ยิ่งมาก ยิ่งดี ทั้งนี้หากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าน้อยหรือมีค่าลดลงหลายปีติดต่อกัน เป็นสัญญาณบ่งบอกได้ว่าบริษัทบริหารงานและสินทรัพย์ของกิจการได้ไม่ดี ดังนั้นถ้าต้องการทราบค่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ควรเป็นต้องศึกษาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น เนื่องจากบางอุตสาหกรรมมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -23.92 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 86.71 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นร้อยละ 12.65 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำกำไรของเงินทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ ส่วนผู้ถือหุ้น ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้น มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่น้อย ดังนั้น นักลงทุนจึงต้องศึกษาเพื่อให้มั่นใจว่าเงินที่ลงทุนสามารถสร้างผลกำไรกลับมาเท่าไร

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ -5.68 มีค่าสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 39.98 โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอัตรากำไรสุทธิร้อยละ 7.99 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยธุรกิจส่วนใหญ่มีความสามารถการทำกำไรสุทธิภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายและภาษีทั้งหมดแล้ว ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่า

บริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่สูงหลังหักภาษีและมีประสิทธิภาพในการจัดการที่ดี หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่น้อยหลังหักภาษีและอาจมีปัญหาจากการดำเนินงาน เช่น ภาวะการแข่งขันที่สูง ภัยธรรมชาติ และผลกระทบจากเศรษฐกิจ ดังนั้นนักลงทุนจะต้องเปรียบเทียบกับอัตรากำไรสุทธิจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และไม่ควรรนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจอื่น

2. ผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม โดยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) กับ สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.013 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) กับ สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.228 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) กับ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.246 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) กับ การควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.020 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.117 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) กับ สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.187 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) กับ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.118 ซึ่งมีความสัมพันธ์

กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) กับ การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.144 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.218 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) กับ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.288 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) กับ การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.055 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) กับ การรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.235 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างการรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) กับ จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.039 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ไม่มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูง นั่นคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง -0.246 – 0.288 ซึ่งน้อยกว่า 0.80 จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการถดถอยได้

3. ผลของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ประกอบด้วยขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท การรวบรวมตำแหน่ง

ประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน และจำนวนครั้งในการประชุม ที่อยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันสูง นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง $-0.246 - 0.288$ ซึ่งน้อยกว่า 0.80 จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และเมื่อวิเคราะห์ค่า Variance Inflation Factor (VIF) ก็พบว่าค่า VIF น้อยกว่า 10 คืออยู่ระหว่าง $1.079 - 1.238$ นั่นคือ ไม่เกิด Multicollinearity นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรอิสระอยู่ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) เนื่องจากค่า Durbin-watson มีค่าอยู่ระหว่าง $1.754 - 1.819$ ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง $1.50 - 2.50$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้ ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล ดังนั้น จึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดนี้เข้าสู่สมการถดถอย

3.1 สรุปผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสู่สมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F change) เท่ากับ 2.666 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 35.40 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับร้อยละ 35.40 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน (R^2) เท่ากับ ร้อยละ 12.50 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ประสิทธิภาพในการร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้แม่นยำถึงร้อยละ 35.40 โดยได้สรุปผลการวิจัยการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังต่อไปนี้

จากสมมติฐานที่ 1 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ $.291$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.1 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า ผลการดำเนินงานในช่วงที่ศึกษา บางบริษัท

ผันแปรตามสภาพเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนคณะกรรมการยังคงเท่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา ทัดเทียม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .886 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.2 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Azeez (2015) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .584 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.3 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่ได้ผันแปรตามผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย พบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .080 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.4 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่มีผลต่อการบริหารสินทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรางค์ เห็นสว่าง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อผลตอบแทนส่วนเกินและผลประโยชน์การเชิงการเงิน: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.5 การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .977 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1.5 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีผลในการบริหารสินทรัพย์ให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตอุษา ชันทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 1.6 จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1.6 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุมมากขึ้นย่อมส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

3.2 สรุปผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F change) เท่ากับ 3.748 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 40.90 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับร้อยละ 40.90 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน (R^2) เท่ากับร้อยละ 16.70 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME)

ประสิทธิภาพในการร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้แม่นยำถึงร้อยละ 16.70 โดยได้สรุปผลการวิจัยการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .327 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.1 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า ผลตอบแทนบางบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนคณะกรรมการยังคงเท่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา จินดาหรรษา แสงอังคนาวิณ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ไม่พบมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .709 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.2 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา Azeez (2015) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .560 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.3 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณฑกาล พงษ์เกษม (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .990 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทน

ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.4 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.5 การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .392 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2.5 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่ได้มีผลให้อัตราผลตอบแทนของกิจการให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อาจารย์ ประจวบเหมาะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 2.6 จำนวนครั้งในการประชุมความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2.6 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุมมากขึ้นย่อมส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

3.3 สรุปผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3 การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาครั้งนี้สามารถนำตัวแปรอิสระนี้เข้าสมการถดถอยได้ เพราะมีค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป (F change) เท่ากับ 3.425 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับร้อยละ 39.40 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทน

ต่อกำไรสุทธิ (NPM) และความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับร้อยละ 39.40 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน (R^2) เท่ากับร้อยละ 15.50 หมายความว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) และจำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ประสิทธิภาพในการร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้แม่นยำถึงร้อยละ 15.50 โดยได้สรุปผลการวิจัยการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.1 ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .775 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.1 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า คณะกรรมการบริหารไม่ได้มีจำนวนเปลี่ยนแปลง แต่กลับบริหารงานให้ได้ผลกำไรเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Azhar & Ahmed (2018) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทและผลกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.2 สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .594 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.2 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อสร้างผลกำไรให้บริษัท ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรียานุช ลิ้มดำเนิน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.3 สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .342 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.3 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่เกี่ยวข้องต่อผลกำไรของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุบลพรรณ ขุนทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวของกลุ่มครอบครัวกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดเอ็มเอไอ พบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.4 สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .485 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.4 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า การถือหุ้นของคณะกรรมการไม่มีผลต่อการทำกำไรของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรางค์ เห็นสว่าง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อผลตอบแทนส่วนเกินและผลประกอบการเชิงการเงิน: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตรากำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.5 การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .061 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 3.5 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีผลต่อคุณภาพการทำการกำไรของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตอุษา ชันทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ

ผลการวิจัยสมมติฐานที่ 3.6 จำนวนครั้งในการประชุมความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 3.6 ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุมมากขึ้นย่อมเพิ่มประสิทธิภาพต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yilmaz (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไอมาน พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ

อภิปรายผลการศึกษา

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ 1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศ ส่องเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำจำนวนครั้งในการประชุมมาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yilmaz (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไอมาน พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุม จะทำให้คณะกรรมการบริษัททราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แก้ไขปัญหาได้ทันที มีความเข้าใจในลักษณะบริษัทมากขึ้น ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และสามารถกำหนดกลยุทธ์ของบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้ว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องจัดการประชุม ไม่น้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยผลการวิจัยดังกล่าวได้สนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jensen & Meckling (1976) กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยฝ่ายผู้มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) ในการแสวงหาประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน และผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent) ซึ่งคำว่า ตัวแทน หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น ทำหน้าที่ผู้ควบคุมและดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัทและรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกที่เป็นของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของตัวแทนที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในขณะที่ตัวการต้องพยายามควบคุมไม่ให้ตัวแทนดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นตัวการจึงต้องให้ผลตอบแทนที่สามารถจูงใจตัวแทนได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เนื่องจากตัวแทนหรือฝ่ายบริหารจะพยายามหาหนทางในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้ตัวการก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าหนทางนั้นเอื้อประโยชน์ให้กับตัวเองหรือเกิดคุณภาพในผลตอบแทนที่ทั้งสองฝ่ายจะได้รับตามสัญญา มิฉะนั้นอาจเป็นไปได้ที่ตัวแทนจะปกปิด ซ่อนเร้นข้อมูล หลีกเลียงความรับผิดชอบ และกระทำการที่

ผิดต่อศีลธรรม เช่น การตกแต่งกำไรโดยใช้ดุลยพินิจของตัวเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้บริหารก่อให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management) (ธกานต์ ชาติวงศ์, 2560) โดยปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมี 3 ข้อ ดังนี้ 1) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทนที่เกิดขึ้นในภาคเอกชน (Managerial Agency) 2) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและเจ้าหนี้ (Debt Agency) และ 3) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (Social Agency)

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา ทัดเทียม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) โดยได้นำ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนตัดสินใจสำหรับการลงทุน เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ Azeez (2015) ได้ศึกษาเรื่องผลการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา โดยได้นำ สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ยังได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย โดยได้นำสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระ มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานรวมถึงผลการศึกษาของสุรางค์ เห็นสว่าง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อผลตอบแทนส่วนเกินและผลประกอบการเชิงการเงิน: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำสัดส่วนของจำนวน ผู้ถือหุ้น มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ จิตอุษา ชันทอง (2560)

ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำสัดส่วนของกรรมการอิสระ และการควรรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการ กับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า สัดส่วนของกรรมการอิสระและการควรรวบรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหารไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควรรวบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) แสดงถึงความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ โดยเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับ สินทรัพย์รวม จะก่อให้เกิดผลตอบแทนกลับคืนมามากน้อยเพียงใด ซึ่งจำนวนของคณะกรรมการในแต่ละบริษัทที่เหมาะสมนั้น ไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพราะ แต่ละบริษัทก็จะมีลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกัน หากขนาดของคณะกรรมการใหญ่เกินไปจะส่งผลให้การตัดสินใจมีความล่าช้าได้ ความสูญเสียทางโอกาสในการลงทุนของบริษัท และหากขนาดของคณะกรรมการมีขนาดเล็กเกินไป ก็อาจจะทำให้การตัดสินใจนั้นไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงคณะกรรมการบริษัทที่ไม่เป็นผู้บริหารจะไม่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานประจำของบริษัท จึงอาจไม่สามารถทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้นได้ และโครงสร้างความเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวมากเกินไป อาจทำให้เกิดการนำเอาผลประโยชน์ของบริษัทมาเป็นของตนเองหรือเครือญาติ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งจะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของบริษัทไม่ดีเท่าที่ควร

วัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำจำนวนครั้งในการประชุมมาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yilmaz (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไอมาน พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุม จะทำให้คณะกรรมการบริษัททราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แก้ไขปัญหาได้ทันที มีความเข้าใจในลักษณะบริษัทมากขึ้น ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และสามารถกำหนดกลยุทธ์ของบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้ว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องจัดการประชุม ไม่น้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยผลการวิจัยดังกล่าวได้สนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jensen & Meckling (1976) กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยฝ่ายผู้มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) ในการแสวงหาประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน และผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent) ซึ่งคำว่า ตัวแทน หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น ทำหน้าที่ผู้ควบคุมและดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัทและรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกที่เป็นของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของตัวแทนที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในขณะที่เดียวกันตัวการต้องพยายามควบคุมไม่ให้ตัวแทนดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นตัวการจึงต้องให้ผลตอบแทนที่สามารถจูงใจตัวแทนได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เนื่องจากตัวแทนหรือฝ่ายบริหารจะพยายามหาหนทางในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้ตัวการก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า หนทางนั้นเอื้อประโยชน์ให้กับตัวเองหรือเกิดดุลภาพในผลตอบแทนที่ทั้งสองฝ่ายจะได้รับตามสัญญา มิฉะนั้นอาจเป็นไปได้ที่ตัวแทนจะปกปิด ซ่อนเร้นข้อมูล หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ และกระทำการที่ผิดต่อศีลธรรม เช่น การตกแต่งกำไรโดยใช้ดุลยพินิจของตัวแทนเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้บริหารก่อให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management) (ธกานต์ ชาติวงศ์, 2560) โดยปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมี 3 ข้อ ดังนี้ 1) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทนที่เกิดขึ้นในภาคเอกชน (Managerial Agency) 2) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและเจ้าหนี้ (Debt Agency) และ 3) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (Social Agency)

อย่างไรก็ตามขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควรวบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการศึกษาของ จินดาหรรษา แสงอังคนาวิน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ โดยได้นำขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของคณะกรรมการด้านวิชาชีพบัญชีต่อคณะกรรมการอิสระ มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการบริษัท ไม่พบมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีสาระสำคัญ ซึ่งถ้ามีจำนวนคณะกรรมการมากเกินไป จะทำให้การติดต่อประสานงานไม่คล่องตัว และประสิทธิภาพการทำงานลดลง เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ Azeez (2015) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ศรีลังกา โดยได้นำ สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ยังได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณฑกาล พงษ์เกษม (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ การรวบรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการคนเดียวกัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อย มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการอิสระ การรวบรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการคนเดียวกัน สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก และสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อย อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการบริษัทมีหน้าที่ที่ต้องควบคุมให้เกิดการกำกับดูแลที่ดีอยู่แล้ว จึงไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และกรรมการอิสระของบริษัทไม่สามารถทุ่มเทเวลาในการตรวจสอบบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับผู้บริหารทางใดทางหนึ่ง ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่ถูกวัดด้วยกำไรสุทธิ ส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น รวมถึงผลการศึกษาของ Amina, Allam & Qasim (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย โดยได้นำ สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และสัดส่วนของกรรมการอิสระ มาวัดกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด และ สัดส่วนของกรรมการอิสระ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน และผลการศึกษาของ ธิญญา ฉัตรรัมย์เย็น (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 ยกเว้นอุตสาหกรรมการเงิน โดยได้นำขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของ

คณะกรรมการอิสระ และการควรวรมตำแหน่งของประธานกรรมการและประธานบริหาร มาวัดกับมูลค่าทางตลาด (Tobin's Q Ratio) พบว่า ไม่มีตัวแปรการกำกับดูแลกิจการตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของเงินทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเปรียบเทียบระหว่าง กำไรสุทธิ กับส่วนผู้ถือหุ้น ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าผลตอบแทนที่จะให้กับผู้ถือหุ้น มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่น้อย ซึ่งจำนวนของคณะกรรมการในแต่ละบริษัทที่เหมาะสมนั้น ไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพราะ แต่ละบริษัทก็จะมีลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกัน หากขนาดของคณะกรรมการใหญ่เกินไปจะส่งผลให้การตัดสินใจมีความล่าช้าได้ ความสูญเสียทางโอกาสในการลงทุนของบริษัท และหากขนาดของคณะกรรมการมีขนาดเล็กเกินไปก็อาจจะทำให้การตัดสินใจนั้นไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการควรวรมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน สามารถทราบถึงข้อมูลของบริษัททั้งหมด อาจทำให้ง่ายต่อการดำเนินงานและการตัดสินใจ ส่วนการแยกตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน จะทำให้ผู้บริหารยากต่อการทุจริตต่อกิจการและไม่แบกรับภาระหน้าที่มากจนเกินไป จึงทำให้การควรวรมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน และกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งอาจไม่สามารถทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น จึงไม่มีผลต่อการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้อัตรากำไรสุทธิ ของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนครั้งในการประชุม (TIME) ความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูษณิศรา ส่งเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำจำนวนครั้งในการประชุมมาวัดกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yilmaz (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อิสราเอล พบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า จำนวนครั้งในการประชุมมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า จำนวนครั้งในการประชุม จะทำให้คณะกรรมการบริษัททราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แก้ไขปัญหาได้ทันที มีความเข้าใจในลักษณะบริษัทมากขึ้น ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และสามารถกำหนดกลยุทธ์ของบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และลักษณะการดำเนินงานของบริษัท ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้ว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องจัดการประชุม ไม่ควรมีน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยผลการวิจัยดังกล่าวได้สนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jensen & Meckling (1976) กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาาระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยฝ่ายผู้มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) ในการแสวงหาประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน และผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent) ซึ่งคำว่า ตัวแทน หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น ทำหน้าที่ผู้ควบคุมและดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัท และรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกที่เป็นของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของตัวแทนที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในขณะที่ตัวการต้องพยายามควบคุมไม่ให้ตัวแทนดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นตัวการจึงต้องให้ผลตอบแทนที่สามารถจูงใจตัวแทนได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เนื่องจากตัวแทนหรือฝ่ายบริหารจะพยายามหาหนทางในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้ตัวการก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า หนทางนั้นเอื้อประโยชน์ให้กับตัวเองหรือเกิดดุลภาพในผลตอบแทนที่ทั้งสองฝ่ายจะได้รับตามสัญญา มิฉะนั้นอาจเป็นไปได้ที่ตัวแทนจะปกปิด ซ่อนเร้นข้อมูล หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ และกระทำการที่ผิดต่อศีลธรรม เช่น การตกแต่งกำไรโดยใช้ดุลยพินิจของตัวแทนเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้บริหารก่อให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management) (ธกานต์ ชาติวงศ์, 2560) โดยปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมี 3 ข้อ ดังนี้ 1) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทนที่เกิดขึ้นในภาคเอกชน (Managerial Agency) 2) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและเจ้าหนี้ (Debt Agency) และ 3) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (Social Agency)

อย่างไรก็ตามขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัท (MOWN) และการควรวรพบตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน (DUAL) ไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Azhar & Ahmed ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทและผลกำไรของกลุ่ม

อุตสาหกรรมสิ่งทอที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปารีสสถาน โดยได้นำขนาดของคณะกรรมการบริษัท มาวัดกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงาน เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของปริยานุช ลิ้มดำเนิน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยได้นำขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก และการควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันวัดกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) ในหมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้าง พบว่า ถ้าจำนวนคณะกรรมการบริษัทมีขนาดใหญ่จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานลดลง ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ยังได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุบลพรรณ ขุนทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวของกลุ่มครอบครัวกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาด เอ็ม เอ ไอ พบว่า สัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่ออัตรากำไรสุทธิ เพราะ โครงสร้างความเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวมากเกินไป อาจทำให้สามารถนำเอาผลประโยชน์มาเป็นของตนเอง และเครือข่าย โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ถือหุ้นรายย่อย รวมถึงผลการศึกษาของ สุรางค์ เห็นสว่าง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อผลตอบแทนส่วนเกินและผลประกอบการเชิงการเงิน: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำสัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น มาวัดกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านอัตรากำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ จิตอุษา ชันทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้นำสัดส่วนของกรรมการอิสระ และการควมรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน มาวัดกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) พบว่า สัดส่วนของกรรมการอิสระ และการควมรวมตำแหน่งคณะกรรมการบริหารไม่พบว่ามีสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน ซึ่งได้ข้อค้นพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับอัตรากำไรสุทธิไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า อัตราผลตอบแทนต่อกำไรสุทธิ (NPM) แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายและภาษีทั้งหมดแล้ว ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าสูง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่สูงหลังหักภาษี และมีประสิทธิภาพในการจัดการที่ดี หากค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่น้อยหลังหักภาษีและอาจมีปัญหากจากการดำเนินงาน ซึ่งจำนวนของคณะกรรมการในแต่ละบริษัทที่เหมาะสมนั้น ไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ และเป็นไป

ตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพราะ แต่ละบริษัทก็จะมีลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกัน หากขนาดของคณะกรรมการใหญ่เกินไปจะส่งผลให้การตัดสินใจมีความล่าช้าได้ ความสูญเสียทางโอกาสในการลงทุนของบริษัท และหากขนาดของคณะกรรมการมีขนาดเล็กเกินไป ก็อาจจะทำให้การตัดสินใจนั้นไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารไม่ได้ทำหน้าที่เป็นตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งอาจไม่สามารถทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น จึงไม่มีผลต่อการดำเนินงาน และโครงสร้างความเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวมากเกินไป อาจทำให้เกิดการนำเอาผลประโยชน์ของบริษัทมาเป็นของตนเองหรือเครือญาติ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นรายย่อย รวมถึงการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน สามารถทราบถึงข้อมูลของบริษัททั้งหมด อาจทำให้ง่ายต่อการดำเนินงานและการตัดสินใจส่วนการแยกตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกัน จะทำให้ผู้บริหารยากต่อการทุจริตต่อกิจการและไม่แบกรับภาระหน้าที่มากจนเกินไป จึงทำให้การควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการในคนเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน

ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งอาจมีลักษณะการประกอบธุรกิจ และผลการดำเนินงานที่แตกต่างจากหมวดธุรกิจอื่น จึงมีข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างนี้ ซึ่งไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนสำหรับทุกบริษัทในประเทศไทย จึงอาจจะไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้กับธุรกิจอื่น รวมถึงการนำไปใช้อ้างอิงกับประเทศอื่นได้ รวมทั้งข้อจำกัดและขอบเขตของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาปี พ.ศ.2559 – 2561 อาจไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงในช่วงเวลาอื่นได้ เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลาอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางบัญชี รวมถึงปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการประกอบธุรกิจที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวได้สนับสนุนทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jensen & Meckling (1976) กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาาระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยฝ่ายผู้มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) ในการแสวงหาประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน และผู้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent)

ซึ่งคำว่า ตัวแทน หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น ทำหน้าที่ผู้ควบคุมและดูแลการดำเนินงานของผู้บริหารให้บรรลุตามเป้าหมายของบริษัทและรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกที่เป็นของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของตัวแทนที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในขณะที่ตัวการต้องพยายามควบคุมไม่ให้ตัวแทนดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นตัวการจึงต้องให้ผลตอบแทนที่สามารถจูงใจตัวแทนได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เนื่องจากตัวแทนหรือฝ่ายบริหารจะพยายามหาหนทางในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้ตัวการก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า หนทางนั้นเอื้อประโยชน์ให้กับตัวเองหรือเกิดคุณภาพในผลตอบแทนที่ทั้งสองฝ่ายจะได้รับตามสัญญา มิฉะนั้นอาจเป็นไปได้ที่ตัวแทนจะปกปิด ซ่อนเร้นข้อมูล หลีกเลียงความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น และกระทำการที่ผิดต่อศีลธรรม เช่น การตกแต่งกำไรโดยใช้ดุลยพินิจของตัวแทนเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้บริหารก่อให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management) (ธกานต์ ชาติวงศ์, 2560) โดยปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมี 3 ข้อ ดังนี้ 1) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างผู้ที่เป็นตัวการและตัวแทนที่เกิดขึ้นในภาคเอกชน (Managerial Agency) 2) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและเจ้าหนี้ (Debt Agency) และ 3) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาล (Social Agency)

2. ผลการศึกษาวิจัยจะช่วยสนับสนุนให้ผู้ใช้งบการเงิน

2.1 นักลงทุน นักวิเคราะห์ และผู้ใช้งบการเงินทั่วไป สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจ รวมถึงงานวิจัยนี้ช่วยสนับสนุนให้เห็นว่าจำนวนครั้งในการประชุมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น โดยธุรกิจที่ปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลที่ดีจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส สร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุน

2.2 ภาคธุรกิจ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจและปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัท โดยให้ความสำคัญและตระหนักถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ที่ดีในระยะยาว

2.3 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการศึกษาไปใช้พิจารณาเรื่องการกำกับดูแลกิจการ และผลการดำเนินงานที่จะนำไปสู่มูลค่าหลักทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำงานวิจัยสำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาวิจัยและใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และใช้เป็นกรณีศึกษา เพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาวิจัยสำหรับแนวทางดังกล่าวข้างต้นนี้ต่อไปในอนาคต เช่น อาจมีการทดสอบตัวแปรอิสระเพิ่ม กล่าวคือ ตัวแปรด้านการกำกับดูแลกิจการอื่น เพิ่มอัตราส่วนทางการเงินอื่น หรือเปลี่ยนการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมอื่นเพิ่มเติม และควรเพิ่มตัวแปรควบคุมในการศึกษา เช่น ขนาดของกิจการ เพราะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีขนาดของธุรกิจที่ต่างกัน รวมถึงขยายช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล 5 ปี หรือ 10 ปี เพื่อให้เห็นแนวโน้มของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งจะช่วยให้ผลการศึกษาเกิดความชัดเจนน่าเชื่อถือ เปรียบเทียบผลที่ได้มากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจสำหรับนักลงทุน

บรรณานุกรม

- กุลยา จันทะเดช. (2561). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ.2560. วารสารวิชาชีพบัญชี, 14(41), 73-93.
- จิตอุษา ชันของ. (2560). ความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการและ ผลการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์ วิโรฒ, 8(2), 42-54.
- จินดาหรรษา แสงอังคนาวัน. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จินตนา ไกรทอง. (2561). ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จิภัสสร บุญรอด. (2558). การกำกับดูแลกิจการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนสถาบันและ ผลตอบแทนจากนักลงทุนสถาบันที่ส่งผลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณธกร กัญญาพงษ์. (2559). ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน : กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, 5(1), 34-42.
- ดารานาถ พรหมอินทร์. (2560). ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ดารารัตน์ โพธิ์ประจักษ์. (2562). อิทธิพลของการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารธุรกิจปริทัศน์, 11(2), 37-50.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2542). ความเป็นมาของการกำกับดูแลกิจการที่ดี. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์: https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/-history_p1.html.

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2544). **หลักเกณฑ์การสำรวจโครงการสำรวจการกำกับดูแล
กิจการบริษัทจดทะเบียนไทย**. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์:
https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/files/2013/CGRCriteria2013.pdf.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). **คู่มือ (Manual Guides)**. สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2563,
จาก <http://www.set.or.th>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). **หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี
2560**. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์: <https://www.sec.or.th/cgthailand/TH/Documents/Regulation/CGCode.pdf>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2562). **รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์**. สืบค้นเมื่อ
11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์: <https://www.set.or.th/th/company/company-list.html>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2563). **นโยบายการกำกับดูแลกิจการและจรรยาบรรณ
กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2563, จากเว็บไซต์:
https://www.set.or.th/th/about/overview/files/SETGroupCGPolicyAndCodeOfConduct_FINAL_2563.pdf
- ทิพย์ธัญญา หริณานนท์. (2560). **อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการจัดการกำไรและ
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ในกลุ่ม SET 100**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธกานต์ ชาตวิงค์. (2560). **ทฤษฎีที่ใช้อธิบายงานวิจัยทางบัญชี: จากอดีตถึงอนาคต**. วารสารวิชาการ
บริหารธุรกิจ, 6(2), 203-212.
- ธนาภิญญา อัดตฤทธิ. (2561). **การกำกับดูแลกิจการกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนประเทศไทยใน
บริษัทจดทะเบียนของประเทศไทย**. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร, 21(2), 1-14.
- ธัญญา ฉัตรร่มเย็น. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100**. งานวิจัยฉบับ
สมบูรณ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธัญพร จำเริญดาราศรี. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100**. งานวิจัยฉบับ
สมบูรณ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ชินทัต โกศลวิตร และเคียงขวัญ อักษรวงศ์. (2561). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและมูลค่าตลาดของกิจการ: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ. วารสารบริหารศาสตรมหาวิทาลัยอุบลราชธานี, 8(15), 82-99.
- นคร วีรรัตน์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับความเสี่ยงทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 110-120.
- นวพร นาสมยนต์ และนนนภัส แก้วพลอย. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและความสามารถในการทำกำไรซึ่งมีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจพาณิชย์. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 14 , 448-457.
- นิตยา ทัดเทียม และพิมพ์พิศา พรหมมา. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100). วารสารสุทธิปริทัศน์, 34(109), 150-161.
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ. (2559). ความหมายและขอบเขตของการบัญชี. วารสารวิชาชีบบัญชี, 12(35), 86-97.
- นิพัทธ์พนธ์ ฤกษ์เอี่ยมขจร. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับดัชนีราคาหลักทรัพย์และเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เบญจพร โหมกชะเวส. (2561). ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 5(2), 313-327.
- เบญจวรรณ ศุภภัทรพร. (2561). ผลกระทบของระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4(2), 171-190.
- ประเสริฐ พิมพ์รี และคณะ. (2562). การกำกับดูแลกิจการระหว่างบริษัทที่มีความล้มเหลวทางธุรกิจกับบริษัทที่ไม่มีความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, 6(2), 27-40.

- ปราญชลี สมภพโกคาเศรษฐ์. (2559). **โครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการบริษัท กับนโยบายการจ่ายเงินปันผล**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปริญานุช ลิ้มดำเนิน. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น. (2561). **ผลการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการผ่านการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เพ็ญนภา พิศนอก. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของ และอัตราส่วนการจ่ายเงินปันผล กลุ่มอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ภูษณิศลา ส่งเจริญ. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการตรวจสอบและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 34(109), 162-172.
- มนทกมล พงษ์เกษม. (2562). **ปัจจัยการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 6, 234-244.
- รัชฎาทิพย์ อุปลัมภ์ประชา. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาภิบาลกับผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์ วิโรฒ, 6(1), 12-25.
- วัลลี พิมแพร. (2562). **ความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายด้านประชากรศาสตร์ของคณะกรรมการบริหารและผลการดำเนินงานของกิจการ**. วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 6(2), 9-26.
- วิภาดา ภาโนมัย และนงคินีตย์ จันทร์จรัส. (2560). **โครงสร้างคณะกรรมการบริหารกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน กลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม**. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 5(2), 44-55.
- ศรัณย์พร รักษาพงษ์ และ ชุตติมา นาคประสิทธิ์. (2562). **การกำกับดูแลกิจการระหว่างบริษัทที่มีความล้มเหลวทางธุรกิจกับบริษัทที่ไม่มีความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 3(1), 21-48.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2551). **ทฤษฎีบรรษัทภิบาล**. วารสารบริหารธุรกิจ, 31(120), 1-4.

- ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก ธนาคารออมสิน. (2562). **อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม**. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์ https://www.gsb.or.th/getattachment/d3c44486-b58d-4df5-adcc-5254c9c69579/food_61_62.aspx.
- สมาคมส่งเสริมสถาบันการบริษัท. (2561). **ข้อมูล CG Score ประจำปี 2562**. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2563, จากเว็บไซต์: <http://www.thai-iod.com/imgUpload/Brochure%20CGR%202019%20Resized.pdf>.
- สินี ภาคย์อุฬาร. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดสูงสุดของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุรางค์ เห็นสว่าง. (2560). **ผลกระทบจากระดับคะแนนการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อผลตอบแทนส่วนเกินและผลประกอบการเชิงการเงิน: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 3(2), 35-51.
- เสาวลักษณ์ พิงญาติ. (2560). **ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุตสาหกรรมสีเขียว การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 45 “ขับเคลื่อนงานวิจัยโดยนวัตกรรมจากภูมิปัญญา”, 95-110.
- อชิรญา จันทร์กุล. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 3 “นวัตกรรมที่พลิกโฉมสังคมโลก”, 10-19.
- อนัญญา คำพันธุ์. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับราคาตลาดของหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET 100**. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อโนทัย ตริวานิช. (2552). **สถิติธุรกิจ**. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- อาจารย์ ประจวบเหมาะ. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารเกษมบัณฑิต, 19(พิเศษ), 124-141.
- อุบลพรรณ ขุนทอง. (2560). **ความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวของกลุ่มครอบครัวกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดเอ็มเอไอ**. วารสารเศรษฐศาสตร์รามคำแหง, 240-253.

เอกภาพ เอกวิกรัย. (2561). ผลของการกำกับดูแลกิจการและการเปลี่ยนผู้บริหารสูงสุดต่อผลการดำเนินงานและความเสี่ยงของบริษัท. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงิน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

BIBLIOGRAPHY

- Ahmed, F., Talreja, S., & Kashif, M. (2018). **Effects of Corporate Governance and Capital Structure on Firms' Performance: Evidence from Major Sectors of Pakistan.** Indonesian Capital Market Review, Vol.10(2), 90-104
- Azeez, A.A. (2015). **Corporate Governance and Firm Performance: Evidence from Sri Lanka.** Journal of Finance and Bank Management, Vol.3(1), 180-189.
- Aktan, B., Turen S., Tvaronavičiene, M., & Alsadeh, H.A. (2018). Corporate governance and performance of the financial firms in Bahrain. Polish Journal of Management Studies, Vol.17(1), 39-58.
- Amina, B., Allam, H., & Qasim, Z. (2017). Corporate Governance and Firm Performance: Evidence from Saudi Arabia. Australasian Accounting, Business and Finance Journal, Vol.11(1), 78-98.
- Azhar, K., & Ahmed, N. (2018). **Relationship of Corporate Governance and Firm Performance: Investigation from Textile Sector of Pakistan.** International Journal of Information, Business and Management, Vol.11(2), 62-73.
- Bowerman, B., O'Connell, R., Orris, J., & Murphree, E. (2010). **Essentials of business statistic.** New York: Mc Graw-Hill.
- Field, A. (2000). **Discovering statistic using SPSS for windows.** London: Sage.
- Harjito, D.A., & Santoso, A.R. (2020). **The Effect of Corporate Governance and Corporate Strategy Toward Family Firm Performance in Indonesia.** Business and Management Research, Vol.115, 403-406.
- Herdjiono, I., & Sari, I.M. (2016). **The Effect of Corporate Governance on the Performance of a Company. Some Empirical Findings from Indonesia.** Journal of Management and Business Administration, Vol.25(1), 33-52.
- Hussain, M.A., Hadi A.R.A. (2017). **Corporate governance and firm performance: evidence from CIDB Malaysia.** American Journal of Research Communication, Vol.5(12), 1-21.
- Jensen & Meckling. (1976). **Theory of firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure.** Journal of Financial Economics, 3, 305-360.

- John & Senbet. (1998). **Corporate governance and board effectiveness**. Journal of Banking & Finance, 22(4), 371-403.
- Mursalim, Mallisa, M. & Kusuma, H. (2017). **Capital structure determinants and firms' performance: Empirical evidence from Thailand, Indonesia and Malaysia**. Polish Journal of Management Studies, Vol.16(1), 154-163.
- Rathna, K.P. & Kawshala, H. (2017). **The Relationship between Corporate Governance and Firm Performance**. Management and Administrative Sciences Review, Vol.6(2), 73-84.
- Yilmaz, L. (2018). **Corporate Governance and Financial Performance Relationship: Case for Oman Companies**. Journal of Accounting, Finance and Auditing Studies, Vol.4(4), 84-106.

ภาคผนวก ก

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา ระหว่าง
ปี พ.ศ.2559 - พ.ศ.2561 จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
1.	APURE	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
2.	ASIAN	บริษัท เอเชียันซี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
3.	BR	บริษัท บางกอกแรนซ์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
4.	BRR	บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
5.	CBG	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
6.	CFRESH	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
7.	CM	บริษัท เชียงใหม่โพรเซสฟู้ดส์ จำกัด(มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
8.	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
9.	CPI	บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
10.	F&D	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
11.	HTC	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
12.	ICHI	บริษัท อิชิตัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
13.	KBS	บริษัท น้ำตาลครบบุรี จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
14.	KSL	บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
15.	KTIS	บริษัท เกษตรไทย อินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
16.	LST	บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
17.	M	บริษัท เอ็มเค เรสโตรองต์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
18.	MALEE	บริษัท มาลีกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
19.	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
20.	OISHI	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
21.	OSP	บริษัท โอสภสกา จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
22.	PB	บริษัท เพอร์ซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
23.	PM	บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษา ระหว่าง
ปี พ.ศ.2559 - พ.ศ.2561 จำนวน 40 บริษัท รวมทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท	หมวดธุรกิจ
24.	PRG	บริษัท ปทุมไรชมิล แอนด์ แกรนารี จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
25.	SAPPE	บริษัท เซ็ปเป้ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
26.	SAUCE	บริษัท ไทยเทพรส จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
27.	SFP	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
28.	SNP	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
29.	SORKON	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
30.	SSC	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
31.	SSF	บริษัท สุรพลฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
32.	SST	บริษัท ทรัพย์ศรีไทย จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
33.	TC	บริษัท ทropicคอลแคนนิง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
34.	TFG	บริษัท ไทยฟู๊ดส์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
35.	TFMAMA	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
36.	TIPCO	บริษัท ทิปโก้ฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
37.	TKN	บริษัท ถั่วแก่น้อย ฟู๊ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
38.	TU	บริษัท ไทยยูเนียน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
39.	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
40.	ZEN	บริษัท เซ็น คอร์ปอเรชั่น กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2562). รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2562, จากเว็บไซต์: [https://www.set.or.th/
th/company/company-list.html](https://www.set.or.th/th/company/company-list.html).

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean		Std. Deviation
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic
BSIZE	120	8.00	21.00	11.2185	.26583	2.89991
BODCOM	120	.00	2.67	.5955	.06677	.72834
TOP5	120	.05	1.46	.6810	.02207	.24075
MOWN	120	.00	.78	.1354	.01597	.17419
DUAL	120	.00	1.00	.3025	.04229	.46129
TIME	120	4.00	14.00	6.8992	.23338	2.54583
ROA	120	-6.30	25.45	7.5812	.61346	6.69211
ROE	120	-23.92	86.71	12.6552	1.19246	13.00817
NPM	120	-5.68	39.38	7.9958	.73339	8.00035
Valid N (listwise)	120					

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

		BSIZE	BODCOM	TOP5	MOWN	DUAL	TIME
BSIZE	Pearson Correlation	1	-.013	-.228*	-.246**	.020	.117
	Sig. (2-tailed)		.886	.013	.007	.830	.206
	N	120	120	120	120	120	120
BODCOM	Pearson Correlation	-.013	1	.187*	.118	-.144	-.218*
	Sig. (2-tailed)	.886		.041	.203	.117	.017
	N	120	120	120	120	120	120
TOP5	Pearson Correlation	-.228*	.187*	1	.288**	.000	-.055
	Sig. (2-tailed)	.013	.041		.001	.996	.554
	N	120	120	120	120	120	120
MOWN	Pearson Correlation	-.246**	.118	.288**	1	.235*	.009
	Sig. (2-tailed)	.007	.203	.001		.010	.919
	N	120	120	120	120	120	120
DUAL	Pearson Correlation	.020	-.144	.000	.235*	1	-.039
	Sig. (2-tailed)	.830	.117	.996	.010		.676
	N	120	120	120	120	120	120
TIME	Pearson Correlation	.117	-.218*	-.055	.009	-.039	1
	Sig. (2-tailed)	.206	.017	.554	.919	.676	
	N	120	120	120	120	120	120

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5 ^b		Enter

a. Dependent Variable: ROA

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.354 ^a	.125	.078	6.42546	.125	2.666	6	112	.019	1.754

a. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

b. Dependent Variable: ROA

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	660.469	6	110.078	2.666	.019 ^b
	Residual	4624.086	112	41.286		
	Total	5284.555	118			

a. Dependent Variable: ROA

b. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-.275	3.622		-.076	.940					
	BSIZE	.229	.216	.099	1.060	.291	.102	.100	.094	.889	1.125
	BODCOM	.124	.866	.013	.143	.886	-.040	.014	.013	.879	1.138
	TOP5	-1.450	2.642	-.052	-.549	.584	-.038	-.052	-.049	.865	1.156
	MOWN	6.687	3.779	.174	1.770	.080	.138	.165	.156	.808	1.238
	DUAL	-.039	1.353	-.003	-.029	.977	.027	-.003	-.003	.899	1.113
	TIME	.769	.241	.292	3.184	.002	.306	.288	.281	.927	1.079

a. Dependent Variable: ROA

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions						
				(Constant)	BSIZE	BODCOM	TOP5	MOWN	DUAL	TIME
1	1	5.026	1.000	.00	.00	.01	.00	.01	.01	.00
	2	.772	2.552	.00	.00	.20	.00	.05	.49	.00
	3	.576	2.955	.00	.01	.21	.00	.45	.00	.02
	4	.428	3.427	.00	.00	.43	.00	.32	.45	.01
	5	.107	6.867	.00	.02	.09	.60	.07	.00	.27
	6	.073	8.292	.02	.36	.06	.08	.09	.04	.60
	7	.019	16.218	.98	.61	.00	.31	.01	.00	.09

a. Dependent Variable: ROA

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	4.4858	13.8091	7.5812	2.36584	120
Residual	-11.95823	16.65183	.00000	6.25997	120
Std. Predicted Value	-1.308	2.632	.000	1.000	120
Std. Residual	-1.861	2.592	.000	.974	120

a. Dependent Variable: ROA

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5 ^b		Enter

a. Dependent Variable: ROE

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.409 ^a	.167	.123	12.18466	.167	3.748	6	112	.002	1.819

a. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

b. Dependent Variable: ROE

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	3338.882	6	556.480	3.748	.002 ^b
	Residual	16628.191	112	148.466		
	Total	19967.072	118			

a. Dependent Variable: ROE

b. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-7.448	6.868		-1.084	.280					
	BSIZE	.404	.410	.090	.984	.327	.123	.093	.085	.889	1.125
	BODCOM	-.614	1.643	-.034	-.374	.709	-.118	-.035	-.032	.879	1.138
	TOP5	2.931	5.009	.054	.585	.560	.007	.055	.050	.865	1.156
	MOWN	.093	7.166	.001	.013	.990	.013	.001	.001	.808	1.238
	DUAL	2.204	2.565	.078	.859	.392	.071	.081	.074	.899	1.113
	TIME	1.923	.458	.376	4.201	.000	.388	.369	.362	.927	1.079

a. Dependent Variable: ROE

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions						
				(Constant)	BSIZE	BODCOM	TOP5	MOWN	DUAL	TIME
1	1	5.026	1.000	.00	.00	.01	.00	.01	.01	.00
	2	.772	2.552	.00	.00	.20	.00	.05	.49	.00
	3	.576	2.955	.00	.01	.21	.00	.45	.00	.02
	4	.428	3.427	.00	.00	.43	.00	.32	.45	.01
	5	.107	6.867	.00	.02	.09	.60	.07	.00	.27
	6	.073	8.292	.02	.36	.06	.08	.09	.04	.60
	7	.019	16.218	.98	.61	.00	.31	.01	.00	.09

a. Dependent Variable: ROE

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	4.7799	26.3911	12.6552	5.31936	120
Residual	-30.13687	60.31885	.00000	11.87084	120
Std. Predicted Value	-1.480	2.582	.000	1.000	120
Std. Residual	-2.473	4.950	.000	.974	120

a. Dependent Variable: ROE

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5 ^b		Enter

a. Dependent Variable: NPM

b. All requested variables entered.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.394 ^a	.155	.110	7.54850	.155	3.425	6	112	.004	1.813

a. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

b. Dependent Variable: NPM

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1170.916	6	195.153	3.425	.004 ^b
	Residual	6381.741	112	56.980		
	Total	7552.656	118			

a. Dependent Variable: NPM

b. Predictors: (Constant), TIME, MOWN, DUAL, BSIZE, BODCOM, TOP5

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-2.706	4.255		-.636	.526					
	BSIZE	.073	.254	.026	.286	.775	.030	.027	.025	.889	1.125
	BODCOM	-.545	1.018	-.050	-.535	.594	-.119	-.051	-.046	.879	1.138
	TOP5	2.964	3.103	.089	.955	.342	.076	.090	.083	.865	1.156
	MOWN	3.109	4.439	.068	.700	.485	.125	.066	.061	.808	1.238
	DUAL	3.010	1.589	.174	1.894	.061	.185	.176	.165	.899	1.113
	TIME	.994	.284	.316	3.506	.001	.319	.314	.305	.927	1.079

a. Dependent Variable: NPM

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions						
				(Constant)	BSIZE	BODCOM	TOP5	MOWN	DUAL	TIME
1	1	5.026	1.000	.00	.00	.01	.00	.01	.01	.00
	2	.772	2.552	.00	.00	.20	.00	.05	.49	.00
	3	.576	2.955	.00	.01	.21	.00	.45	.00	.02
	4	.428	3.427	.00	.00	.43	.00	.32	.45	.01
	5	.107	6.867	.00	.02	.09	.60	.07	.00	.27
	6	.073	8.292	.02	.36	.06	.08	.09	.04	.60
	7	.019	16.218	.98	.61	.00	.31	.01	.00	.09

a. Dependent Variable: NPM

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.6585	15.1917	7.9958	3.15008	120
Residual	-15.00838	26.20698	.00000	7.35408	120
Std. Predicted Value	-1.694	2.284	.000	1.000	120
Std. Residual	-1.988	3.472	.000	.974	120

a. Dependent Variable: NPM

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - นามสกุล	นางสาว สุภััสสรฯ ยามะเทวัน
วัน เดือน ปีเกิด	22 พฤษภาคม 2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปี พ.ศ.2557 - มัธยมศึกษา (ม.6) จากโรงเรียนวัดอินทาราม ปี พ.ศ.2561 - ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต สาขาบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร
ประสบการณ์การทำงาน	ปี พ.ศ.2561 เจ้าหน้าที่บัญชีลูกหนี้และสินเชื่อ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บัญชีลูกหนี้และสินเชื่อ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	389 ซอยเทอดไท 19 ถนนเทอดไท แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600